

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 7.6.2012
COM(2012) 628 final/2

CORRIGENDUM

Annule et remplace le document COM(2011)628 final du 12 octobre 2011
Concerne la version danoise, page 26, Table des matières - Fiche financière législative

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik

{SEK(2011) 1153}

{SEK(2011) 1154}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Kommissionen fastlægger i sit forslag til den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2014-2020 (FFR-forslaget)¹ de budgetmæssige rammer og vigtigste retningslinjer for den fælles landbrugspolitik. På denne baggrund fremlægger Kommissionen en række forordninger om lovgivningsmæssige rammer for den fælles landbrugspolitik i perioden 2014-2020 sammen med en konsekvensanalyse af alternative scenarier for udviklingen af politikken.

De nuværende reformforslag er baseret på meddelelsen om den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020², som skitserede overordnede politiske handlemuligheder for at imødekomme de fremtidige udfordringer for landbrug og landdistrikter og for at opfylde de mål, der er opstillet for den fælles landbrugspolitik, nemlig 1) bæredygtig fødevareproduktion, 2) bæredygtig forvaltning af naturressourcer og klimainsats, og 3) afbalanceret territorial udvikling. Reformens retningslinjer i meddelelsen har siden fået bred opbakning både i den interinstitutionelle debat³ og i høringen af interessenter, der fandt sted inden for rammerne af konsekvensanalysen.

Et fælles tema, som er opstået under denne proces, er behovet for at fremme ressourceeffektiviteten med henblik på intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst for EU's landbrug og landdistrikter i overensstemmelse med Europa 2020-strategien, således at strukturen af den fælles landbrugspolitik bevares omkring to søjler, der bruger supplerende instrumenter for at nå de samme mål. Søjle I omfatter direkte betalinger og markedsforanstaltninger med en grundlæggende årlig indkomststøtte til EU's landbrugere og støtte i tilfælde af specifikke markedsforstyrrelser, mens søjle II omfatter udvikling af landdistrikterne, hvor medlemsstaterne udarbejder og medfinansierer flerårige programmer under en fælles ramme⁴.

Gennem successive reformer har den fælles landbrugspolitik øget markedsorienteringen for landbruget, ydet indkomststøtte til producenterne, sikret bedre integration af miljøkrav og styrket støtten til udvikling af landdistrikterne som en integreret politik for udvikling af landdistrikterne i hele EU. Samme reformproces har imidlertid medført krav om en bedre fordeling af støtten mellem og i medlemsstaterne samt opfordringer til en bedre målretning af foranstaltninger med sigte på at tackle miljømæssige udfordringer og bedre tackle den øgede markedsvolatilitet.

Tidligere reformer har hovedsagelig reageret på endogene udfordringer, fra enorme overskud til fødevarerikkerhedskriser. De har givet gode resultater for EU på både hjemmemarkedet og

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, *Et budget for Europa 2020* (KOM(2011) 500 endelig af 29.6.2011).

² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om *"Den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020: Morgendagens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landområder*, KOM(2010) 672 endelig af 18.11.2010.

³ Jf. især Europa-Parlamentets beslutning af 23.6.2011, 2011/2015 (INI) og formandskabets konklusioner fra den 18. marts 2011.

⁴ Den nuværende lovgivningsmæssige ramme omfatter Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (direkte betalinger), Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 (markedsordning), Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (udvikling af landdistrikterne) og Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 (finansiering).

den internationale front. Men de fleste af de aktuelle udfordringer skyldes faktorer uden for landbruget og vil således kræve en bredere politisk reaktion.

Presset på landbrugsindkomsterne forventes at fortsætte, da landbrugerne står over for flere risici, en nedgang i produktiviteten og avancepres på grund af stigende råvarepriser. Der er derfor behov for at opretholde indkomststøtten og styrke instrumenterne for at sikre en bedre forvaltning af risici og håndtering af krisesituationer. Et stærkt landbrug er afgørende for EU's fødevarerindustri og den globale fødevarerikkerhed.

Samtidig opfordres landbrug og landdistrikter til at forstærke deres indsats for at opfylde de ambitiøse klima- og energipolitiske mål og strategien for biodiversitet, som indgår i Europa 2020-dagsordenen. Landbrugere, som sammen med skovbrugere udgør de vigtigste arealforvaltere, har brug for støtte til at indføre og opretholde landbrugssystemer og -praksis, som er specielt gunstige for miljø- og klimamål, fordi markedspriserne ikke afspejler leveringen af sådanne offentlige goder. Det er også vigtigt, at landdistrikternes forskellige potentialer udnyttes bedst muligt, så de bidrager til inklusiv vækst og samhørighed.

Den fremtidige fælles landbrugspolitik vil derfor ikke blive en politik, der kun tilgodeser en mindre, men væsentlig del af EU's økonomi, men også en politik af strategisk betydning for fødevarerikkerhed, miljøet og den territoriale balance. Deri ligger EU-merværdien af en reel fælles politik, der giver den mest effektive udnyttelse af begrænsede budgetressourcer med hensyn til at bevare et bæredygtigt landbrug i hele EU, finde en løsning på vigtige grænseoverskridende spørgsmål, som f.eks. klimaændringer og styrkelse af solidariteten mellem medlemsstaterne, og samtidig give fleksibilitet i gennemførelsen for at imødekomme lokale behov.

I henhold til de regler, der er fastlagt i FFR-forslaget, skal den fælles landbrugspolitik fastholde sin søjlestruktur, idet budgettet for hver søjle fastholdes nominelt i 2013, med et klart fokus på resultater for de vigtigste EU-prioriteter. Direkte betalinger skal fremme bæredygtig produktion gennem tildeling af 30 % af deres budgetmidler til obligatoriske foranstaltninger, der er til gavn for klimaet og miljøet. Betalinger skal gradvis konvergere, og betalinger til store modtagere skal gradvis nedsættes. Udvikling af landdistrikterne skal indgå i en fælles strategisk ramme med andre EU-fonde og delt forvaltning med en mere resultatorienteret tilgang og klarere og bedre forudgående betingelser. Endelig skal finansieringen af den fælles landbrugspolitik med hensyn til markedsforanstaltninger styrkes med to instrumenter, der ikke indgår i FFR: 1) en nødreserve til at reagere på krisesituationer og 2) en udvidelse af anvendelsesområdet for Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen.

På dette grundlag er hovedelementerne i de lovgivningsmæssige rammer for den fælles landbrugspolitik i perioden 2014-2020 fastsat i følgende forordninger:

- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik ("forordningen om direkte betalinger").
- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningsforordningen) (FMO-forordningen).
- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ("forordningen om udvikling af landdistrikterne").

- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik ("den horisontale forordning").
- Forslag til Rådets forordning om foranstaltninger til fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter.
- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 73/2009, for så vidt angår anvendelsen af direkte betalinger til landbrugere for 2013.
- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007, for så vidt angår enkeltbetalingsordningen og støtte til vinavlere.

Forordningen om udvikling af landdistrikterne bygger på det forslag, som blev forelagt af Kommissionen den 6. oktober 2011, hvor der fastlægges fælles regler for alle fonde, der er omfattet af en fælles strategisk ramme⁵. En forordning vil følge ordningen for de socialt dårligst stillede personer, for hvilke finansieringen nu findes under en anden budgetpost i den flerårige finansielle ramme.

Desuden er nye regler for offentliggørelse af oplysninger om støttemodtagere, hvor der tages hensyn til indsigelser fra EU-Domstolen, ligeledes under forberedelse med henblik på at finde den mest hensigtsmæssige måde at forene støttemodtagernes ret til beskyttelse af personoplysninger med princippet om åbenhed.

2. RESULTATER AF HØRINGEN AF DE INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

På grundlag af en evaluering af den nuværende politikramme og en analyse af de fremtidige udfordringer og behov vurderes tre alternative scenarier i konsekvensanalysen, ligesom virkningerne sammenlignes. Dette er resultatet af en lang proces, der startede i april 2010 og styres af en tværtjenstlig gruppe, som samler omfattende kvantitativ og kvalitativ analyse, herunder fastsættelse af et udgangsniveau i form af mellemfristede fremskrivninger for landbrugsmarkeder og indkomst frem til 2020 samt modellering af virkningerne af de forskellige politiske scenarier på sektorens økonomi.

Følgende tre scenarier beskrives i konsekvensanalysen: 1) en justering, der fortsætter med den nuværende politiske ramme, samtidig med at dens vigtigste mangler, f.eks. fordeling af direkte betalinger, håndteres, 2) et integrationsscenario, der medfører store politiske ændringer i form af bedre målretning og grønnere direkte betalinger og en forstærket strategisk målrettet politik for udvikling af landdistrikterne i bedre samordning med andre EU-politikker samt en udvidelse af retsgrundlaget for at sikre en bredere vifte af

⁵ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, der er omfattet af den fælles strategiske ramme og fastlægger generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophæver forordning (EF) nr. 1083/2006, KOM(2011) 615 af 6.10.2011.

producentsamarbejde, og 3) et scenario, hvor politikken fokus skifter udelukkende til miljøet med en gradvis udfasning af direkte betalinger, forudsat at produktionskapaciteten kan vedligeholdes uden støtte, og at de socioøkonomiske behov i landdistrikterne kan tilgodeses af andre politikker.

På baggrund af den økonomiske krise og presset på de offentlige finanser, som EU har reageret på med Europa 2020-strategien og FFR-forslaget, lægger alle tre scenarier forskellig vægt på hver af de tre politiske målsætninger for den fremtidige fælles landbrugspolitik, som sigter mod et mere konkurrencedygtigt og bæredygtigt landbrug i levedygtige landdistrikter. Med henblik på en bedre afstemning med Europa 2020-strategien, især med hensyn til ressourceeffektivitet, vil det blive stadig vigtigere at forbedre landbrugets produktivitet gennem forskning, vidensoverførsel og fremme af samarbejde og innovation (herunder gennem det europæiske innovationspartnerskab om landbrugets produktivitet og bæredygtighed). Eftersom EU's landbrugspolitik ikke længere opererer inden for et handelsforvridende politisk miljø, forventes der yderligere pres på sektoren fra yderligere liberalisering, navnlig inden for rammerne af Dohadagsordenen for udvikling eller et frihandelsområde med Mercosur.

De tre politiske scenarier blev udarbejdet under hensyntagen til de præferencer, som blev udtrykt i den høring, der blev gennemført i forbindelse med konsekvensanalysen. Interesserede parter blev opfordret til at indsende bidrag mellem den 23. november 2010 og den 25. januar 2011, og et rådgivende udvalg blev nedsat den 12. januar 2011. Hovedpunkterne er sammenfattet nedenfor⁶:

- Der er bred enighed blandt interessenterne om behovet for en stærk fælles landbrugspolitik baseret på en struktur med to søjler for at tackle udfordringerne med hensyn til fødevareresikkerhed, bæredygtig forvaltning af naturressourcer og territorial udvikling.
- De fleste respondenter finder, at den fælles landbrugspolitik bør spille en rolle i stabiliseringen af markeder og priser.
- Interessenterne har forskellige meninger om målretning af støtte (navnlig omfordeling af direkte støtte og nedsættelse af betalinger).
- Der er enighed om, at begge søjler kan spille en vigtig rolle i forhold til at optrappe klimaindsatsen og øge de miljømæssige præstationer til gavn for EU's samfund. Mange landbrugere antager, at dette sker allerede i dag, men den bredere offentlighed hævder, at søjle I-betalinger kan anvendes mere effektivt.
- Respondenterne ønsker, at alle dele af EU, herunder i ugunstigt stillede områder, skal deltage i den fremtidige vækst og udvikling.
- Integrationen af den fælles landbrugspolitik med andre politikker, f.eks. miljø, sundhed, handel og udvikling, blev understreget af mange respondenter.
- Innovation, udvikling af konkurrencedygtige virksomheder og levering af offentlige goder til EU-borgere betragtes som måder at tilpasse den fælles landbrugspolitik til Europa 2020-strategien på.

⁶ Bilag 9 til konsekvensanalysen indeholder en oversigt over de 517 modtagne bidrag.

I konsekvensanalysen blev de tre alternative politiske scenarier således sammenlignet:

Scenariet med et nyt fokus vil fremskynde strukturtilpasningen i landbrugssektoren og flytte produktionen til de mest omkostningseffektive områder og mest profitable sektorer. Der vil ganske vist blive afsat betydeligt flere midler til miljøet, men det vil også udsætte sektoren for større risici som følge af begrænsede muligheder for markedsintervention. Det vil desuden medføre betydelige sociale og miljømæssige omkostninger, da de mindst konkurrencedygtige områder vil få et stort indkomsttab og en betydelig miljøforringelse, eftersom politikken ville miste løftestangeffekten af direkte betalinger kombineret med krydsoverensstemmelseskravene.

I den anden ende af spektret vil tilpasningsscenariet være den bedste mulighed for politisk kontinuitet med begrænsede, men håndgribelige forbedringer i såvel landbrugets konkurrenceevne som i miljøresultaterne. Men der er alvorlig tvivl om, hvorvidt dette scenario i tilstrækkeligt omfang vil kunne imødekomme de vigtige klima- og miljømæssige udfordringer i fremtiden, som også understøtter landbrugets langsigtede bæredygtighed.

Integrationsscenariet giver fornyelse med større målretning og grønnere direkte betalinger. Analysen viser, at miljøvenlighed kan opnås til en rimelig pris for landbrugerne, selv om der ikke kan undgås visse administrative byrder. En ny dynamik i udviklingen af landdistrikterne er ligeledes mulig, forudsat at de nye muligheder udnyttes effektivt af medlemsstater og regioner, og at den fælles strategiske ramme med andre EU-midler ikke fjerner synergierne med søjle I eller svækker udviklingen af landdistrikternes særlige, stærke sider. Med den rette balance vil dette scenario være bedst til at tackle langsigtet bæredygtighed i landbruget og landdistrikterne.

På dette grundlag konkluderes det i konsekvensanalysen, at integrationsscenariet er mest afbalanceret ved gradvist at tilpasse den fælles landbrugspolitik til EU's strategiske mål, og denne balance findes også i gennemførelsen af de forskellige elementer i de lovgivningsmæssige forslag. Det vil også være vigtigt at udvikle en evalueringsramme for at måle opfyldelsen af den fælles landbrugspolitik med et fælles sæt af indikatorer, der er knyttet til de politiske målsætninger.

Forenkling har været en vigtig faktor gennem hele processen og bør styrkes på en række forskellige måder, f.eks. i strømliningen af krydsoverensstemmelse og markedsinstrumenter eller udformningen af ordningen for mindre landbrugere. Desuden bør grønnere direkte betalinger udformes på en sådan måde, at de mindsker de administrative byrder, herunder udgifter til kontrol.

3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

Det foreslås at bevare den nuværende struktur af den fælles landbrugspolitik i to søjler med årlige obligatoriske generelle foranstaltninger under søjle I suppleret med frivillige foranstaltninger, der er bedre skræddersyet til de nationale og regionale særpræg i henhold til en flerårig programmeringsstrategi i søjle II. Den nye konstruktion af direkte betalinger har dog til formål bedre at udnytte synergien med søjle II, som igen er placeret under en fælles strategisk ramme for bedre at koordinere med andre EU fonde med delt forvaltning.

På dette grundlag er den nuværende struktur med fire grundlæggende retlige instrumenter også fastholdt, om end med et udvidet omfang af finansieringsforordningen for at samle fælles bestemmelser i, hvad der nu kaldes den horisontale forordning.

Forslagene overholder nærhedsprincippet. Den fælles landbrugspolitik er en virkelig fælles politik: det er et område, hvor der er delt kompetence mellem EU og medlemsstaterne, som foregår på EU-plan med henblik på at sikre et bæredygtigt og diversificeret landbrug i hele EU, og som behandler vigtige grænseoverskridende spørgsmål, f.eks. klimaændringer og styrket solidaritet mellem medlemsstaterne. I lyset af betydningen af de fremtidige udfordringer for fødevarer sikkerhed, miljøet og territorial balance er den fælles landbrugspolitik stadig en strategisk vigtig politik, som skal sikre den mest effektive reaktion på de politiske udfordringer og den mest effektive udnyttelse af budgetmidlerne. Desuden foreslås det at opretholde den nuværende struktur med instrumenter i to søjler, hvor medlemsstaterne har større spillerum til at skræddersy løsninger til deres lokale forhold og ligeledes medfinansiere søjle II. Det nye europæiske innovationspartnerskab og værktøjet til risikostyring er også placeret under søjle II. Samtidig vil politikken være mere på linje med Europa 2020-strategien (herunder en fælles ramme med andre EU-fonde), og en række forbedringer og forenklinger vil blive indført. Endelig viser den analyse, der blev gennemført i forbindelse med konsekvensanalysen, klart, hvilke omkostninger det vil få ikke at gøre noget i form af negative økonomiske, miljømæssige og sociale konsekvenser.

Ud over finansieringsbestemmelser bliver der i den horisontale forordning samlet relevante regler for alle instrumenter, såsom bestemmelser om krydsoverensstemmelse, kontrol og sanktioner. Resultatet er, at forordningen nu fastlægger regler om finansiering, bedriftsrådgivningssystemet, forvaltnings- og kontrolsystemer, krydsoverensstemmelse og regnskabsafslutning.

Formålet er at tilpasse finansieringsregler på grundlag af hidtil indhøstet erfaring for at strømline og fremme krydsoverensstemmelse og styrke bedriftsrådgivningssystemet.

Især for krydsoverensstemmelses vedkommende blev de gældende regler revideret med henblik på forenkling, styrkelse af klimaændringsdimensionen inden for god landbrugs- og miljømæssig stand og sikring af sammenhæng med bestemmelserne om grønnere og relevante miljømæssige foranstaltninger, som tilbydes under udvikling af landdistrikterne.

Endelig giver forordningen grundlaget for en fælles overvågnings- og evalueringsramme til at måle resultaterne af den fælles landbrugspolitik i den næste periode.

Denne forordning indebærer forskellige forenklingselementer. Frem for alt samler den alle regler om krydsoverensstemmelse i en enkelt retsakt, hvorved de bliver mere læsevenlige.

Desuden omhandler den en reduktion af antallet af betalingsorganer og en styrkelse af koordineringsorganets rolle. Det vil gøre systemet mere gennemskueligt og mindre byrdefuldt for såvel nationale myndigheder som Kommissionens tjenestegrene. Der vil blive afkrævet færre godkendelser og revisionserklæringer på medlemsstatsplan, og antallet af revisioner fra Kommissionens side kan reduceres.

Reglerne om forvaltning og kontrol vil blive afpasset efter hinanden, så vidt det er muligt, for de to søjler i den fælles landbrugspolitik for at opnå retlig klarhed og harmoniserede procedurer. Desuden indfører forordningen beføjelser til Kommissionen for at mindske antallet af kontrolbesøg på stedet for medlemsstater, der har korrekt fungerende kontrolsystemer og lave fejlprocenter. Hermed vil de administrative byrder kunne mindskes for såvel landbrugere som nationale myndigheder.

4. VIRKNING FOR BUDGETTET

FFR-forslaget foreskriver, at en væsentlig del af EU's budget fortsat bør afsættes til landbruget, som er en fælles politik af strategisk betydning. I løbende priser foreslås det således, at den fælles landbrugspolitik bør fokusere på sine kerneaktiviteter med 317,2 mia. EUR afsat til søjle I og 101,2 mia. EUR til søjle II i perioden 2014-2020.

Søjle I- og søjle II-finansiering suppleres med yderligere midler på 17,1 mia. EUR bestående af 5,1 mia. EUR til forskning og innovation, 2,5 mia. EUR til fødevarerikkerhed og 2,8 mia. EUR til fødevarebistand til socialt dårligt stillede under andre udgiftsområder i FFR samt af 3,9 mia. EUR i en ny reserve til kriser i landbruget og op til 2,8 mia. EUR i Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen uden for FFR, således at det samlede budget udgør 435,6 mia. EUR i perioden 2014-2020.

Hvad angår fordeling af støtten blandt medlemsstaterne, foreslås det, at alle medlemsstater med direkte betalinger på under 90 % af EU-gennemsnittet vil få fjernet en tredjedel af denne forskel. De nationale lofter i forordningen om direkte betalinger beregnes på dette grundlag.

Fordelingen af støtte til udvikling af landdistrikterne er baseret på objektive kriterier, der er knyttet til de politiske målsætninger under hensyntagen til den nuværende fordeling. Som det er tilfældet i dag, bør mindre udviklede regioner fortsat kunne få højere medfinansieringssatser, der også vil gælde for bestemte foranstaltninger såsom vidensoverførsel, producentorganisationer, samarbejde og Leader.

Der indføres en vis fleksibilitet mellem søjlerne (op til 5 % af de direkte betalinger): fra søjle I til søjle II, for at medlemsstaterne skal kunne styrke deres politik til udvikling af landdistrikterne, og fra søjle II til søjle I for de medlemsstater, hvor størrelsen af de direkte betalinger ligger under 90 % af gennemsnittet for EU.

Oplysninger om de finansielle følger af forslagene til reform af den fælles landbrugspolitik er anført i den finansieringsoversigt, der ledsager forslagene.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen⁷,

efter fremsendelse af udkastet til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁸,

efter at have hørt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse⁹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Meddelelsen fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om ”Den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020 – Morgendagens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landområder”¹⁰ omhandler de potentielle udfordringer, mål og retningslinjer for den fælles landbrugspolitik efter 2013. I lyset af debatten om denne meddelelse bør den fælles landbrugspolitik ændres med virkning fra den 1. januar 2014. Ændringen bør dække alle hovedinstrumenterne i den fælles landbrugspolitik, herunder Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik¹¹ som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning [KOM(2010)...(*Lissabon-tilpasning*)]¹². De erfaringer, der er gjort i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning, viser, at det er nødvendigt at justere nogle af elementerne i finansierings- og overvågningsmekanismen. På grund af reformens omfang bør forordning (EF) nr. 1290/2005 ophæves og erstattes af en ny retsakt. Med reformen bør bestemmelserne også i videst muligt omfang harmoniseres, strømlines og forenkles.

⁷ EUT C af ... , s. .

⁸ EUT C af ... , s. .

⁹ EUT C af ... , s. .

¹⁰ KOM(2010) 672 endelig af 18.11.2010.

¹¹ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1.

¹² EUT L af , s. .

- (2) Eftersom målene for denne forordning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne på grund af forbindelserne mellem den og de øvrige instrumenter i den fælles landbrugspolitik og begrænsningerne for medlemsstaternes økonomiske ressourcer i en udvidet Union og derfor kan bedre nås på EU-plan gennem en flerårig garanteret unionsfinansiering og ved at fokusere på prioriteterne, kan Unionen træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet i artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet som fastsat i denne traktats artikel 5, stk. 4, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (3) For at supplere eller ændre visse ikke-væsentlige elementer af denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten, for så vidt angår godkendelse af betalingsorganer og koordineringsorganer, indholdet af bedriftsrådgivningssystemet, foranstaltninger, der skal finansieres over Unionens budget under offentlig intervention og værdiansættelse af foranstaltningerne i forbindelse med offentlig intervention, reduktion og suspension af godtgørelser til medlemsstaterne, compensation mellem udgifter og indtægter under fondene, inddrivelse af gæld, sanktioner over for modtagere i tilfælde af manglende opfyldelse af betingelserne for støtteberettigelse, for så vidt angår regler om sikkerhedsstillelse, om det integrerede administrations- og kontrolsystems funktionsmåde, foranstaltninger, der er udelukket fra kontrol af transaktioner, sanktioner, der anvendes ved krydsoverensstemmelse, regler om opretholdelse af permanente græsarealer, regler om udløsende begivenhed og den vekselkurs, der skal anvendes af medlemsstater, som ikke benytter euroen, samt indholdet af den fælles evalueringsramme for de foranstaltninger, der vedtages under den fælles landbrugspolitik. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (4) Den fælles landbrugspolitik omfatter en række foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende udvikling af landdistrikterne. Det er vigtigt, at der er finansiering til stede til disse foranstaltninger, hvis de skal kunne bidrage til opfyldelsen af målene i den fælles landbrugspolitik. Eftersom foranstaltningerne har visse elementer til fælles, men også er forskellige i en række henseender, bør finansieringen af dem kombineres i et og samme sæt af bestemmelser, som giver mulighed for forskellig behandling, når det er nødvendigt. Ved forordning (EF) nr. 1290/2005 blev der oprettet to europæiske landbrugsfonde, nemlig Den Europæiske Garantifond for Landbruget (i det følgende benævnt "EGFL") og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (i det følgende benævnt "ELFUL"). Disse to fonde bør bibeholdes.
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. [FR]/xxx af [...] om de finansielle regler for Unionens budget¹³ og de bestemmelser, der vedtages i henhold hertil, bør finde anvendelse på foranstaltningerne i nærværende forordning. I forordningen er der navnlig fastlagt bestemmelser vedrørende delt forvaltning med medlemsstaterne baseret på principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, åbenhed og ikke-

¹³

EUT L af , s. .

forskelsbehandling samt bestemmelser om godkendte organers funktion, budgetmæssige principper, og alle disse bestemmelser bør overholdes inden for rammerne af nærværende forordning.

- (6) Unionens budget bør finansiere udgifterne til den fælles landbrugspolitik, herunder til udvikling af landdistrikter, gennem begge fonde, enten direkte eller i forbindelse med delt forvaltning med medlemsstaterne. Det bør præciseres, hvilke foranstaltninger der kan finansieres over disse fonde.
- (7) Der bør fastsættes bestemmelser om medlemsstaternes godkendelse af betalingsorganer, fastsættelsen af procedurer til indhentning af de nødvendige forvaltningserklæringer og godkendelsen af forvaltnings- og overvågningssystemer samt uafhængige organers godkendelse af årsregnskaber. For at sikre åbenhed i national kontrol, især hvad angår tilladelses- validerings- og betalingsprocedurer, og for at reducere den administrative og revisionsmæssige byrde for Kommissionens tjenestegrene såvel som for medlemsstaterne, hvor der kræves godkendelse af hvert enkelt betalingsorgan, bør antallet af myndigheder og instanser, som har fået overdraget dette ansvar, desuden begrænses under hensyntagen til de forfatningsmæssige ordninger i den enkelte medlemsstat.
- (8) Hvis en medlemsstat godkender mere end ét betalingsorgan, er det vigtigt, at den udpeger ét enkelt koordineringsorgan, som skal sikre en sammenhængende forvaltning af midlerne, etablere forbindelsen mellem Kommissionen og de forskellige godkendte betalingsorganer og sørge for, at de oplysninger, som Kommissionen anmoder om vedrørende de forskellige betalingsorganers aktiviteter, hurtigt kan meddeles. Koordineringsorganet bør også være ansvarligt for at sikre, at der træffes afhjælpende foranstaltninger, og at Kommissionen holdes underrettet om opfølgningen, og det bør sørge for en homogen anvendelse af fælles regler og standarder.
- (9) Kun betalingsorganer, der er godkendt af medlemsstaterne, kan give en rimelig sikkerhed for, at der er foretaget den nødvendige kontrol inden udbetalingen af Unionens støtte til modtagerne. Det bør derfor være eksplicit fastlagt, at kun udgifter afholdt af godkendte betalingsorganer kan godtgøres over Unionens budget.
- (10) For at modtagerne kan blive mere bevidste om forholdet mellem landbrugspraksis og forvaltning af landbrug på den ene side og standarder vedrørende miljø, klimaforandring, god landbrugsmæssig stand af jord, fødevarer sikkerhed, folkesundhed, dyresundhed, plantesundhed og dyrevelfærd på den anden side, er det nødvendigt, at medlemsstaterne indfører et omfattende bedriftsrådgivningssystem, som tilbyder rådgivning til modtagerne. Dette bedriftsrådgivningssystem bør på ingen måde påvirke modtagernes forpligtelse og ansvar for at respektere disse standarder. Medlemsstaterne bør også sørge for, at der er en klar adskillelse mellem rådgivning og kontrol.
- (11) Bedriftsrådgivningssystemet bør mindst dække de krav og standarder, som falder ind under krydsoverensstemmelsesordningens anvendelsesområde. Systemet bør også dække de krav, der skal respekteres med hensyn til praksis i landbruget, som er velgørende for klima og miljø, ved direkte betalinger, samt bevaring af landbrugsarealer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr.

DP/xxx af xxx om regler for direkte betaling til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik¹⁴. Denne ordning bør i sidste instans dække visse elementer, der vedrører mindske af og tilpasning til klimaforandring, biodiversitet, beskyttelse af vand, notifikation om plante- og dyresygdomme, innovation samt bæredygtig udvikling af den økonomiske aktivitet i små landbrug.

- (12) Det bør være frivilligt for modtagerne at træde ind i bedriftsrådgivningssystemet. Alle modtagere bør, uanset om de modtager støtte under den fælles landbrugsordning, kunne deltage i systemet. Medlemsstaterne vil dog kunne fastsætte prioriterede kriterier. På grund af systemets art er det hensigtsmæssigt, at de oplysninger, der opnås under rådgivningsarbejdet, behandles fortroligt, bortset fra i tilfælde af grove overtrædelser af Unionens lovgivning eller national lovgivning. For at sikre, at systemet fungerer effektivt, bør rådgiverne være passende kvalificerede og regelmæssigt modtage efteruddannelse.
- (13) Det er vigtigt, at Kommissionen stiller de nødvendige bevillinger til dækning af udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer på vegne af EGFL, til rådighed for medlemsstaterne i form af godtgørelser på grundlag af bogføringen af de udgifter, som disse organer afholder. Indtil sådanne godtgørelser, i form af månedlige betalinger, er foretaget, skal medlemsstaterne stille finansielle midler til rådighed i overensstemmelse med deres godkendte betalingsorganers behov. De udgifter, som medlemsstaterne og de modtagere, der er involveret i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, har til personale og drift, bør afholdes af dem selv.
- (14) Med brugen af det agrometeorologiske system og erhvervelsen og forbedringen af satellitbilleder, bør det være muligt for Kommissionen at forvalte landbrugsmarkederne og at gøre det lettere at overvåge landbrugsudgifterne.
- (15) Som led i budgetdisciplinen er det nødvendigt at fastsætte det årlige loft for de udgifter, der finansieres over EGFL, under hensyntagen til de maksimumsbeløb, der er fastsat for denne fond i den flerårige finansielle ramme, der er omhandlet i forordning (EU) nr. xxx/xxx af [...] ¹⁵ om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 [MFF].
- (16) Budgetdisciplinen kræver ligeledes, at det årlige loft over udgifter, der finansieres over EGFL, overholdes under alle omstændigheder og på alle stadier af budgetproceduren og af budgetgennemførelsen. Det kræver, at det nationale loft over direkte betalinger pr. medlemsstat, som er fastsat i forordning (EU) nr. xxx/xxx[DP] betragtes som et finansielt loft over den pågældende medlemsstat for disse direkte betalinger, og godtgørelsen af disse betalinger bør ikke overstige det pågældende loft. Budgetdisciplinen kræver desuden, at alle retsakter, der foreslås af Kommissionen eller vedtages af lovgiveren eller af Kommissionen inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og finansieres over EGFL, overholder det årlige loft over de udgifter, der finansieres over denne fond.
- (17) Med henblik på at sikre, at beløbene til finansiering af den fælles landbrugspolitik svarer til de årlige lofter, bør den finansielle mekanisme, der henvises til i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles

¹⁴ EUT L af, s. .

¹⁵ EUT L af, s. .

landbrugspolitikks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003¹⁶, hvorved det direkte støtteniveau bliver tilpasset, bibeholdes. I sammen forbindelse er det nødvendigt at bemyndige Kommissionen til at fastsætte disse tilpasninger, hvis Rådet ikke har fastsat dem inden den 30. juni i det kalenderår, som de vedrører.

- (18) De foranstaltninger, der træffes for at fastsætte lofterne for EGFL's og ELFUL's finansielle deltagelse, berører ikke beføjelserne for den budgetmyndighed, der er udpeget i traktaten. Disse foranstaltninger bør derfor baseres på de referencebeløb, der er fastsat i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af [...] mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om samarbejde i budgetanliggender og forsvarlig økonomisk forvaltning¹⁷ og forordning (EU) nr. xxx/xxx [MFF].
- (19) Budgetdisciplinen indebærer også en løbende undersøgelse af den budgetmæssige situation på mellemlang sigt. Derfor bør Kommissionen i forbindelse med fremsættelsen af budgetforslaget for et givet år forelægge sine overslag og sin analyse for Europa-Parlamentet og Rådet og eventuelt foreslå lovgiveren relevante foranstaltninger. Endvidere bør Kommissionen på ethvert tidspunkt fuldt ud udnytte sine forvaltningsbeføjelser for at sikre, at det årlige loft overholdes, og den bør om nødvendigt stille forslag til Europa-Parlamentet og til Rådet eller til Rådet om passende foranstaltninger med henblik på genopretning af budgetsituationen. Hvis det årlige loft ikke kan overholdes ved udløbet af et regnskabsår på grund af medlemsstaternes godtgørelsesanmodninger, bør Kommissionen kunne vedtage foranstaltninger, der sikrer en foreløbig fordeling af det disponible budget mellem medlemsstaterne proportionalt med deres endnu ikke imødekomne betalingsanmodninger samt overholdelse af det fastsatte loft for det pågældende år. Betalingerne for det pågældende år bør foretages over det følgende regnskabsår, og den samlede finansiering fra Unionen pr. medlemsstat bør fastsættes endeligt, ligesom der bør fastsættes en udligning mellem medlemsstaterne med henblik på at overholde det fastsatte beløb.
- (20) På tidspunktet for gennemførelsen af budgettet bør Kommissionen etablere en ordning for månedlig varsling og overvågning af landbrugsudgifterne, således at den, hvis der er risiko for overskridelse af det årlige loft, hurtigst muligt kan vedtage de relevante foranstaltninger som led i de forvaltningsbeføjelser, den er tillagt, og foreslå andre foranstaltninger, hvis disse foranstaltninger viser sig at være utilstrækkelige. Kommissionen bør forelægge en periodisk rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, som sammenligner udviklingen i de hidtil afholdte udgifter i forhold til profilerne, samt en vurdering af den forventede gennemførelse i resten af regnskabsåret.
- (21) Den vekselkurs, som Kommissionen anvender ved udfærdigelsen af budgetdokumenterne, bør under hensyntagen til den tid, der går mellem udarbejdelsen og forelæggelsen, afspejle de senest foreliggende oplysninger.
- (22) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. CR/xxx af [...] om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske

¹⁶ EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16.

¹⁷ EUT L af , s. .

Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, der er omfattet af den fælles strategiske ramme og fastlægger generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophæver forordning (EF) nr. 1083/2006¹⁸, fastlægger regler for den finansielle støtte fra de fonde, der er omfattet af den pågældende forordning, herunder ELFUL. Disse bestemmelser omfatter også visse regler om udgifternes støtteberettigelse, om finansiell forvaltning samt om forvaltnings- og kontrolsystemer. Hvad angår den finansielle forvaltning af ELFUL, bør der af hensyn til retlig klarhed og sammenhæng mellem landbrugsfondene henvises til de relevante bestemmelser om budgetforpligtelser, betalingsfrister og -frigørelse i forordning (EU) nr. CR/xxx.

- (23) Programmerne for udvikling af landdistrikterne finansieres over Unionens budget på grundlag af forpligtelser i årlige trancher. Medlemsstaterne bør allerede fra iværksættelsen af programmerne for udvikling af landdistrikterne kunne råde over Unionens midler. Det er derfor nødvendigt at etablere en forfinansieringsordning, der kan sikre et regelmæssigt flow af betalinger til modtagerne, ligesom grænserne for en sådan ordning bør fastlægges.
- (24) Bortset fra forfinansiering bør der skelnes mellem Kommissionens betalinger til de godkendte betalingsorganer. Der bør fastsættes mellemliggende betalinger og betaling af saldi og nærmere bestemmelser for betalingen heraf. Reglen om automatisk frigørelse bør bidrage til at fremskynde gennemførelsen af programmerne og til forsvarlig økonomisk forvaltning.
- (25) Unionens støtte bør udbetales i god tid, således at modtagerne kan udnytte den effektivt. Hvis medlemsstaterne ikke overholder de betalingsfrister, der er fastsat i Unionens lovgivning, vil det kunne give alvorlige problemer for modtagerne og bringe princippet om Unionens budgets etårighed i fare. Derfor bør de udgifter, der er afholdt med overskridelse af betalingsfrister, udelukkes fra Unionens finansiering. For at kunne overholde proportionalitetsprincippet bør Kommissionen kunne fastsætte bestemmelser, der fastslår undtagelserne fra denne generelle regel. Dette princip, som er fastlagt i forordning (EF) nr. 1290/2005, bør bibeholdes og gælde både for EGFL og ELFUL. Hvis medlemsstaterne betaler for sent, bør de tilføje renter til det oprindelige beløb i deres egne omkostninger for at kompensere modtagerne. En sådan bestemmelse vil kunne give medlemsstaterne incitament til bedre at overholde betalingsfrister og vil kunne give modtagerne større sikkerhed for at blive betalt til tiden eller i det mindste blive kompenseret i tilfælde af for sen betaling.
- (26) I forordning (EF) nr. 1290/2005 er der bestemmelser om nedsættelse og suspension af månedlige eller mellemliggende betalinger for EGFL og ELFUL. Til trods for den temmelig brede formulering af disse bestemmelser kan det konstateres, at de i praksis hovedsageligt bliver benyttet til at nedsætte betalinger for manglende overholdelse af betalingsfrister, lofter og andre tilsvarende "regnskabsforhold", som det er let at opdage i udgiftsanmeldelserne. Disse bestemmelser tillader også nedsættelse og suspension i tilfælde af alvorlige og vedvarende mangler i de nationale kontrolsystemer, men der er temmelig restriktive, væsentlige betingelser for at kunne gøre det, og det kræves, at der følges en særlig totinsprocedure. Budgetmyndigheden

¹⁸

EUT L af , s. .

har gentagne gange bedt Kommissionen om at suspendere betalinger til medlemsstater, der ikke overholder reglerne. På baggrund heraf er det nødvendigt at skabe klarhed over ordningen i forordning (EF) nr. 1290/2005 og at samle reglerne om nedsættelse og suspension for både EGFL og ELFUL i en enkelt artikel. Systemet med nedsættelse på grund af "regnskabsforhold" bør bibeholdes med en mere klar formulering på linje med eksisterende administrativ praksis. Muligheden for nedsættelse eller suspension af betalinger i tilfælde af betydelige og vedvarende mangler i nationale kontrolsystemer bør udvides til også at omfatte forsømmelighed ved inddrivelsen af uretmæssige betalinger, idet tottrinsproceduren for en sådan nedsættelse eller suspension bibeholdes.

- (27) Ifølge sektorlandbrugslovgivningen skal medlemsstaterne inden for nærmere fastsatte frister indsende oplysninger om det antal kontroller, der bliver foretaget, og om resultaterne heraf. Disse kontrolstatistikker benyttes til at fastslå fejlniveauer på medlemsstatsplan og mere generelt til at kontrollere forvaltningen af EGFL og ELFUL. De er en vigtig kilde for Kommissionen til at kunne se, om fondene bliver forvaltet korrekt, og de er et væsentligt element i den årlige revisionserklæring. I betragtning af hvor vigtige disse statistiske oplysninger er og for at sikre, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelse til at indsende dem til tiden, er det nødvendigt med en afskrækkende virkning for at undgå for sen indsendelse af de krævede data, som står i et rimeligt forhold til omfanget af de manglende data. Derfor bør der indføres bestemmelser, som giver Kommissionen mulighed for at suspendere dele af de månedlige eller mellemliggende betalinger, som der ikke er blevet indsendt relevante, statistiske oplysninger om til tiden.
- (28) For at give mulighed for genanvendelse af midler under henholdsvis EGFL og ELFUL er der behov for regler om tildeling af specifikke beløb. Listen i forordning (EF) nr. 1290/2005 bør suppleres med beløbene vedrørende for sene betalinger og regnskabsafslutningen for så vidt angår udgifterne under EGFL. Rådets forordning (EØF) nr. 352/78 af 20. februar 1978 om tilkendelse af sikkerhed, kautioner og garantier, der stilles inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, og som fortæbes¹⁹, indeholder regler om, hvad beløb, der stammer fra tabt sikkerhedsstillelse, skal gå til. Disse bestemmelser bør harmoniseres og samles under ét med de eksisterende bestemmelser om formålsbestemte indtægter. Forordning (EF) nr. 352/78 bør derfor ophæves.
- (29) I Rådets forordning (EF) nr. 814/2000 af 17. april 2000 om informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik²⁰ og gennemførelsesbestemmelserne hertil er det fastlagt, hvilke informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik der kan finansieres under artikel 5, litra c), i forordning (EF) nr. 1290/2005. Forordning (EF) nr. 814/2000 indeholder en liste over disse foranstaltninger og målene herfor og fastsætter regler for finansieringen af dem og gennemførelsen af de hertil svarende projekter. Efter vedtagelsen af den pågældende forordning er der blevet vedtaget regler ved forordning (EU) nr. xxx/xxx[FR] for så vidt angår tilskud og indkøb. Disse regler bør også gælde for informationsforanstaltninger under den fælles landbrugspolitik. Af hensyn til forenkling og sammenhæng bør forordning (EF) nr. 814/2000 ophæves,

¹⁹ EFT L 50 af 22.2.1978, s. 1.

²⁰ EFT L 100 af 20.4.2000, s. 7.

mens de specifikke bestemmelser vedrørende målene og de typer foranstaltninger, der kan finansieres, bør bibeholdes. Ved disse foranstaltninger bør der også tages hensyn til behovet for at sikre en mere effektiv kommunikation til den brede offentlighed og stærkere synergier mellem de kommunikationsaktiviteter, der sættes i gang på Kommissionens initiativ, og sikre, at der bliver informeret effektivt om Unionens politiske prioriteter. Derfor bør de også omfatte informationsforanstaltninger, som er relevante for den fælles landbrugspolitik inden for rammerne af den virksomhedskommunikation, der henvises til i Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Et budget for Europa 2020 – Del II: Politikker²¹.

- (30) Finansieringen af foranstaltninger og aktioner under den fælles landbrugspolitik vil delvis ske inden for rammerne af delt forvaltning. For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af Unionens midler bør Kommissionen kontrollere den forvaltning af fondene, der foretages af de myndigheder i medlemsstaterne, som er ansvarlige for at foretage betalinger. Det bør fastslås, hvilken form for kontrol der skal foretages af Kommissionen, og under hvilke betingelser Kommissionen kan varetage sit ansvar for gennemførelsen af budgettet, ligesom det bør præciseres, hvilke samarbejdsforpligtelser medlemsstaterne har.
- (31) For at Kommissionen kan opfylde sin forpligtelse til at sikre, at der i medlemsstaterne findes systemer til forvaltning af og tilsyn med Unionens udgifter, og at disse fungerer korrekt, og uden at dette berører den kontrol, der gennemføres af medlemsstaterne, bør Kommissionen kunne bemyndige personer til at foretage kontrol, og de bør have mulighed for at anmode medlemsstaterne om bistand hertil.
- (32) Der bør i videst muligt omfang anvendes informationsteknologi ved udarbejdelsen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen. Når Kommissionen foretager sin kontrol, bør den have fuldstændig og umiddelbar adgang til de oplysninger, der vedrører udgifterne, både på papir og i elektronisk form.
- (33) For at etablere den finansielle forbindelse mellem de godkendte betalingsorganer og Unionens budget bør Kommissionen årligt foretage regnskabsafslutningen for disse betalingsorganer. Afgørelsen om regnskabsafslutning vedrører de forelagte regnskabs fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed, men ikke udgifternes overensstemmelse med Unionens lovgivning.
- (34) Det er Kommissionen, som i henhold til artikel 17 i traktaten om Den Europæiske Union er ansvarlig for den korrekte anvendelse af fællesskabslovgivningen, og som bør afgøre, om de udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne, er i overensstemmelse med Unionens lovgivning. Medlemsstaterne bør have ret til at begrunde deres beslutninger om betaling og at anmode om mægling, hvis der er uenighed mellem dem og Kommissionen. For at give medlemsstaterne retslig og finansiell sikkerhed vedrørende tidligere afholdte udgifter, bør der fastsættes en maksimumsfrist, inden for hvilken Kommissionen kan beslutte, om manglende overholdelse har finansielle konsekvenser. Proceduren til efterprøvning af regnskabsafslutningen bør for ELFUL's vedkommende være på linje med bestemmelserne vedrørende Kommissionens finansielle korrektioner som fastlagt i del 2 i forordning (EU) nr. CR/xxx.

²¹ KOM(2011) 500 endelig, s. 7.

- (35) For EGFL's vedkommende bør inddrevne beløb betales tilbage til denne fond, hvis udgifterne ikke er i overensstemmelse med Unionens lovgivning, og der ikke var nogen hjemmel hertil. Der bør forudses en ordning vedrørende finansielt ansvar for uregelmæssigheder, hvis det fulde beløb ikke er inddrevet. I den forbindelse bør der fastlægges en procedure, som gør det muligt for Kommissionen at beskytte Unionens interesser ved at beslutte at pålægge den berørte medlemsstat at afholde de midler, der er tabt på grund af uregelmæssigheder, og som ikke er blevet inddrevet inden for en rimelig frist. Reglerne bør anvendes på alle beløb, som endnu ikke er inddrevet på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden. I visse tilfælde af forsømmelighed fra en medlemsstats side bør det også være berettiget at pålægge den berørte medlemsstat at afholde det fulde beløb. Samme regler bør gælde for ELFUL, idet det dog fortsat skal være sådan, at beløb, der er inddrevet eller annulleret som følge af uregelmæssigheder, bør forblive til rådighed for programmer for udvikling af landdistrikterne, der er godkendt i den berørte medlemsstat, eftersom de er tildelt netop denne medlemsstat. Der bør også fastsættes bestemmelser om medlemsstaternes indberetningsforpligtelser.
- (36) Medlemsstaternes inddrivelsesprocedurer kan bewirke, at inddrivelsen forsinkes i et antal år uden nogen garanti for et vellykket resultat. Udgifterne i forbindelse med disse procedurer kan også stå i et urimeligt forhold til de foretagne eller mulige inddrivelser. Medlemsstaterne bør derfor i visse tilfælde kunne indstille inddrivelsesprocedurerne.
- (37) For at beskytte Unionens finansielle interesser bør medlemsstaterne vedtage foranstaltninger, der kan sikre, at transaktioner, der finansieres gennem EGFL og ELFUL, rent faktisk har fundet sted og er gennemført korrekt. Medlemsstaterne bør også forebygge, afsløre og effektivt behandle enhver uregelmæssighed eller manglende overholdelse af forpligtelser fra modtagernes side. I den forbindelse bør Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser²² finde anvendelse.
- (38) Bestemmelser vedrørende generelle principper for kontrol, tilbagetrækning, nedsættelse eller udelukkelse fra betalinger og vedrørende pålæggelse af sanktioner findes i forskellige sektorforskrifter for landbruget. Disse regler bør samles i en og samme lovramme på et horisontalt plan. De bør dække medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til administrativ kontrol og kontrol på stedet, regler om inddrivelse, nedsættelse og udelukkelse fra støtte. Der bør også fastlægges regler om kontrol af forpligtelser, som ikke nødvendigvis har at gøre med betaling af en støtte.
- (39) Ifølge forskellige bestemmelser i sektorlovgivningen for landbrug kræves det, at der stilles en sikkerhed for betalingen af et skyldigt beløb, hvis en forpligtelse ikke bliver opfyldt. For alle disse bestemmelser bør der være en enkelt horisontal regel, så rammen for sikkerhedsstillelse bliver styrket.
- (40) Medlemsstaterne bør have et integreret administrations- og kontrolsystem for visse betalinger, der er omhandlet i forordning (EU) nr. xxx/xxx [DP] og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. RD/xxx af xxx om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)²³. For at gøre Unionens støtte mere effektiv og overvåge den bør

²² EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

²³ EUT L af , s. .

medlemsstaterne have tilladelse til også at benytte det integrerede system for andre af Unionens støtteordninger.

- (41) De vigtigste elementer i det integrerede system og især bestemmelserne om en elektronisk database, et system til identifikation af landbrugsparcer, støtteansøgninger eller betalingsanmodninger fra landbrugerne og et system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder, bør bevares.
- (42) Betalinger i henhold til Unionens støtteordninger, som er omfattet af det integrerede system, bør udbetales af de kompetente nationale myndigheder med det fulde beløb til modtagerne inden for de foreskrevne tidsfrister, dog efter at der er foretaget eventuelle nedsættelser i henhold til denne forordning. For at gøre forvaltningen af de direkte betalinger mere fleksibel bør medlemsstaterne kunne udbetale betalinger, der er omfattet af det integrerede system, i op til to trancher om året.
- (43) Kontrollen af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheders forretningspapirer kan være et yderst effektivt middel til kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem EGFL. Bestemmelserne om kontrol af forretningspapirerne er fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 485/2008 af 26. maj 2008 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget²⁴. Denne kontrol supplerer den øvrige kontrol, som medlemsstaterne allerede foretager. Denne forordning påvirker endvidere ikke nationale kontrolbestemmelser, der måtte være mere omfattende end de ved denne forordning fastsatte.
- (44) Ifølge forordning (EF) nr. 485/2008 skal medlemsstaterne træffe de fornødne forholdsregler for at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser med henblik på blandt andet at sikre sig, at de foranstaltninger, der finansieres af EGFL, virkelig er blevet gennemført, og at de er blevet gennemført korrekt. Af hensyn til klarhed og rationalisering bør de relevante bestemmelser integreres i en og samme retsakt. Forordning (EF) nr. 485/2008 bør derfor ophæves.
- (45) Det bør fastlægges, hvilke dokumenter denne kontrol skal foretages på grundlag af, således at der kan foretages en fuldstændig kontrol. Ved udvælgelsen af, hvilke virksomheder der skal kontrolleres, bør der tages hensyn til arten af de foranstaltninger, der gennemføres under deres ansvar, og til fordelingen pr. sektor af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheder i forhold til deres finansielle betydning i ordningen for finansiering gennem EGFL.
- (46) Det bør fastlægges, hvilke bemyndigelser kontrolpersonalet har, og hvilke forpligtelser virksomhederne har til i en bestemt periode at stille forretningspapirer til rådighed for dette personale og til at give det de ønskede oplysninger. Der bør være bestemmelser om, at forretningspapirer i visse tilfælde kan beslaglægges.
- (47) I betragtning af den internationale struktur inden for handel med landbrugsprodukter og af hensyn til det indre markeds funktion er det nødvendigt, at der indledes et samarbejde mellem medlemsstaterne. Det er også nødvendigt, at der på unionsplan

²⁴ EUT L 143 af 3.6.2008, s. 1.

udarbejdes et centralt register over de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheder, der er etableret i tredjelande.

- (48) Selv om det i første række påhviler medlemsstaterne at vedtage kontrolprogrammer, skal disse programmer dog meddeles Kommissionen, således at den kan udføre sine tilsyns- og koordineringsopgaver, og således at programmerne bliver vedtaget på grundlag af relevante kriterier og der garanti for, at kontrollen er koncentreret om sektorer eller virksomheder, hvor risikoen for svig er stor.
- (49) Det er vigtigt, at hver medlemsstat råder over en særlig tjeneste, der har ansvaret for overvågningen af kontrollen af forretningspapirer som omhandlet i denne forordning eller for koordineringen af denne kontrol. Disse særlige tjenester bør være uafhængige af de tjenester, der foretager kontrol forud for betalinger. De oplysninger, der indsamles under denne kontrol, bør omfattes af tavshedspligt.
- (50) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001²⁵, som blev erstattet af forordning (EF) nr. 73/2009, indførtes princippet om, at fuldstændig udbetaling til modtagere af visse former for støtte under den fælles landbrugspolitik bør kædes sammen med overholdelse af regler vedrørende arealforvaltning, landbrugsproduktion og landbrugsaktiviteter. Dette princip blev senere afspejlet i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)²⁶ og Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)²⁷. Under denne såkaldte "krydsoverensstemmelsesordning" skal medlemsstaterne pålægge sanktioner i form af nedsættelse af eller udelukkelse fra støtte, der er modtaget under den fælles landbrugspolitik, helt eller delvis.
- (51) Med krydsoverensstemmelsesordningen indarbejdes der i den fælles landbrugspolitik grundlæggende standarder for miljø, klimaforandring, god landbrugs- og miljømæssig stand af jord, folkesundhed, dyresundhed, plantesundhed og dyrevelfærd. Denne forbindelse bidrager til udviklingen af et bæredygtigt landbrug ved at gøre modtagerne mere bevidste om nødvendigheden af at respektere disse grundlæggende standarder. Den sigter også mod at gøre den fælles landbrugspolitik mere foreneligt med samfundets forventninger ved at skabe større sammenhæng mellem denne politik og politikker om miljø, folkesundhed, dyresundhed, plantesundhed og dyrevelfærd.
- (52) Krydsoverensstemmelsesordningen udgør en integrerende del af den fælles landbrugspolitik og bør derfor bibeholdes. Men anvendelsesområdet herfor, som for øjeblikket består af en liste over lovbestemte forvaltningskrav og betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand af jord, bør strømlines, således at det sikres, at ordningen er sammenhængende og gøres mere synlig. Derfor bør kravene og

²⁵ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.

²⁶ EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.

²⁷ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

standarderne samles i en enkelt liste og grupperes efter område og emne. Erfaringen har også vist, at en række af kravene inden for krydsoverensstemmelse ikke er tilstrækkeligt relevante for udøvelsen af landbrugsvirksomhed eller for landbrugsarealerne, eller at de vedrører nationale myndigheder snarere end modtagere. Det er derfor hensigtsmæssigt at tilpasse dette anvendelsesområde i den henseende. Der bør endvidere indføres bestemmelse om bevaringen af permanente græsarealer i 2014 og 2015.

- (53) De lovbestemte forvaltningskrav skal gennemføres fuldt ud af medlemsstaterne for at kunne bruges på bedriftsniveau og for at sikre den nødvendige ligebehandling blandt landbrugere.
- (54) Med hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger²⁸ vil bestemmelserne først blive operationelle under krydsoverensstemmelse, når alle medlemsstater har gennemført dem fuldt ud, navnlig med klare forpligtelser for landbrugere. Ifølge direktivet vil kravene på landbrugsplan senest finde anvendelse den 1. januar 2013.
- (55) Med hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider²⁹ vil bestemmelserne først blive operationelle under krydsoverensstemmelse, når alle medlemsstater har gennemført dem fuldt ud, navnlig med klare forpligtelser for landbrugere. Ifølge direktivet vil kravene på landbrugsplan blive anvendt efterhånden efter en tidsplan og især vil de generelle principper om integreret bekæmpelse af skadegørere senest finde anvendelse den 1. januar 2014.
- (56) Ifølge artikel 22 i direktiv 2000/60/EF ophæves Rådets direktiv 80/68/EØF af 17. december 1979 om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer³⁰ den 23. december 2013. For at bibeholde reglerne under krydsoverensstemmelse vedrørende beskyttelse af grundvand er det hensigtsmæssigt i afventning af inddragelsen af direktiv 2000/60/EF i krydsoverensstemmelse at justere anvendelsesområdet for krydsoverensstemmelse og at definere en standard for god landbrugs- og miljømæssig stand, som omfatter kravene i artikel 4 og 5 i direktiv 80/68/EØF.
- (57) Krydsoverensstemmelsesordningen indebærer visse administrative bånd for både modtagere og nationale myndigheder, eftersom der må sikres journalføring, foretages kontrol og om nødvendigt pålægges sanktioner. Disse sanktioner bør stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, være effektive og have afskrækkende virkning. Sådanne sanktioner bør ikke påvirke andre sanktioner, der er fastlagt i andre bestemmelser i Unionens lovgivning eller national lovgivning. For at skabe sammenhæng er det hensigtsmæssigt at samle de relevante EU-bestemmelser i en enkelt retsakt. For landbrugere, der deltager i ordningen for mindre landbrugere, som er omhandlet i kapitel afsnit V i forordning (EU) nr. xxx/xxx[DP], kan de bestræbelser, der skal gøres inden for krydsoverensstemmelsesordningen, anses for at overstige fordelene ved at beholde disse landbrugere under sidstnævnte ordning. Af hensyn til forenkling bør

²⁸ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

²⁹ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71.

³⁰ EFT L 20 af 26.1.1980, s. 43.

disse landbrugere derfor fritages for krydsoverensstemmelse og navnlig for dets kontrolsystem og for risikoen for krydsoverensstemmelsessanktioner. Denne fritagelse bør dog ikke få nogen indflydelse på forpligtelsen til at overholde gældende bestemmelser i sektorlovgivningen og på muligheden for at blive kontrolleret og pålagt sanktioner i medfør af denne lovgivning.

- (58) Ved forordning (EF) nr. 1782/2003 blev der fastlagt en ramme for normer for god landbrugs- og miljømæssig stand for arealer, inden for hvilken medlemsstaterne skal fastlægge nationale normer under hensyntagen til de pågældende områders særlige karakteristika, herunder jordbunds- og klimaforhold og eksisterende landbrugssystemer (arealanvendelse, vekseldrift, landbrugspraksis) og landbrugsstrukturer. Disse normer for god landbrugs- og miljømæssig stand for arealer har til formål at bidrage til at forhindre jorderosion, bevare jordens indhold af organiske stoffer og jordens struktur, sikre et minimumsniveau for opretholdelse, undgå forringelse af levesteder og beskytte og forvalte vand. Det bredere anvendelsesområde for krydsoverensstemmelsesordningen som fastlagt i nærværende forordning bør derfor omfatte en ramme, inden for hvilken medlemsstaterne bør fastlægge nationale normer for god landbrugs- og miljømæssig stand. Unionens ramme bør også omfatte regler for bedre håndtering af vand, jord, kulstoflager, biodiversitet og landskaber samt et minimumsniveau for bevaring af arealer.
- (59) Det bør være klart for modtagerne, hvad de skal efterkomme i forbindelse med reglerne om krydsoverensstemmelse. Med henblik herpå bør medlemsstaterne underrette om alle krav og normer, som udgør en del af disse regler, på en udtømmende, forståelig og forklarende måde og, hvor det er muligt, med elektroniske midler.
- (60) En effektiv gennemførelse af krydsoverensstemmelse kræver verifikation hos modtagerne af, at forpligtelserne bliver overholdt. Beslutter en medlemsstat at gøre brug af muligheden for ikke at foretage en nedsættelse eller udelukkelse, hvis det pågældende beløb er mindre end 100 EUR, bør den kompetente kontrolmyndighed for et udsnit af modtagere i det efterfølgende år verificere, at den konstaterede manglende overholdelse er blevet afhjulpet.
- (61) For at sikre et harmonisk samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med finansieringen af udgifterne under den fælles landbrugspolitik og for bl.a. at gøre det muligt for Kommissionen at følge medlemsstaternes finansielle forvaltning og at afslutte regnskaberne for de godkendte betalingsorganer, er det nødvendigt, at medlemsstaterne meddeler Kommissionen visse oplysninger eller opbevarer dem, så de er til Kommissionens rådighed.
- (62) Med henblik på indsamlingen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen, og for at Kommissionen fuldt ud og omgående kan få adgang til oplysninger vedrørende udgifterne, både på papir og i elektronisk form, er det nødvendigt at fastsætte regler for præsentation og fremsendelse af oplysninger, herunder regler for tidsfrister.
- (63) Da personoplysninger og forretningshemmeligheder kan meddeles i forbindelse med anvendelsen af de nationale kontrolsystemer og overensstemmelseskontrollen, bør medlemsstaterne og Kommissionen sikre, at oplysninger, der modtages i denne forbindelse, forbliver fortrolige.

- (64) For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af Unionens budget under overholdelse af princippet om ligebehandling, for så vidt angår både medlemsstaterne og modtagerne, bør der fastlægges regler for anvendelsen af euroen.
- (65) Vekselkursen mellem euroen og national valuta kan ændre sig i den periode, i hvilken en transaktion gennemføres. Derfor bør den kurs, der anvendes på de pågældende beløb, fastlægges under hensyntagen til den hændelse, hvorigennem det økonomiske mål for transaktionen er nået. Den vekselkurs, der anvendes, bør være kursen på den dag, hvor nævnte hændelse er indtruffet. Det er nødvendigt at præcisere denne udløsende hændelse eller at afvige herfra under iagttagelse af visse kriterier, blandt andet den hastighed, med hvilken virkningerne af de monetære bevægelser breder sig. Disse regler er fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen³¹ og de kompletterer tilsvarende bestemmelser i forordning (EF) nr. 1290/2005. Af hensyn til klarhed og rationalisering bør de relevante bestemmelser integreres i en og samme retsakt. Forordning (EF) nr. 2799/98 bør derfor ophæves.
- (66) Der bør indføres særlige regler, som gør det muligt at håndtere ekstraordinære monetære situationer, der kan opstå såvel i Unionen som på verdensmarkedet, og som kræver et øjeblikkeligt indgreb, der kan sikre, at den fælles landbrugspolitik forskellige ordninger virker efter hensigten.
- (67) Medlemsstater, der ikke har indført euroen, bør have mulighed for at foretage betalinger af udgifter, som følger af lovgivningen om den fælles landbrugspolitik, i euro frem for i national valuta. Det er nødvendigt med særlige regler for at sikre, at en sådan mulighed ikke skaber uberettigede fordele for parter, der foretager eller modtager betalinger.
- (68) Hver enkelt foranstaltning under den fælles landbrugspolitik, bør gøres til genstand for overvågning og evaluering for at forbedre dens kvalitet og påvise dens resultater. I den forbindelse bør der opstilles en liste over indikatorer, og indvirkningen af den fælles landbrugspolitik bør vurderes af Kommissionen i forhold til politikmål. Kommissionen bør opstille en ramme for en fælles overvågning og evaluering, der blandt andet kan sikre, at relevante oplysninger, herunder oplysninger fra medlemsstaterne, er tilgængelige i rette tid. Når den gør det, bør den tage hensyn til databehovene og synergierne mellem potentielle datakilder. Af meddelelsen fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Et budget for Europa 2020 - Del II fremgik det desuden, at klimarelaterede udgifter i Unionens almindelige budget burde forøges med mindst 20 % med bidrag fra forskellige politikker. Kommissionen bør derfor være i stand til at vurdere indvirkningen af Unionens støtte inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik på klimamål.
- (69) Unionens lovgivning om beskyttelse af personer med hensyn til behandling af personoplysninger og fri behandling af sådanne oplysninger, navnlig Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger³² og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001

³¹ EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.

³² EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger³³, finder anvendelse.

- (70) Domstolen for Den Europæiske Union har i sin dom i de forenede sager C-92/09 og C-93/09³⁴ erklæret de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1290/2005 vedrørende medlemsstaternes forpligtelse til at offentliggøre oplysninger om fysiske personer, der modtager midler fra de europæiske landbrugsfonde, for ugyldige. Eftersom det er i de fysiske personers interesse, at deres personoplysninger bliver beskyttet, og for at forene de forskellige mål, der ligger til grund for forpligtelsen til at offentliggøre oplysninger om modtagerne af midler, som det er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 259/2008 af 18. marts 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår offentliggørelsen af oplysninger om modtagerne af midler fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)³⁵, blev nævnte forordning ændret for eksplicit at fastsætte, at denne forpligtelse ikke gælder for fysiske personer. Inden Europa-Parlamentets og Rådets vedtagelse af nye regler, hvor der er taget hensyn til de indsigelser, som er rejst af Domstolen, bør der foretages en dybtgående analyse og vurdering for at finde den mest hensigtsmæssige måde, hvorpå modtagernes ret til beskyttelse af personoplysninger kan forenes med behovet for åbenhed. Indtil denne analyse og vurdering foreligger, bør de nuværende bestemmelser om offentliggørelse af oplysninger om modtagere af midler fra de europæiske landbrugsfonde bibeholdes.
- (71) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser³⁶.
- (72) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af visse gennemførelsesretsakter. Med hensyn til de gennemførelsesretsakter, der indebærer, at Kommissionen skal foretage beregning af beløb, gør rådgivningsproceduren Kommissionen i stand til fuldt ud at varetage sit ansvar for forvaltning af budgettet, og den har til formål at øge effektivitet, forudsigelighed og hurtighed under hensyntagen til tidsfristerne og budgetprocedurerne. Med hensyn til gennemførelsesretsakterne inden for rammerne af betalinger til medlemsstaterne og afslutningen af regnskabsproceduren gør rådgivningsproceduren Kommissionen i stand til fuldt ud at varetage sit ansvar for forvaltning af budgettet og for verifikation af de nationale betalingsorganers årsregnskaber med henblik på at godkende sådanne regnskaber, eller hvis udgifterne ikke er afholdt i overensstemmelse med Unionens regler, at udelukke sådanne udgifter fra finansiering fra Unionen. I andre tilfælde er det undersøgelsesproceduren, der bør anvendes til vedtagelse af gennemførelsesretsakter.

³³ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

³⁴ Dom i forenede sager C-92/09 og C-93/09, *Volker und Markus Schecke GbR og Hartmut Eifert/Land Hessen*, Saml. 2000, s. I-0000.

³⁵ EUT L 76 af 19.3.2008, s. 28.

³⁶ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

- (73) Kommissionen bør endvidere tillægges beføjelser til at udføre visse administrative eller forvaltningsmæssige opgaver, navnlig vedrørende opstillingen af den for EGFL-udgifterne tilgængelige nettosaldo. På disse beføjelser bør forordning (EF) nr. 182/2011 ikke finde anvendelse.
- (74) Overgangen fra bestemmelserne i de ved nærværende forordning ophævede forordninger til bestemmelserne i nærværende forordning kan give en række praktiske, specifikke vanskeligheder. For at tackle disse mulige vanskeligheder bør Kommissionen kunne vedtage de nødvendige og behørigt begrundede overgangsforanstaltninger.
- (75) Da programmeringsperioden for de programmer for udvikling af landdistrikterne, der finansieres på grundlag af denne forordning, begynder den 1. januar 2014, bør nærværende forordning finde anvendelse fra denne dato. Visse bestemmelser vedrørende især den finansielle forvaltning af fondene bør dog anvendes fra en tidligere dato svarende til begyndelsen af regnskabsåret –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

INDHOLDSFORTEGNELSE

BEGRUNDELSE	2
1. BAGGRUND FOR FORSLAGET	2
2. RESULTATER AF HØRINGEN AF DE INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE	4
3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD	6
4. VIRKNING FOR BUDGETTET	8
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik	9
AFSNIT I ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER	27
AFSNIT II ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM LANDBRUGSFONDE	28
Kapitel I Landbrugsfonde	28
Kapitel II Betalingsorganer og andre organer	30
AFSNIT III BEDRIFTSRÅDGIVNINGSSYSTEM	33
AFSNIT IV FINANSIEL FORVALTNING AF FONDENE	35
Kapitel I EGFL	35
Afdeling 1 Finansiering af udgifter	35
Afdeling 2 Budgetdisciplin	38
Kapitel II ELFUL	41
Afdeling 1 Generelle bestemmelser for ELFUL	41
Afdeling 2 Finansiering af programmer for udvikling af landdistrikterne	41
Afdeling 3 Finansielt deltagelse i programmer for udvikling af landdistrikterne	42
Afdeling 4 Finansiering af prisen for innovativt, lokalt samarbejde	45
Kapitel III Fælles bestemmelser	46
Kapitel IV Regnskabsafslutning	52
Afdeling I Almindelige bestemmelser	52

Afdeling II Afslutning	54
Afdeling III Uregelmæssigheder	56
AFSNIT V KONTROLSYSTEMER OG SANKTIONER.....	58
Kapitel I Generelle regler	58
Kapitel II Integreret administrations- og kontrolsystem	63
Kapitel III Kontrol af transaktionerne	69
Kapitel IV Andre bestemmelser om kontrol	74
AFSNIT VI KRYDSOVERENSSTEMMELSE	77
Kapitel I Anvendelsesområde	77
Kapitel II Kontrolsystem og sanktioner i forbindelse med krydsoverensstemmelse	79
AFSNIT VII FÆLLES BESTEMMELSER	83
Kapitel I Kommunikation.....	83
KAPITEL II Brug af euroen.....	85
KAPITEL III Indberetning og evaluering.....	87
AFSNIT VIII AFSLUTTENDE BESTEMMELSER	89
BILAG I	91
BILAG II	94
BILAG III.....	97
FINANSIERINGSOVERSIGT	102

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastlægges der regler for:

- a) finansiering af udgifter under den fælles landbrugspolitik, herunder udgifter vedrørende udvikling af landdistrikter
- b) bedriftsrådgivningssystemet
- c) de forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne skal indføre
- d) krydsoverensstemmelsesordningen
- e) afslutning af regnskaber.

Artikel 2

Udtryk, der benyttes i denne forordning

1. De definitioner på "landbruger", "landbrugsaktivitet", "landbrugsareal", "bedrift", der er fastlagt i artikel 4 i forordning (EU) xxx/xxx[DP], finder anvendelse i nærværende forordning, medmindre andet er bestemt i nærværende forordning.

Udtrykket "direkte betalinger", der henvises til i artikel 1 i forordning (EU) xxx/xxx[DP], finder anvendelse i nærværende forordning.

2. *Force majeure* og ekstraordinære omstændigheder, som bruges i denne forordning i forbindelse med forordning (EU) xxx/xxx[DP], forordning (EU) xxx/xxx[sCMO] og forordning (EU) xxx/xxx[RD], kan især anerkendes i tilfælde som:

- a) modtagerens død
- b) modtagerens uarbejdsdygtighed i længere tid
- c) en alvorlig naturkatastrofe, der i væsentlig grad berører bedriften
- d) ødelæggelse af stalde på bedriften ved ulykke
- e) en epizooti, der rammer hele modtagerens besætning eller en del af denne
- f) ekspropriation af en væsentlig del af bedriften, hvis en sådan ekspropriation ikke kunne forudses på dagen for indgivelse af ansøgningen.

AFSNIT II

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM LANDBRUGSFONDE

Kapitel I

Landbrugsfonde

Artikel 3

Finansieringsfonde for landbrugsudgifter

1. For at gøre det muligt at nå de mål, der tilsigtes ved den fælles landbrugspolitik, og som er fastslået i traktaten, finansieres de forskellige foranstaltninger, der henhører under denne politik, herunder foranstaltninger vedrørende udvikling af landdistrikterne, af:
 - a) Den Europæiske Grantifond for Landbruget, i det følgende benævnt "EGFL"
 - b) Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, i det følgende benævnt "ELFUL".
2. EGFL og ELFUL udgør en del af Den Europæiske Unions almindelige budget.

Artikel 4

Udgifter under EGFL

1. EGFL gennemføres ved delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Unionen og finansierer følgende udgifter, der afholdes i overensstemmelse med Unionens lovgivning:
 - a) foranstaltninger til regulering af eller støtte til landbrugsmarkeder
 - b) direkte betalinger til landbrugerne, som er fastsat i forbindelse med den fælles landbrugspolitik
 - c) Unionens finansielle støtte til foranstaltninger til udbredelse af oplysninger om og fremme af landbrugsprodukter på Unionens indre marked og i tredjelande, som gennemføres af medlemsstaterne på grundlag af andre programmer end dem, der er omhandlet i artikel 5, og som er udvalgt af Kommissionen
 - d) Unionens finansielle bidrag til skolefrugtordningen og til foranstaltninger i forbindelse med dyresygdomme og tab og forbrugertillid som omhandlet i henholdsvis artikel 21 og 155 i forordning (EU) nr. xxx/xxx [sCMO].
2. EGFL finansierer direkte følgende udgifter, som afholdes i overensstemmelse med Unionens lovgivning:

- a) foranstaltninger til fremme af landbrugsprodukter, der gennemføres direkte af Kommissionen eller via internationale organisationer
- b) foranstaltninger, vedtaget i overensstemmelse med Unionens lovgivning, der har til formål at sikre bevaring, beskrivelse, indsamling og udnyttelse af genressourcer fra landbruget
- c) etablering og vedligeholdelse af systemer til regnskabsoplysninger på landbrugsområdet
- d) systemer til undersøgelser på landbrugsområdet, herunder undersøgelser af landbrugsbedriftenes struktur.

Artikel 5

Udgifter under ELFUL

ELFUL gennemføres ved delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Unionen og skal finansiere Unionens finansielle bidrag til programmer for udvikling af landdistrikterne, som gennemføres i overensstemmelse med Unionens lovgivning vedrørende støtte til udvikling af landdistrikterne, samt udgifterne vedrørende prisen for innovativt, lokalt samarbejde, der omhandles i afsnit III, kapitel IV i forordning (EU) nr. RD/xxx.

Artikel 6

Andre udgifter, herunder faglig bistand

EGFL og ELFUL kan, inden for deres respektive områder direkte, på initiativ af Kommissionen og/eller på dennes vegne, finansiere sådanne foranstaltninger vedrørende forberedelse, overvågning, administrativ og teknisk støtte samt evaluering, revision og kontrol, som er nødvendige for gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik. Disse foranstaltninger omfatter blandt andet:

- a) foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på analyse, forvaltning, overvågning, informationsudveksling og gennemførelse af den fælles landbrugspolitik, samt foranstaltninger vedrørende etablering af kontrolsystemer og teknisk og administrativ bistand
- b) Kommissionens erhvervelse af satellitbilleder, der kræves til kontrollen ifølge artikel 21
- c) de foranstaltninger, som Kommissionen iværksætter via telemåling, som benyttes til overvågning af landbrugsressourcer efter artikel 22
- d) foranstaltninger, der er nødvendige for at opretholde og udvikle metoder og tekniske midler til information, sammenkobling, overvågning og kontrol af den finansielle forvaltning af de midler, der anvendes til finansiering af den fælles landbrugspolitik
- e) formidling af information om den fælles landbrugspolitik efter artikel 47

- f) undersøgelser vedrørende den fælles landbrugspolitik og evaluering af foranstaltninger, der finansieres af EGFL og ELFUL, herunder forbedring af evalueringsmetoder og informationsudveksling om praksis på området
- g) i givet fald, de gennemførelsesorganer, der oprettes i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 58/2003³⁷, og som handler inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik
- h) foranstaltninger vedrørende udbredelse af oplysninger, bevidstgørelse, fremme af samarbejde og udveksling af erfaringer på unionsplan, som gennemføres i forbindelse med udvikling af landdistrikterne, herunder etablering af netværk af de berørte aktører
- i) foranstaltninger, der er nødvendige for udvikling, registrering og beskyttelse af logoer inden for rammerne af Unionens kvalitetspolitikker og for beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder knyttet hertil, samt den fornødne udvikling af informationsteknologi.

Kapitel II

Betalingsorganer og andre organer

Artikel 7

Godkendelse og tilbagetrækning af godkendelse af betalingsorganer og koordineringsorganer

1. Betalingsorganer er særlige tjenester eller organer i medlemsstaterne, som er ansvarlige for forvaltning og kontrol af udgifter, som er omhandlet i artikel 4, stk. 1, og artikel 5.

Bortset fra betaling kan udførelsen af disse opgaver uddelegeres.
2. Medlemsstater godkender som betalingsorganer tjenester eller organer, som opfylder de godkendelseskriterier, som er fastlagt af Kommissionen i henhold til artikel 8, litra a).

Hver medlemsstat begrænser under hensyntagen til sine forfatningsmæssige bestemmelser antallet af godkendte betalingsorganer til ét pr. medlemsstat eller ét pr. region, hvor det er relevant. Hvis der indføres betalingsorganer på regionalt plan, skal medlemsstaterne derudover dog godkende et betalingsorgan på nationalt plan til støtteordninger, som ifølge deres natur skal forvaltes på nationalt plan.
3. Senest den [1. februar] i det år, der følger efter det pågældende regnskabsår, opstiller den ansvarlige for det godkendte betalingsorgan:
 - a) årsregnskaberne for de udgifter, der er afholdt til udførelsen af de opgaver, der er overdraget til deres godkendte betalingsorganer ledsaget af de for

³⁷ EFT L 11 af 16.01.2003, s. 1.

regnskabernes afslutning nødvendige oplysninger i overensstemmelse med artikel 53

- b) en forvaltningserklæring om regnskabernes fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed, de interne kontrolsystemers korrekte funktionsmåde samt de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed og overholdelsen af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning
 - c) en oversigt over resultatet af de foreliggende revisioner og udførte kontroller, herunder en analyse af systematiske eller tilbagevendende svagheder samt de korrigerende foranstaltninger, der er truffet eller planlagt
4. Hvis der godkendes mere end ét betalingsorgan, udpeger medlemsstaten et organ, i det følgende benævnt "koordineringsorganet", som det pålægger følgende opgaver:
- a) at indsamle de oplysninger, der skal stilles til Kommissionens rådighed, og at fremsende disse oplysninger til Kommissionen
 - b) at udarbejde en sammenfattende rapport, der giver et overblik på nationalt plan over alle forvaltningserklæringer, der henvises til i stk. 3, litra b), og revisionsudtalelserne hertil i artikel 9
 - c) at sikre, at der træffes afhjælpende foranstaltninger med hensyn til eventuelle mangler af fælles art, og at Kommissionen holdes underrettet om opfølgningen
 - d) at fremme og sikre harmoniseret anvendelse af Unionens regler.

Koordineringsorganet skal være specielt godkendt af medlemsstaterne med hensyn til behandling af de finansielle oplysninger, der henvises til i første afsnit, litra a).

5. Opfylder et godkendt betalingsorgan ikke eller ikke længere en eller flere af de godkendelseskriterier, der henvises til i stk. 2, tilbagekalder medlemsstaten sin godkendelse, medmindre betalingsorganet foretager de fornødne tilpasninger inden for en frist, der fastsættes under hensyntagen til problemets alvor.
6. Betalingsorganerne forvalter og sikrer kontrol af de transaktioner, der har forbindelse med offentlig intervention, og som de er ansvarlige for, og de bevarer det overordnede ansvar på dette område.

Artikel 8

Kommissionens beføjelser

1. For at sikre, at ordningen i stk. 7 fungerer forsvarligt, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 vedrørende:
- a) minimumsbetingelser for godkendelse af betalingsorganer omfattende interne forhold, kontrolaktiviteter, information og kommunikation og overvågning samt regler for proceduren om udstedelse og tilbagetrækning af godkendelse

- b) regler for tilsyn og proceduren for fornyet undersøgelse af godkendelsen af betalingsorganerne
- c) minimumsbetingelser for godkendelse af koordineringsorganer og regler for udstedelse og tilbagetrækning af godkendelse.

2 Kommissionen fastlægger ved gennemførelsesretsakter regler for:

- a) betalingsorganernes forpligtelser hvad angår offentlig intervention, samt for indholdet af deres forvaltnings- og kontrolansvar.
- b) koordineringsorganets funktionsmåde og meddelelse af oplysninger til Kommissionen som omhandlet i artikel 7, stk. 4.

De i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3.

Artikel 9

Certificeringsorganer

- 1. Certificeringsorganet er et offentligt eller privat revisionsorgan, som er udpeget af medlemsstaten, og som giver en udtalelse om forvaltningserklæringen omfattende betalingsorganets årsregnskabs fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed, det interne kontrolsystems korrekte funktionsmåde, de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed samt respekten for princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Det fungerer uafhængigt af både det pågældende betalingsorgan og den myndighed, som godkendte dette organ.

- 2. Kommissionen fastlægger ved gennemførelsesretsakter regler vedrørende certificeringsorganernes status, de specifikke opgaver, herunder kontrol, som de skal udføre, samt de certifikater og rapporter, der sammen med de ledsagende dokumenter skal udarbejdes af disse organer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3.

Artikel 10

Antagelige betalinger foretaget af betalingsorganerne

De i artikel 4, stk. 1, og artikel 5 omhandlede udgifter kan kun dækkes af finansiering fra Unionen, hvis de er afholdt af de godkendte betalingsorganer.

Artikel 11

Fuldstændig udbetaling til modtagerne

Medmindre andet er fastsat i Unionens lovgivning, skal betalinger i forbindelse med den finansiering, der er omhandlet i denne forordning, udbetales med det fulde beløb til modtagerne.

AFSNIT III

BEDRIFTSRÅDGIVNINGSSYSTEM

Artikel 12

Princip og anvendelsesområde

1. Medlemsstaterne opretter et system til rådgivning af modtagere om areal- og bedriftsforvaltning (i det følgende benævnt "bedriftsrådgivningssystem"), der iværksættes af en eller flere udpegede organer. De udpegede organer kan være offentlige eller private.
2. Bedriftsrådgivningssystemet dækker mindst:
 - a) de lovgivningsbestemte forvaltningskrav og normerne for god landbrugs- og miljømæssig stand som fastlagt i kapitel I i afsnit VI;
 - b) praksis i landbruget, som er velgørende for klima og miljø, som fastlagt i kapitel 2 i afsnit III i forordning (EU) nr. xxx/xxx [DP], og opretholdelse af landbrugsarealet som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. xxx/xxx [DP]
 - c) de krav eller tiltag, der vedrører afbødning af og tilpasning til klimaforandring, biodiversitet, beskyttelse af vand, anmeldelse af dyre- og plantesygdomme samt innovation, mindst som fastlagt i bilag I til nærværende forordning
 - d) bæredygtig udvikling af den økonomiske aktivitet i små landbrug som fastlagt af medlemsstaterne og i det mindste i landbrug, der deltager i ordningen for mindre landbrugere, som er omhandlet i kapitel afsnit V i forordning (EU) nr. xxx/xxx[DP].
3. Bedriftsrådgivningssystemet kan også dække navnlig:
 - a) bæredygtig udvikling af andre bedrifters økonomiske aktivitet end dem, der henvises til i stk. 2, litra d)
 - b) de minimumskrav, der er fastlagt ved national lovgivning, som omhandlet i artikel 29, stk. 3, og artikel 30, stk. 2 i forordning (EU) nr. xxx/xxx [RD].

Artikel 13

Specifikke krav vedrørende bedriftsrådgivningssystemet

1. Medlemsstaterne sørger for, at rådgiverne inden for bedriftsrådgivningssystemet er passende kvalificerede og regelmæssigt modtager efteruddannelse.
2. Medlemsstaterne sørger for, at rådgivning og kontrol er adskilt fra hinanden. I den forbindelse og uden at det berører den nationale lovgivning om aktindsigt, sikrer medlemsstaterne, at de udpegede myndigheder og private organer, som der henvises til i artikel 12, ikke videregiver personlige eller individuelle oplysninger og data, som

de bliver bekendt med under deres rådgivningsarbejde, til andre end den modtager, der driver den pågældende bedrift, medmindre det drejer sig om uregelmæssigheder eller overtrædelser, som de konstaterer under deres arbejde, og som ifølge Unionens lovgivning eller national lovgivning er omfattet af en forpligtelse til at underrette en offentlig myndighed, særlig i tilfælde af strafferetlige overtrædelser.

3. Den kompetente nationale myndighed giver modtageren den relevante liste over udpegede organer i givet fald ved hjælp af elektroniske midler.

Artikel 14

Adgang til bedriftsrådgivningssystemet

Modtagere kan, uanset om de modtager støtte under den fælles landbrugspolitik, herunder udvikling af landdistrikterne, eller ikke, benytte bedriftsrådgivningssystemet på frivilligt grundlag.

Medlemsstaterne kan dog efter objektive kriterier fastsætte, hvilke kategorier af modtagere der har prioriteret adgang til bedriftsrådgivningssystemet. Medlemsstaterne sørger dog for, at landbrugere, hvis adgang til andre rådgivningssystemer end bedriftsrådgivningssystemet er mest begrænset, bliver prioriteret.

Bedriftsrådgivningssystemet skal sikre, at modtagere har adgang til en rådgivning, som er nyttig for deres bedrifts specifikke situation.

Artikel 15

Kommissionens beføjelser

1. For at garantere, at bedriftsrådgivningssystemet fungerer korrekt, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 vedrørende bestemmelser, der skal gøre systemet fuldt operationelt. Bestemmelserne kan blandt andet vedrøre adgangskriterierne for landbrugere.
2. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter vedtage regler om ensartet gennemførelse af bedriftsrådgivningssystemet. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3.

AFSNIT IV

FINANSIEL FORVALTNING AF FONDENE

Kapitel I

EGFL

AFDELING 1

FINANSIERING AF UDGIFTER

Artikel 16

Budgetloft

1. Det årlige loft over udgifterne under EGFL udgøres af de maksimumsbeløb, der er fastsat for fonden i forordning (EU) nr. xxx/xxx [FFR].
2. I tilfælde af at det i Unionens lovgivning er fastsat, at der skal fratrækkes beløb fra de i stk. 1 omhandlede beløb, fastsætter Kommissionen ved gennemførelsesretsakter, hvilken nettobalance der er til rådighed for EGFL-udgifterne på grundlag af de i den pågældende lovgivning omhandlede data.

Artikel 17

Månedlige betalinger

1. Kommissionen stiller de midler, der er nødvendige til dækning af de i artikel 4, stk. 1, nævnte udgifter, til rådighed for medlemsstaterne i form af månedlige betalinger på grundlag af de udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer i en referenceperiode.
2. Indtil Kommissionen har foretaget de månedlige betalinger, stiller medlemsstaterne de nødvendige midler til afholdelse af de pågældende udgifter til rådighed, alt efter de godkendte betalingsorganers behov.

Artikel 18

Procedure for månedlige betalinger

1. De månedlige betalinger foretages af Kommissionen til dækning af de udgifter, som er afholdt af godkendte betalingsorganer i referencemåned, jf. dog de i artikel 53 og 54 omhandlede gennemførelsesretsakter.
2. De månedlige betalinger foretages til medlemsstaten senest den tredje arbejdsdag i den anden måned efter den måned, hvor udgifterne er afholdt.

Udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne fra den 1. til den 15. oktober, henhører under oktober. Udgifter, der er afholdt fra den 16. til den 31. oktober, henhører under november.

3. Kommissionen træffer ved gennemførelsesretsakter afgørelse om de månedlige betalinger, den foretager, på grundlag af en udgiftsanmeldelse fra medlemsstaterne og de oplysninger, der er givet i overensstemmelse med artikel 102, stk. 1, under hensyntagen til nedsættelser eller suspensioner i henhold til artikel 43 eller andre korrektioner. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 112, stk. 2.
4. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter træffe afgørelse om supplerende betalinger eller om nedsættelser. I sådanne tilfælde underrettes den i artikel 112, stk. 1, omhandlede komité herom på sit næste møde.

Artikel 19

Administrationsudgifter og personaleudgifter

Udgifter til administration og personale, der afholdes af medlemsstaterne og af modtagerne af støtte fra EGFL, finansieres ikke af fonden.

Artikel 20

Offentlig interventionsudgift

1. Hvis der ikke som led i den fælles markedsordning er fastlagt et beløb pr. enhed for en offentlig intervention, finansierer EGFL den pågældende foranstaltning på grundlag af faste beløb, der er ensartede for hele Unionen, navnlig for midler fra medlemsstaterne, der anvendes til at opkøbe produkter, til materielle operationer i forbindelse med oplagring og i givet fald til forarbejdning af interventionsprodukter.
2. For at sikre EGFL's finansiering af den offentlige interventionsudgift tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse artikel 111 vedrørende:
 - a) typen af foranstaltninger, som Unionen vil kunne finansiere, og betingelserne for godtgørelse
 - b) betingelserne for støtteberettigelse og beregningsmetoder på grundlag af de elementer, som betalingsorganerne rent faktisk har konstateret, eller på grundlag af faste beløb, som Kommissionen har fastsat, eller på grundlag af faste eller ikke-faste beløb omhandlet i sektorlovgivningen for landbruget.
3. De beløb, der henvises til i stk. 1, fastsættes af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 112, stk. 2.

Artikel 21 **Erhvervelse af satellitbilleder**

Listen over, hvilke satellitbilleder der er nødvendige til kontrol, godkendes af Kommissionen og medlemsstaterne i overensstemmelse med de specifikationer, der er udarbejdet af hver enkelt medlemsstat.

Kommissionen leverer disse satellitbilleder gratis til kontrolorganerne eller til leverandører af tjenester, som er bemyndiget af disse organer til at repræsentere dem.

Kommissionen forbliver ejer af billederne og tager dem tilbage, når arbejdet er færdigt. Kommissionen kan også bestemme, at der skal foregå arbejde med forbedring af teknikker og arbejdsmetoder i forbindelse med inspektion af landbrugsarealer ved telemåling.

Artikel 22 **Overvågning af landbrugsressourcer**

Formålet med de foranstaltninger, der finansieres i henhold til artikel 6, litra c), er at give Kommissionen midler til at forvalte Unionens landbrugsmarkeder i global sammenhæng, at sørge for agroøkonomisk overvågning af landbrugsjord og af afgrødernes tilstand, for at der kan opstilles prognoser, særlig over udbyttet og landbrugsproduktionen, at lette adgangen til sådanne prognoser i en international kontekst, f.eks. initiativer koordineret af FN-organisationer eller andre internationale organer, at bidrage til åbenhed på verdensmarkederne og at sikre teknologisk opfølgning af det agrometeorologiske system.

De foranstaltninger, der finansieres i medfør af artikel 6, litra c), vedrører indsamling eller køb af data, der er nødvendige for at gennemføre og overvåge den fælles landbrugspolitik, herunder satellitdata og meteorologiske data, oprettelse af en infrastruktur for rumlige data og et websted, gennemførelse af specifikke undersøgelser af klimatiske forhold og opdatering af agrometeorologiske og økonometriske modeller. Disse aktioner gennemføres om nødvendigt i samarbejde med nationale laboratorier og organer.

Artikel 23 **Gennemførelsesbeføjelser**

Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter vedtage regler vedrørende finansieringen i medfør af artikel 6, litra b) og c), den procedure, hvorunder de i artikel 21 og 22 omhandlede foranstaltninger skal gennemføres for at opfylde de fastsatte mål, rammen for erhvervelse, forbedring og brug af satellitbilleder og meteorologiske data samt gældende frister. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3.

AFDELING 2

BUDGETDISCIPLIN

Artikel 24

Overholdelse af loftet

1. På intet tidspunkt under budgetproceduren og gennemførelsen af budgettet må bevillingerne vedrørende EGFL-udgifter overstige det beløb, der er omhandlet i artikel 16.

Alle lovgivningsinstrumenter, der foreslås af Kommissionen og vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet, Rådet eller Kommissionen, og som har indflydelse på EGFL's budget, skal overholde det beløb, der er omhandlet i artikel 16.

2. Hvis der i Unionens lovgivning er fastsat et finansielt loft for landbrugsudgifterne i euro for en medlemsstat, godtgøres udgifterne inden for dette loft fastsat i euro, i givet fald justeret for følgerne af den eventuelle anvendelse af artikel 43.
3. De nationale lofter over de direkte betalinger, der er anført i artikel 7 i forordning (EU) nr. xxx/xxx[DP], korrigeret med de tilpasninger, der er omhandlet i artikel 25 i nærværende forordning, betragtes som finansielle lofter fastsat i euro.

Artikel 25

Finansiel disciplin

1. For at sikre, at de årlige lofter, der er fastsat i forordning (EU) nr. xxx/xxx [FFR] til finansiering af markedsrelaterede udgifter og direkte betalinger, bliver overholdt, fastsættes der en tilpasningssats for de direkte betalinger, når prognoserne for finansieringen af de foranstaltninger, der finansieres under det pågældende underloft for et givet regnskabsår, viser, at gældende årlige lofter vil blive overskredet.
2. Efter et forslag fra Kommissionen, som forelægges senest den 31. marts i det kalenderår, for hvilket de tilpasninger, der er nævnt i stk. 1, finder anvendelse, fastsætter Rådet disse tilpasninger senest den 30. juni i samme kalenderår.
3. Hvis tilpasningssatsen ikke er blevet fastsat senest den 30. juni i et år, fastsætter Kommissionen den ved en gennemførelsesretsakt og underretter øjeblikkeligt Rådet. En sådan gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 112, stk. 2.
4. Senest den 1. december kan Rådet efter forslag fra Kommissionen på grundlag af nye elementer, den er kommet i besiddelse af, tilpasse tilpasningssatsen for direkte betalinger i overensstemmelse med stk. 2 eller 3.
5. Kommissionen kan ved en gennemførelsesretsakt fastsætte betingelser og nærmere regler for de bevillinger, der er overført i overensstemmelse med artikel [149, stk. 3,] i forordning (EU) nr. FR/xxx med henblik på at finansiere de udgifter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), i nærværende forordning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 112, stk. 2.

6. Inden denne artikel anvendes, skal der først tages hensyn til det beløb, som budgetmyndigheden har tilladt til reserven til kriser i landbrugssektoren, som der henvises til i punkt 14 i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning.

Artikel 26

Proceduren vedrørende budgetdisciplin

1. Samtidig med at Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet sit budgetforslag for regnskabsår N, forelægger den også sine overslag for regnskabsårene N-1, N og N+1.
2. Hvis det ved opstillingen af budgetforslaget for regnskabsår N viser sig, at der er risiko for, at det i artikel 16, omhandlede beløb for regnskabsår N bliver overskredet, foreslår Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelsen af dette beløb.
3. Kommissionen skal på et hvilket som helst tidspunkt, hvis den mener, at der er en risiko for, at det i artikel 16 omhandlede beløb bliver overskredet, og at den ikke inden for rammerne af sine beføjelser vil kunne træffe tilstrækkelige foranstaltninger til at afbøde situationen, foreslå andre foranstaltninger til at sikre, at beløbet overholdes. Disse foranstaltninger vedtages af Rådet på grundlag af traktatens artikel 43, stk. 3, eller af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af traktatens artikel 43, stk. 2.
4. Hvis medlemsstaternes anmodninger om godtgørelse ved slutningen af regnskabsår N overstiger eller forventes at ville overstige det i artikel 16 omhandlede beløb, skal Kommissionen:
 - a) tage medlemsstaternes anmodninger i betragtning pro rata og inden for rammerne af det disponible budget, og ved gennemførelsesretsakter midlertidigt fastsætte beløbet for betalingerne for den pågældende måned
 - b) for alle medlemsstaternes vedkommende, senest den 28. februar i det følgende år, fastslå deres situation med hensyn til Unionens finansiering for det foregående år
 - c) ved gennemførelsesretsakter fastslå det samlede beløb for Unionens finansiering, fordelt på medlemsstaterne, på grundlag af en enkelt sats for Unionens finansiering, inden for rammerne af det budget, der var til rådighed for de månedlige betalinger
 - d) senest i forbindelse med de månedlige betalinger, der foretages for marts måned i år N+1, foretage de udligninger, der eventuelt er nødvendige med hensyn til medlemsstaterne.

De i første afsnit, litra b) og c), omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 112, stk. 2.

Artikel 27
Alarmsystemet

For at sikre, at det i artikel 16 omhandlede budgetloft ikke overskrides, etablerer Kommissionen et alarmsystem og et system til månedlig overvågning af EGFL-udgifterne.

Inden begyndelsen af hvert regnskabsår fastlægger Kommissionen månedlige udgiftsprofiler, hvor det er hensigtsmæssigt, baseret på de gennemsnitlige månedlige udgifter i de foregående tre år.

Kommissionen forelægger regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, i hvilken den undersøger udviklingen i de afholdte udgifter i forhold til profilerne og vurderer den forventede gennemførelse i det løbende regnskabsår.

Artikel 28
Referencevekselskurser

1. Når Kommissionen vedtager budgetforslaget eller en ændringsskrivelse til budgetforslaget, som vedrører landbrugsudgifterne, anvender den ved udarbejdelsen af overslagene over EGFL's budget den gennemsnitlige vekselkurs mellem euroen og den amerikanske dollar, som har været konstateret på markedet i det seneste kvartal, der er udløbet mindst tyve dage inden Kommissionens vedtagelse af budgetdokumentet.
2. Når Kommissionen vedtager et forslag til tillægs- og ændringsbudget eller en ændringsskrivelse hertil, anvender den, i det omfang disse dokumenter vedrører bevillinger til de i artikel 4, stk. 1, litra a), omhandlede foranstaltninger:
 - a) dels den gennemsnitlige vekselkurs mellem euroen og den amerikanske dollar, der faktisk er konstateret på markedet mellem den 1. august i det foregående regnskabsår og slutningen af det seneste kvartal, der er udløbet mindst tyve dage inden Kommissionens vedtagelse af budgetdokumentet og senest den 31. juli i det løbende regnskabsår, og
 - b) dels, i forbindelse med et overslag over resten af regnskabsåret, den nævnte gennemsnitlige vekselkurs, der faktisk er konstateret i det seneste kvartal, der er udløbet mindst tyve dage inden Kommissionens vedtagelse af budgetdokumentet.

Kapitel II

ELFUL

AFDELING 1

GENERELLE BESTEMMELSER FOR ELFUL

Artikel 29

Ingen dobbeltfinansiering

Uden at dette berører retten til støtte i henhold til artikel 30, stk. 2, i forordning (EU) nr. RD/xxx, må udgifter, der finansieres under ELFUL, ikke dækkes af anden finansiering under EU-budgettet.

Artikel 30

Bestemmelser vedrørende alle betalinger

1. I overensstemmelse med artikel 67, stk. 1, i forordning (EU) nr. CR/xxx må betalinger fra Kommissionen af ELFUL-bidrag som omhandlet i artikel 5 ikke overskride budgetforpligtelserne.

De tilskrives den tidligst åbne budgetforpligtelse.

2. Artikel [81] i forordning (EU) nr. FR/xxx finder anvendelse.

AFDELING 2

FINANSIERING AF PROGRAMMER FOR UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE

Artikel 31

ELFUL's finansielle deltagelse

ELFUL's finansielle deltagelse i udgifter til programmer for udvikling af landdistrikterne fastsættes for hvert enkelt program inden for de lofter, der er fastsat i Unionens lovgivning vedrørende støtten til udvikling af landdistrikterne fra ELFUL.

Artikel 32

Budgetforpligtelser

Hvad angår Unionens budgetforpligtelser til programmer for udvikling af landdistrikterne, finder artikel 66 i forordning (EU) nr. CR/xxx anvendelse.

AFDELING 3
FINANSIEL DELTAGELSE I PROGRAMMER FOR UDVIKLING AF
LANDDISTRIKTERNE

Artikel 33

Bestemmelser gældende for betalinger til programmer for udvikling af landdistrikterne

1. De midler, der er nødvendige til dækning af de i artikel 5 nævnte udgifter, stilles til rådighed for medlemsstaterne i form af forfinansiering, mellemliggende betalinger og betaling af en saldo, som det er beskrevet i denne afdeling.
2. Det samlede beløb for forfinansiering og mellemliggende betalinger må ikke overstige 95 % af ELFUL's deltagelse i hvert program for udvikling af landdistrikterne.

I overensstemmelse med artikel 70, stk. 2, i forordning (EU) nr. CR/xxx fortsætter medlemsstaterne, når loftet på 95 % er nået, med at fremsende betalingsanmodninger til Kommissionen

Artikel 34

Udbetaling af forfinansiering

1. Efter Kommissionens afgørelse om godkendelse af programmet udbetaler Kommissionen en foreløbig forfinansiering for hele programperioden. Denne foreløbige forfinansiering udgør 4 % af ELFUL's deltagelse i programmet. Den kan splittes op i maksimalt tre trancher afhængigt af disponible budgetmidler. Den første tranche skal udgøre 2 % af ELFUL's deltagelse i det pågældende program.
2. Hele det beløb, der udbetales som forfinansiering, skal tilbagebetales til Kommissionen, hvis der ikke er fremsendt nogen udgiftsanmeldelse inden for rammerne af programmet for udvikling af landdistrikterne senest 24 måneder efter den dato, hvor Kommissionen har betalt den første tranche af forfinansieringen.
3. De renter, der påløber forfinansieringen, anvendes til det pågældende program for udvikling af landdistrikterne og fratrækkes de offentlige udgifter, som er angivet i den endelige udgiftsanmeldelse.
4. Det samlede forfinansieringsbeløb cleares i overensstemmelse med proceduren i artikel 53, inden programmet for udvikling af landdistrikterne afsluttes.

Artikel 35

Mellemliggende betalinger

1. De mellemliggende betalinger foretages for hvert enkelt program for udvikling af landdistrikterne. De beregnes ved anvendelse af samfinansieringssatsen for hver enkelt foranstaltning på den opståede offentlige udgift til den pågældende foranstaltning.

2. Kommissionen foretager de mellemliggende betalinger med henblik på godtgørelse af de udgifter til iværksættelse af foranstaltninger, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer.
3. Hver mellemliggende betaling foretages med forbehold af, at følgende krav er overholdt:
 - a) fremsendelse til Kommissionen af en udgiftsanmeldelse, der er underskrevet af det godkendte betalingsorgan i overensstemmelse med artikel 102, stk. 1, litra c)
 - b) overholdelse af det samlede beløb for ELFUL's deltagelse, som er tildelt hver af foranstaltningerne for hele den periode, som det pågældende program dækker
 - c) fremsendelse til Kommissionen af den seneste årlige statusrapport vedrørende gennemførelsen af programmet for udvikling af landdistrikterne.
4. Kommissionen underretter hurtigst muligt det godkendte betalingsorgan eller koordineringsorganet, når det er blevet udpeget, hvis et af de i stk. 3 nævnte krav ikke er opfyldt. En udgiftsanmeldelse kan ikke tages i betragtning, hvis et af kravene i stk. 3, litra a) eller c), ikke er opfyldt.
5. Kommissionen foretager mellemliggende betalinger inden for en frist på 45 dage at regne fra registreringen af en udgiftsanmeldelse, der opfylder de i stk. 3 omhandlede krav, uden at dette berører artikel 39 og de i artikel 53 og 54 omhandlede gennemførelsesretsakter.
6. De godkendte betalingsorganer udarbejder og sender de mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende programmerne for udvikling af landdistrikterne til Kommissionen enten direkte eller via koordineringsorganet, hvis et sådant er udpeget, med en hyppighed, der fastsættes af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter, der vedtages efter den i artikel 112, stk. 3, omhandlede undersøgelsesprocedure.

Udgiftsanmeldelserne omfatter de udgifter, som betalingsorganerne har afholdt i hver af de pågældende perioder. I tilfælde af at den i artikel 55, stk. 7, i forordning (EU) nr. CR/xxx omhandlede udgift ikke kan anmeldes til Kommissionen i den pågældende periode, fordi programændringen endnu ikke er blevet godkendt af Kommissionen, kan den anmeldes i efterfølgende perioder.

De mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende udgifter, der er afholdt fra 16. oktober, tages i betragtning over det følgende års budget.
7. Artikel 74 i forordning (EU) nr. CR/xxx finder anvendelse.

Artikel 36

Betaling af saldo og afslutning af programmet

1. Efter modtagelse af den seneste årlige statusrapport vedrørende gennemførelsen af et program for udvikling af landdistrikterne, betaler Kommissionen saldoen, med

forbehold af disponible budgetmidler, på grundlag af gældende finansieringsplan, årsregnskaberne for det seneste regnskabsår, hvor programmet for udvikling af landdistrikterne har været gennemført, og den tilsvarende afgørelse om regnskabsafslutning. Disse regnskaber forelægges Kommissionen senest seks måneder efter den endelige dato for udgifternes støtteberettigelse som omhandlet i artikel 55, stk. 2 i forordning (EU) nr. xxx/xxx[CR] og skal dække de udgifter, som er afholdt af betalingsorganet indtil den sidste dato for udgifternes støtteberettigelse.

2. Saldoen skal betales senest seks måneder efter, at Kommissionen har modtaget de oplysninger og dokumenter, der er omhandlet i stk. 1 i denne artikel, og det seneste årsregnskab er blevet afsluttet. Kommissionen frigør de resterende beløb, som der er disponeret over efter betalingen af saldoen, inden for seks måneder, jf. dog bestemmelserne i artikel 37, stk. 5.
3. Hvis Kommissionen ikke senest inden den tidsfrist, der er fastsat i stk. 1, har modtaget den seneste statusrapport og de dokumenter, der er nødvendige for afslutningen af regnskaberne for det sidste år af programmets gennemførelse, frigøres saldoen automatisk som omhandlet i artikel 37.

Artikel 37

Automatisk frigørelse for programmer for udvikling af landdistrikterne

1. Den del af budgetforpligtelsen vedrørende et program for udvikling af landdistrikterne, som ikke er udnyttet til betaling af forfinansieringen eller til mellemliggende betalinger, eller for hvilken Kommissionen ikke senest den 31. december i det andet år efter det år, hvor budgetforpligtelsen er indgået, har fået forelagt nogen udgiftsanmeldelse vedrørende de afholdte udgifter, der opfylder de i artikel 35, stk. 3, omhandlede krav, frigør Kommissionen automatisk.
2. Den del af budgetforpligtelserne, der stadig er åben den sidste dag for udgifternes støtteberettigelse som omhandlet i artikel 55, stk. 2, i forordning (EU) nr. xxx/xxx[CR], og som ikke har været genstand for en udgiftsanmeldelse senest seks måneder efter denne dato, frigøres automatisk.
3. I tilfælde af at en retslig procedure eller administrativ prøvelse har opsættende virkning, afbrydes den i stk. 1 eller 2 omhandlede frist, efter hvilken den automatiske frigørelse sker, for så vidt angår beløbet svarende til de pågældende foranstaltninger, så længe den nævnte procedure eller administrative prøvelse varer, forudsat at Kommissionen modtager en begrundet udtalelse fra medlemsstaten senest den 31. december i år N+2.
4. Følgende lades ude af betragtning ved beregningen af den automatiske frigørelse:
 - a) den del af budgetforpligtelserne, for hvilken der er indgivet en udgiftsanmeldelse, men hvor godtgørelsen er blevet nedsat eller suspenderet af Kommissionen pr. 31. december i år N+2
 - b) den del af budgetforpligtelserne, som et betalingsorgan ikke har kunnet udbetale på grund af *force majeure*, og som i alvorlig grad berører gennemførelsen af programmet for udvikling af landdistrikterne. De nationale

myndigheder, som påberåber sig *force majeure*, skal påvise de direkte konsekvenser for gennemførelsen af hele eller en del af programmet.

Medlemsstaten sender senest den 31. januar Kommissionen oplysninger om de undtagelser, der henvises til i første afsnit, for de beløb, der skal være angivet inden udgangen af det forudgående år.

5. Kommissionen underretter i god tid medlemsstaten, hvis der er risiko for, at der vil ske automatisk frigørelse. Den underretter dem om det beløb, der på grundlag af Kommissionens oplysninger automatisk vil blive frigjort. Medlemsstaten har en frist på to måneder fra modtagelsen af denne underretning til at godkende det pågældende beløb eller fremsætte sine bemærkninger. Kommissionen foretager den automatiske frigørelse senest ni måneder efter den sidste tidsfrist, der er resultatet af anvendelsen af stk. 1-3.
6. I tilfælde af automatisk frigørelse nedsættes ELFUL's deltagelse i det pågældende program for udvikling af landdistrikterne, for så vidt angår det pågældende år, med det automatisk frigjorte beløb. Medlemsstaten udarbejder en revideret finansieringsplan med henblik på at fordele nedsættelsen af støtten mellem foranstaltningerne til godkendelse hos Kommissionen. Hvis dette ikke sker, nedsætter Kommissionen pro rata de beløb, der tildeles hver enkelt foranstaltning.

AFDELING 4

FINANSIERING AF PRISEN FOR INNOVATIVT, LOKALT SAMARBEJDE

Artikel 38

Budgetforpligtelser

Kommissionens afgørelse om vedtagelse af listen over projekter, som tildeles prisen for innovativt, lokalt samarbejde, jf. artikel 58, stk. 4, i forordning (EU) nr. RD/xxx er en finansieringsafgørelse i betydningen i artikel [75, stk. 2,] i forordning (EU) nr. FR/xxx.

Efter vedtagelsen af den i stk. 1 omhandlede afgørelse indgår Kommissionen en budgetforpligtelse for hver medlemsstat med det samlede beløb for de priser, der tildeles projekterne i den pågældende medlemsstat inden for de rammer, der er omhandlet i artikel 51, stk. 2, i forordning (EU) nr. RD/xxx.

Artikel 39

Betalinger til medlemsstaterne

1. Inden for rammerne af de mellemliggende betalinger, der henvises til i artikel 35, foretager Kommissionen betalinger for at godtgøre de udgifter, som de godkendte betalingsorganer har haft i forbindelse med de i denne afdeling omhandlede priser, inden for det budget, der er til rådighed for forpligtelser for de pågældende medlemsstater.

2. Enhver betaling er betinget af, at der fremsendes en udgiftsanmeldelse til Kommissionen, som er underskrevet af det godkendte betalingsorgan i overensstemmelse med artikel 102, stk. 1, litra c).
3. De godkendte betalingsorganer udarbejder og sender de mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende prisen for innovativt, lokalt samarbejde til Kommissionen enten direkte eller via koordineringsorganet, hvis et sådant er udpeget, med en hyppighed, der fastsættes af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter, der vedtages efter den i artikel 112, stk. 3, omhandlede undersøgelsesprocedure.

Udgiftsanmeldelserne omfatter de udgifter, som betalingsorganerne har afholdt i hver af de pågældende perioder.

Artikel 40

Automatisk frigørelse for prisen for innovativt, lokalt samarbejde

De beløb, der er omhandlet i artikel 38, stk. 2, og som ikke er udnyttet til godtgørelse af medlemsstaterne som fastlagt i artikel 39, eller for hvilken Kommissionen ikke senest den 31. december i det andet år efter det år, hvor budgetforpligtelsen er indgået, har fået forelagt nogen udgiftsanmeldelse, der opfylder de i pågældende artikel omhandlede betingelser, frigør Kommissionen automatisk.

Artikel 37, stk. 3, 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel III Fælles bestemmelser

Artikel 41

Regnskabsår for landbrug

Med forbehold af de særlige bestemmelser om anmeldelse af udgifter og indtægter vedrørende offentlig intervention, der fastlægges af Kommissionen i medfør af artikel 48, stk. 7, litra a), dækker regnskabsåret for landbruget betalte udgifter og indkomne indtægter, der er bogført på EGFL- og ELFUL-budgettet af betalingsorganerne for et regnskabsår "N", der begynder den 16. oktober i år "N-1" og slutter den 15. oktober i år "N".

Artikel 42

Overholdelse af betalingsfrister

1. Hvor der er fastsat betalingsfrister i Unionens lovgivning, medfører enhver betaling, som betalingsorganerne har foretaget til modtagerne inden den tidligst mulige betalingsdato og efter den seneste mulige betalingsdato, at betalingerne ikke kan accepteres til finansiering fra Unionen, undtagen i tilfælde, under betingelser og inden for grænser, der er fastsat i henhold til proportionalitetsprincippet.

For at de finansielle følger kommer til at stå i forhold til betalingsforsinkelsen, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse proceduren i artikel 111 med regler for nedsættelsen af betalinger i forhold til, hvor meget fristen er overskredet.

2. Hvis medlemsstaterne ikke overholder den senest mulige betalingsdato, skal de betale morarenter til modtagerne fra det nationale budget.

Artikel 43

Nedsættelse og suspension af månedlige og mellemliggende betalinger

1. Hvis Kommissionen ud fra udgiftsanmeldelserne eller de i artikel 102 omhandlede oplysninger kan fastslå, at udgifterne er blevet afholdt af organer, som ikke er godkendte betalingsorganer, at de ved Unionens lovgivning fastsatte betalingsperioder eller finansieringslofter ikke er blevet overholdt, eller at udgifterne på anden måde ikke er blevet afholdt i overensstemmelse med Unionens regler, kan Kommissionen nedsætte eller suspendere de månedlige eller mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 18, stk. 3, eller inden for rammerne af de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 35, efter at have givet medlemsstaten lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

Hvis Kommissionen ikke ud fra udgiftsanmeldelserne eller de i artikel 102 omhandlede oplysninger kan fastslå, at udgifterne er blevet afholdt i overensstemmelse med Unionens regler, anmoder Kommissionen den pågældende medlemsstat om at indsende yderligere oplysninger og fremsætte sine bemærkninger inden for en frist, som ikke må være mindre end 30 dage. Hvis Kommissionen ikke modtager svar fra medlemsstaten på sin anmodning inden for den fastsatte frist, eller hvis svaret anses for utilfredsstillende eller viser, at udgifterne ikke er blevet afholdt i overensstemmelse med Unionens regler, kan Kommissionen nedsætte eller suspendere de månedlige eller mellemliggende betalinger til den pågældende medlemsstat ved den i artikel 18, stk. 3, omhandlede afgørelse om månedlige betalinger eller inden for rammerne af de i artikel 35 omhandlede mellemliggende betalinger.

2. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter nedsætte eller suspendere de månedlige eller mellemliggende betalinger til en medlemsstat, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) et eller flere nøglekomponenter i det pågældende nationale kontrolsystem findes ikke eller fungerer ikke på grund af de konstaterede manglers alvorlige eller vedvarende karakter, eller uretmæssige betalinger bliver ikke inddrevet med den fornødne omhu
 - b) de i litra a) omhandlede mangler er af vedvarende art og er årsagen til mindst to gennemførelsesretsakter i medfør af artikel 54, som udelukker den pågældende medlemsstats udgifter fra Unionens finansiering, og
 - c) Kommissionen konkluderer, at den pågældende medlemsstat ikke er i stand til at gennemføre de nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe situationen i umiddelbar fremtid.

De i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 112, stk. 2.

Nedsættelsen eller suspensionen anvendes på de relevante udgifter, der er afholdt af betalingsorganet, hvis manglerne har eksisteret i en periode, som fastsættes ved de i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter, og som ikke må overstige tolv måneder, men kan forlænges for yderligere perioder, der ikke overstiger tolv måneder, hvis betingelserne for nedsættelsen eller suspensionen fortsætter med at blive overholdt. Den forlænges ikke, hvis disse betingelser ikke længere er overholdt.

Før Kommissionen vedtager de i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter, underretter den den berørte medlemsstat om, at den har til hensigt at gøre det, og anmoder den om at reagere inden for en periode, som ikke må være under 30 dage.

Ved afgørelser om de i artikel 18, stk. 3, omhandlede månedlige betalinger eller om de i artikel 35 omhandlede mellemliggende betalinger tages der hensyn til de gennemførelsesretsakter, der vedtages i medfør af dette stykke.

3. Nedsættelser og suspensioner ifølge denne artikel anvendes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og berører ikke de i artikel 53 og 54 omhandlede gennemførelsesretsakter.
4. Nedsættelser og suspensioner ifølge denne artikel berører ikke artikel 17, 20 og 21 i forordning (EU) nr. CR/xxx.

Nedsættelserne i artikel 17 og 20 i forordning (EU) nr. CR/xxx anvendes efter den i stk.2 i denne artikel omhandlede procedure.

Artikel 44

Suspension af betalinger i tilfælde af for sen indsendelse

Hvis sektorlovgivningen for landbrug kræver, at medlemsstaten inden for en nærmere fastsat frist skal fremsende oplysninger om antallet af gennemførte kontroller og resultaterne heraf, og medlemsstaten overskrider denne frist, kan Kommissionen suspendere de i artikel 18 omhandlede månedlige betalinger eller de i artikel 35 omhandlede mellemliggende betalinger, som der ikke er blevet indsendt relevante statistiske oplysninger om til tiden.

Artikel 45

Anvendelse af indtægter

1. Følgende indtægter betragtes som formålsbestemte indtægter, jf. artikel [18] i forordning (EU) nr. FR/xxx:
 - a) beløb, som i henhold til artikel 42, artikel 53 for så vidt angår udgifter under EGFL, artikel 54 og artikel 56 skal indbetales til Unionens budget, herunder påløbne renter

- b) beløb, der opkræves eller inddrives i henhold til del II, afsnit I, kapitel III, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. sCMO align/xxx³⁸
 - c) beløb, der er blevet opkrævet som følge af sanktioner i overensstemmelse med de særlige regler i sektorlovgivningen for landbruget, undtagen hvis det i denne lovgivning eksplicit er fastsat, at medlemsstaterne kan beholde disse beløb
 - d) beløb svarende til sanktioner, som pålægges i henhold til reglerne om krydsoverensstemmelse, som er fastlagt i afsnit VI, kapitel II, for så vidt angår udgifter under EGFL
 - e) enhver sikkerhedsstillelse, kaution eller garanti stillet i henhold til Unionens lovgivning, som er vedtaget inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, bortset fra udvikling af landdistrikterne, som fortabes. Tabt sikkerhedsstillelse, som gives ved udstedelsen af eksport- eller importlicenser eller i forbindelse med en udbudsprocedure alene med det formål at sikre, at tilbudsgiverne fremsætter saglige tilbud, beholder medlemsstaterne dog.
2. De i stk. 1 omhandlede beløb indbetales til Unionens budget, og i tilfælde af genanvendelse anvendes de udelukkende til at finansiere henholdsvis EGFL- og ELFUL-udgifter.
 3. Denne forordning finder tilsvarende anvendelse på den i stk. 1 omhandlede formålsbestemte indtægt.
 4. Hvad angår EGFL finder artikel [150 og 151] i forordning (EU) nr. FR/xxx tilsvarende anvendelse på bogføringen af de formålsbestemte indtægter, som er omhandlet i nærværende forordning.

Artikel 46

Føring af separate regnskaber

Hvert enkelt betalingsorgan fører et sæt af særskilte regnskaber for de bevillinger, der er opført på Unionens budget til EGFL og ELFUL.

Artikel 47

Finansiering af informationsforanstaltninger

1. Fremsendelsen af oplysninger, der finansieres i medfør af artikel 6, litra e), har navnlig til formål at bidrage til at forklare, gennemføre og udvikle den fælles landbrugspolitik og gøre befolkningen mere bevidst om indholdet af og målsætningerne for denne politik, at genoprette forbrugernes tillid efter kriser ved hjælp af oplysningskampagner, at underrette landbrugere og andre parter, der er aktive i landområder, og at fremme den europæiske landbrugsmodel og hjælpe befolkningen med at forstå den.

Der skal gives sammenhængende, objektive og globale oplysninger både inden for og uden for Unionen med henblik på at give et samlet billede af denne politik.

³⁸ EUT L [...] af [...], s. [...].

2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger kan være:
- a) årlige arbejdsprogrammer eller andre specifikke foranstaltninger, der forelægges af tredjeparter
 - b) aktiviteter, der gennemføres på Kommissionens initiativ.

Foranstaltninger, som kræves i henhold til lovgivning, eller foranstaltninger, der allerede modtager finansiering under en anden af Unionens tiltag, er udelukket.

For at gennemføre aktiviteter, der henvises til i litra b), kan Kommissionen indhente bistand fra eksterne eksperter.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger skal også bidrage til at dække virksomhedskommunikationen om Unionens politiske prioriteter, forudsat at de har tilknytning til de generelle mål i denne forordning.

3. Kommissionen offentliggør senest den 31. oktober hvert år en indkaldelse af forslag under overholdelse af de i forordning (EU) nr. FR/xxx fastlagte betingelser.
4. Den i artikel 112, stk. 1, nævnte komité underrettes om foranstaltninger, der planlægges og træffes i medfør af nærværende artikel.
5. Kommissionen forelægger en rapport om gennemførelsen af denne artikel for Europa-Parlamentet og Rådet hvert andet år.

Artikel 48 **Kommissionens beføjelser**

1. For at tage hensyn til de indtægter, som betalingsorganerne opkræver på vegne af Unionens budget i forbindelse med betalinger på grundlag af udgiftsansmeldelser, som medlemsstaterne har fremsendt, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 vedrørende de betingelser, under hvilke visse typer af udgifter og indtægter inden for rammerne af EGFL og ELFUL skal udlignes.
2. For at sikre en korrekt forvaltning af de bevillinger, der opføres på Unionens budget til EGFL og ELFUL, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 med regler vedrørende værdiansættelsen af tiltag i forbindelse med offentlig intervention og de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af tab eller forringelse af produkter under den offentlige intervention, og fastsættelsen af beløb, der skal finansieres.
3. For at gøre det muligt at fordele de disponible bevillinger ligeligt mellem medlemsstaterne, hvis Unionens budget ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, eller hvis de samlede, planlagte forpligtelser overstiger den tærskel, der er fastsat i artikel [150, stk. 3,] i forordning (EU) nr. FR/xxx, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 i nærværende forordning med bestemmelser om forpligtelserne og betalingen af beløbene.

4. For at kontrollere, om der er sammenhæng mellem de data, som medlemsstaterne har meddelt vedrørende udgifter eller andre oplysninger, der er omhandlet i denne forordning, og for at sikre, at meddelelsespligten i henhold til artikel 102 overholdes, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 111 vedrørende betingelserne for nedsættelse og suspension af betalinger til medlemsstaterne, med hensyn til udgifter under henholdsvis EGFL og ELFUL.
5. For at sikre overholdelse af proportionalitetsprincippet, når artikel 44 anvendes, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 med regler om:
 - a) listen over foranstaltninger, som falder ind under artikel 44
 - b) satsen og suspensionsperioden for de i samme artikel omhandlede betalinger
 - c) betingelserne for at ophæve suspensionen.
6. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter fastlægge nærmere regler for den i artikel 46 fastlagte forpligtelse samt de specifikke betingelser, der gælder for de oplysninger, som skal indføres i det regnskab, der føres af betalingsorganerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3.
7. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter vedtage regler vedrørende:
 - a) regler for finansiering og bogføring af interventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring samt andre udgifter, der finansieres af EGFL og ELFUL
 - b) vilkårene og betingelserne for gennemførelse af den automatiske frigørelsesprocedure
 - c) regler for medlemsstaternes betaling af morarenter til modtagerne som omhandlet i artikel 42, stk. 2.

De i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3.

Kapitel IV

Regnskabsafslutning

AFDELING I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 49

Kommissionens kontrol på stedet

1. Med forbehold af de kontroller, som medlemsstaterne gennemfører i henhold til nationale love og administrative bestemmelser eller traktatens artikel 287, og enhver kontrol, der gennemføres på grundlag af traktatens artikel 322 eller baseres på Rådets

forordning (EF) nr. 2185/96³⁹, kan Kommissionen foretage kontrol på stedet i medlemsstaterne med henblik på navnlig at verificere:

- a) om den administrative praksis er i overensstemmelse med Unionens regler
- b) om de nødvendige bilag er til stede og stemmer overens med de af EGFL eller ELFUL finansierede foranstaltninger
- c) under hvilke omstændigheder de af EGFL og ELFUL finansierede foranstaltninger er blevet gennemført og kontrolleret.

De personer, som Kommissionen har bemyndiget til at foretage kontrol på stedet, eller ansatte i Kommissionen, der handler inden for rammerne af de beføjelser, som de har fået tildelt, skal have adgang til de regnskabsbøger og alt andet materiale, som vedrører de af EGFL og ELFUL finansierede udgifter, herunder dokumenter og deres metadata, der er registreret eller modtaget og opbevaret i elektronisk form.

Beføjelserne til at foretage kontrol på stedet berører ikke anvendelsen af nationale retsfor skrifter, hvorefter visse handlinger kun må udføres af ansatte, som er særligt udpeget hertil i henhold til den nationale lovgivning. Med forbehold af de specifikke bestemmelser i forordning (EF) nr. 1073/1990⁴⁰ og (EF) nr. 2185/96 deltager de af Kommissionen bemyndigede personer, ikke i husundersøgelser eller formel afhøring af personer inden for rammerne af medlemsstatens nationale lovgivning. De har dog adgang til de således opnåede oplysninger.

2. Kommissionen giver tilstrækkeligt tidligt meddelelse inden kontrollen på stedet til den pågældende medlemsstat eller til den medlemsstat, på hvis område kontrollen finder sted. Ansatte fra den pågældende medlemsstat kan deltage i en sådan kontrol.

På anmodning af Kommissionen og med den pågældende medlemsstats samtykke foretager medlemsstatens kompetente myndigheder supplerende kontroller eller undersøgelser vedrørende foranstaltninger, der er omfattet af denne forordning. Ansatte i Kommissionen eller personer, der er bemyndiget af denne, kan deltage i en sådan kontrol.

For at forbedre kontrollerne kan Kommissionen med de pågældende medlemsstaters samtykke anmode om hjælp fra myndighederne i disse medlemsstater i forbindelse med bestemte kontroller eller undersøgelser.

Artikel 50 **Adgang til oplysninger**

1. Medlemsstaterne stiller alle oplysninger, der er nødvendige, for at EGFL og ELFUL kan fungere tilfredsstillende, til rådighed for Kommissionen og træffer alle foranstaltninger, der antages at kunne lette eventuelle kontroller, herunder kontrol på stedet, som Kommissionen skønner det formålstjenligt at foretage som led i forvaltningen af Unionens finansiering.

³⁹ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁴⁰ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

2. Medlemsstaterne underretter efter anmodning Kommissionen om de love og administrative bestemmelser, som de har vedtaget med henblik på gennemførelsen af Unionens retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik, for så vidt disse retsakter har finansielle virkninger for EGFL eller ELFUL.
3. Medlemsstaterne stiller alle oplysninger til rådighed for Kommissionen om uregelmæssigheder og tilfælde af formodet svig, der er konstateret, og om foranstaltninger, der er truffet med henblik på inddrivelse af beløb, der er uberettiget udbetalt som følge af nævnte uregelmæssigheder og tilfælde af svig, jf. afdeling III i dette kapitel.

Artikel 51

Adgang til dokumenter

De godkendte betalingsorganer opbevarer bilagene vedrørende de foretagne betalinger og dokumenterne vedrørende den administrative og fysiske kontrol, der er foreskrevet i Unionens lovgivning, og stiller disse dokumenter og oplysninger til rådighed for Kommissionen.

Hvis den relevante dokumentation opbevares hos en myndighed, der handler ifølge fuldmagt fra et betalingsorgan, og som er ansvarlig for anvisning af udgifter, tilsender denne myndighed det godkendte betalingsorgan rapporter om antallet af foretagne kontroller, deres indhold og de foranstaltninger, der er truffet på grundlag heraf.

Artikel 52

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter fastlægge regler vedrørende:

- a) de specifikke forpligtelser, som medlemsstaterne skal overholde i forbindelse med de kontroller, der er omhandlet i dette kapitel
- b) de samarbejdsforpligtelser, som skal overholdes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af artikel 49 og 50
- c) formen for de indberetningsforpligtelser, som er omhandlet i artikel 50, stk. 3.

De i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3.

AFDELING II

AFSLUTNING

Artikel 53

Regnskabsafslutning

1. Inden den 30. april i året efter det pågældende regnskabsår træffer Kommissionen på grundlag af de oplysninger, den har modtaget i overensstemmelse med artikel 102, stk. 1, litra c), ved gennemførelsesretsakter afgørelse om afslutning af regnskaberne

for de godkendte betalingsorganer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 112, stk. 2.

2. I den i stk. 1 omhandlede afgørelse om regnskabsafslutning tages der hensyn til, om de forelagte årsregnskaber er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige. Afgørelsen foregriber ikke vedtagelsen af senere afgørelser i henhold til artikel 54.

Artikel 54

Efterprøvende regnskabsafslutning

1. Kommissionen træffer ved gennemførelsesretsakter afgørelse om, hvilke beløb der skal udelukkes fra Unionens finansiering, når den konstaterer, at de udgifter, som omhandles i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, ikke er afholdt i overensstemmelse med Unionens lovgivning, og for ELFUL med gældende unionslov og nationallov som omhandlet i artikel 77 i forordning (EU) nr. CR/xxx. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 112, stk. 2.
2. Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, på grundlag af det regelstridige forholds konstaterede omfang. Kommissionen tager i den forbindelse hensyn til overtrædelsens art og grovhed samt til den økonomiske skade, der er påført Unionen.
3. Inden vedtagelsen af enhver afgørelse om afvisning af finansiering skal de resultater, som Kommissionen er nået frem til ved sin efterprøvning, samt den pågældende medlemsstats svar foreligge i form af skriftlige meddelelser, hvorefter de to parter forsøger at blive enige om, hvilke konsekvenser der skal drages.

Hvis parterne ikke kan blive enige, kan medlemsstaten anmode om, at der inden for en frist på fire måneder indledes en forligsprocedure. Der udarbejdes en rapport om resultaterne af denne procedure, som meddeles Kommissionen og gennemgås af denne, inden der træffes afgørelse om afvisning af finansiering.

4. En afvisning af finansiering kan ikke vedrøre:
 - a) udgifter som omhandlet i artikel 4, stk. 1, der er afholdt mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddeler den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterprøvning
 - b) udgifter vedrørende flerårige foranstaltninger, som udgør en del af de i artikel 4, stk. 1, omhandlede udgifter eller anvendelsesområderne for de i artikel 5 omhandlede programmer, for hvilke den sidste forpligtelse, der påhviler modtageren, ligger mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt har meddelt den pågældende medlemsstat resultatet af sin efterprøvning
 - c) udgifter vedrørende programmer som omhandlet i artikel 5, bortset fra de i litra b) i dette stykke anførte, for hvilke betalingen eller eventuelt den endelige betaling fra betalingsorganets side er sket mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt har meddelt den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterprøvning.
5. Stk. 4 finder ikke anvendelse i tilfælde af:

- a) uregelmæssigheder som omhandlet i afdeling III i dette kapitel
- b) statsstøtte eller overtrædelser, for hvilke proceduren i henholdsvis artikel 108 eller traktatens artikel 258 er indledt
- c) medlemsstaternes misligholdelse af deres forpligtelser i henhold til afsnit V, kapitel III, i nærværende forordning, såfremt Kommissionen skriftligt har meddelt medlemsstaten resultaterne af sin efterprøvning inden for tolv måneder efter modtagelse af medlemsstatens rapport om dens kontrol af de pågældende udgifter.

Artikel 55

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter nærmere regler for gennemførelsen af:

- a) den i artikel 53 omhandlede regnskabsafslutning med hensyn til de foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med vedtagelsen af afgørelsen og dens gennemførelse, herunder informationsudvekslingen mellem Kommissionen og medlemsstaterne og de frister, der skal overholdes
- b) den i artikel 54 omhandlede efterprøvende regnskabsafslutning med hensyn til de foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med vedtagelsen af afgørelsen og dens gennemførelse, herunder informationsudvekslingen mellem Kommissionen og medlemsstaterne og de frister, der skal overholdes, samt den i samme artikel omhandlede forligsprocedure, herunder oprettelsen af forligsorganet, dets opgaver, sammensætning og arbejdsformer.

De i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3.

AFDELING III

UREGELMÆSSIGHEDER

Artikel 56

Fælles bestemmelser

1. For enhver uretmæssig betaling som følge af uregelmæssigheder eller forsømmelighed anmoder medlemsstaterne modtageren om tilbagebetaling inden for ét år efter den første angivelse af, at en sådan uregelmæssighed har fundet sted, og indfører det hertil svarende beløb i betalingsorganets debitorregnskab.
2. Hvis tilbagebetalingen ikke har fundet sted senest fire år efter datoen for tilbagebetalingsanmodningen eller senest otte år, hvis anmodningen bliver bragt for en national domstol, bæres de finansielle konsekvenser af den manglende tilbagebetaling af den pågældende medlemsstat, uden at dette berører kravet om, at den pågældende medlemsstat skal fortsætte inddrivelsesprocedurerne i medfør af artikel 60.

Hvis det i forbindelse med inddrivelsesproceduren ved et administrativt eller retsligt instrument, som har endelig karakter, konstateres, at der ikke foreligger nogen uregelmæssighed, anmelder den berørte medlemsstat til EGFL og ELFUL den finansielle byrde, den har båret i henhold til første afsnit, som en udgift.

3. I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne beslutte ikke at fortsætte inddrivelsen. Beslutning herom kan træffes i følgende tilfælde:

- a) hvis de allerede påløbne og de yderligere forventede udgifter til inddrivelse tilsammen vil være større end det beløb, der skal inddrives, eller
- b) hvis inddrivelse ikke er mulig, på grund af at debitor eller de personer, der er juridisk ansvarlige for uregelmæssigheden, er insolvente, hvilket skal være konstateret og anerkendt i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning.

Hvis den i første afsnit i dette stykke omhandlede beslutning træffes, inden det udestående beløb har været genstand for de i stk. 2 omhandlede regler, bæres de finansielle konsekvenser af den manglende inddrivelse af Unionens budget.

4. De beløb, der påhviler medlemsstaterne som følge af anvendelsen af stk. 2 i denne artikel, skal angives af dem i de årsregnskaber, der fremsendes til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 102, stk. 1, litra c), nr. iv). Kommissionen kontrollerer, at dette er sket på korrekt vis og foretager eventuelt de nødvendige tilpasninger i forbindelse med vedtagelsen af den i artikel 53, stk. 1, omhandlede gennemførelsesretsakt.

5. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter beslutte at beløb, der er bogført i Unionens budget, udelukkes fra finansiering fra Unionen i følgende tilfælde:

- a) hvis medlemsstaten ikke har overholdt de i stk. 1 omhandlede tidsfrister
- b) hvis den mener, at en beslutning truffet af en medlemsstat i medfør af stk. 3 om ikke at fortsætte inddrivelsen, ikke er begrundet
- c) hvis den mener, at uregelmæssighederne eller den manglende inddrivelse skyldes uregelmæssigheder eller forsømmelighed, der kan tilskrives de administrative myndigheder eller et andet officielt organ i den pågældende medlemsstat.

De i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 112, stk. 2. Inden vedtagelsen af sådanne gennemførelsesretsakter finder proceduren i artikel 54, stk. 3, anvendelse.

Artikel 57

Særlige bestemmelser vedrørende EGFL

Beløb, der inddrives som følge af uregelmæssigheder eller forsømmelighed, og de påløbne renter betales til betalingsorganerne og bogføres af disse som indtægter bestemt til EGFL for den måned, hvor beløbene rent faktisk modtages.

Ved indbetalingen til Unionens budget som omhandlet i stk. 1 kan medlemsstaten tilbageholde 10 % af de inddrevne beløb som fast godtgørelse for omkostninger til inddrivelse, dog ikke i tilfælde af uregelmæssigheder eller forsømmelighed, som kan tilskrives de administrative myndigheder eller andre organer i den pågældende medlemsstat.

Artikel 58

Særlige bestemmelser vedrørende ELFUL

Medlemsstaterne foretager finansielle justeringer, når der afsløres uregelmæssigheder eller forsømmelighed i forbindelse med foranstaltninger eller programmer for udvikling af landdistrikterne, ved fuldstændigt eller delvis at annullere den pågældende finansiering fra Unionen. Medlemsstaterne tager i den forbindelse hensyn til de konstaterede uregelmæssigheders art og grovhed samt til det økonomiske tab, der er påført ELFUL.

Beløb fra Unionen, der finansieres under ELFUL, og som bliver annulleret, og inddrevne beløb samt de påløbne renter, gentildeles det pågældende program. Dog kan medlemsstaten kun genanvende de annullerede eller inddrevne unionsmidler til en foranstaltning under det samme program for udvikling af landdistrikterne, og under forbehold af at de pågældende midler ikke gentildeles foranstaltninger, der har været genstand for en finansiell justering. Efter afslutningen af et program for udvikling af landdistrikterne refunderer medlemsstaten de inddrevne beløb til Unionens budget.

Artikel 59

Delegerede beføjelser

For at sikre en korrekt og effektiv anvendelse af bestemmelserne om inddrivelse i denne afdeling, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 vedrørende særlige forpligtelser, som skal overholdes af medlemsstaterne.

AFSNIT V

KONTROLSYSTEMER OG SANKTIONER

Kapitel I

Generelle regler

Artikel 60

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Medlemsstaterne vedtager inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik alle love og administrative bestemmelser og træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser, navnlig med henblik på:
 - a) at kontrollere lovligheden og den formelle rigtighed af de af EGFL og ELFUL finansierede foranstaltninger
 - b) at tilbyde en effektiv forebyggelse af svig, især med hensyn til områder med et højere risikoniveau, som har en afskrækkende virkning, under hensyntagen til omkostningerne og fordelene samt rimeligheden ved foranstaltningerne
 - c) at forebygge, afsløre og korrigere uregelmæssigheder og svig
 - d) at pålægge sanktioner, som er effektive, virker afskrækkende og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen i overensstemmelse med Unionens lovgivning eller, i mangel heraf, med national lovgivning, og om nødvendigt anlægge retssag
 - e) at inddrive uberettigede betalinger med renter og om nødvendigt anlægge retssag.
2. Medlemsstaterne indfører effektive forvaltnings- og kontrolsystemer, der kan sikre, at lovgivningen om Unionens støtteordninger overholdes.
3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de ifølge stk. 1 og 2 vedtagne bestemmelser og trufne foranstaltninger.

Alle betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at supplere betingelserne i Unionens regler for modtagelse af støtte, som finansieres over EGFL eller ELFUL, skal kunne verificeres.
4. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage regler, som sigter mod at opnå en ensartet anvendelse af stk. 1 og 2 i denne artikel.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3.

Artikel 61
Almindelige kontrolprincipper

1. Det system, som medlemsstaterne indfører i overensstemmelse med artikel 60, stk. 2, skal, medmindre andet er fastsat, omfatte systematisk administrativ kontrol af alle støtteansøgninger og skal suppleres af kontrol på stedet.
2. I forbindelse med kontrol på stedet udvælger den ansvarlige myndighed sin stikprøve blandt samtlige ansøgere, omfattende i givet fald en tilfældigt udvalgt del og en risikobaseret del, for at opnå en repræsentativ fejlrate og samtidig også fokusere på de største fejl.
3. Den ansvarlige myndighed udarbejder en rapport om hvert kontrolbesøg på stedet.
4. Hvor det er hensigtsmæssigt, foretages alle kontroller på stedet, som er fastsat i Unionens regler om landbrugsstøtte og støtte til udvikling af landdistrikterne, på samme tid.

Artikel 62
Omgåelsesklausul

Medmindre der er fastsat særlige bestemmelser, indrømmes der ingen fordele i henhold til sektorlovgivningen for landbrug til fysiske eller juridiske personer, om hvem det kan fastslås, at betingelserne for at opnå sådanne fordele blev skabt på en kunstig måde og i strid med formålene med den pågældende lovgivning.

Artikel 63
Støtteordningernes kompatibilitet i kontroløjemed

I forbindelse med anvendelse af støtteordninger i vinsektoren som omhandlet i forordning (EU) nr. xxx/xxx [sCMO] sørger medlemsstaterne for, at de administrations- og kontrolprocedurer, der anvendes på disse ordninger, er kompatible med det integrerede system, der henvises til i kapitel II i dette afsnit, for så vidt angår følgende elementer:

- a) den elektroniske database
- b) systemerne til identifikation af landbrugsparceller
- c) den administrative kontrol.

Procedurerne skal give mulighed for fælles anvendelse eller udveksling af data med det integrerede system.

Artikel 64
Kommissionens beføjelser hvad angår kontrol

1. For at sikre en korrekt og effektiv anvendelse af kontrollerne og at verifikationen af betingelserne for støtteberettigelse bliver udført på en effektiv, sammenhængende og ikke-diskriminerende måde, som beskytter Unionens finansielle interesser, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med

artikel 111 vedrørende de situationer, hvor modtagere eller deres repræsentanter forhindrer, at der bliver udført kontrol.

2. Kommissionen fastsætter ved gennemførelsesretsakter de regler, der er nødvendige for at opnå ensartet anvendelse af dette kapitel i Unionen. Sådanne regler kan navnlig vedrøre følgende:

- a) regler for administrativ kontrol og kontrol på stedet, som medlemsstaterne skal foretage for at undersøge, om de forpligtelser, tilsagn og kriterier for støtteberettigelse, der følger af anvendelsen af Unionens lovgivning, bliver overholdt
- b) regler for, hvilket minimumsniveau for kontrol på stedet der er nødvendigt for en effektiv risikoforvaltning, samt under hvilke betingelser medlemsstaterne skal forøge sådanne kontroller eller kan begrænse dem, når forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer korrekt og fejlsatserne ligger på et acceptabelt niveau
- c) regler for og metoder til indberetning af, hvilken kontrol der er foretaget, og resultaterne heraf
- d) de myndigheder, der har ansvaret for at udføre overensstemmelseskontrol, og for hvilket indhold, hvilken hyppighed og i hvilket afsætningsled en sådan kontrol skal foretages
- e) hvis de særlige behov for korrekt forvaltning af ordningen gør det nødvendigt, regler med yderligere krav med hensyn til toldprocedurer, bl.a. som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 450/2008⁴¹
- f) for så vidt angår hamp som omhandlet i artikel 38 i forordning (EU) nr. xxx/xxx [DP], regler om de specifikke kontrolforanstaltninger og metoder til bestemmelse af tetrahydrocannabinolniveauet
- g) for så vidt angår bomuld som omhandlet i artikel 42 i forordning (EU) nr. xxx/xxx [DP], et system til kontrol af de godkendte brancheorganisationer
- h) for så vidt angår vin som omhandlet i forordning (EU) nr. sCMO/xxx, regler om opmåling af arealer såvel som vedrørende kontrol og regler for specifikke finansielle procedurer til forbedring af kontrollen
- i) test og metoder, der skal anvendes til konstatering af produkters støtteberettigelse ved offentlig intervention og privat oplagring, samt anvendelse af udbudsprocedurer både ved offentlig intervention og ved privat oplagring.

De i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3, eller i den tilsvarende artikel i henholdsvis forordning (EU) nr. xxx/xxx[DP], forordning (EU) nr. xxx/xxx[RD] eller forordning (EU) nr. xxx/xxx[sCMO].

⁴¹ EUT L 145 af 4.6.2008, s. 1.

Artikel 65

Tilbagetrækning, nedsættelse og udelukkelse af støtte

1. Konstateres det, at en modtager ikke opfylder kriterierne for støtteberettigelse eller forpligtelserne vedrørende betingelserne for tildeling af støtte som fastsat i sektorlovgivningen for landbrug, tilbagetrækkes støtten helt eller delvis.
2. Hvor det er fastsat i Unionens lovgivning pålægger medlemsstaterne også sanktioner i form af nedsættelse eller udelukkelse af betalingen eller en del af den tildelte eller kommende tildelte betaling, for hvilken kriterierne for støtteberettigelse er blevet opfyldt.

Det beløb, som støtten nedsættes med, sættes i forhold til, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den konstaterede manglende overholdelse er, og kan i yderste konsekvens resultere i fuldstændig udelukkelse fra en eller flere støtteordninger eller støtteforanstaltninger i et eller flere kalenderår.

3. De beløb, der berøres af tilbagetrækningen i stk. 1 og af sanktionerne i stk. 2, inddrives fuldt ud.

Artikel 66

Kommissionens beføjelser hvad angår sanktioner

1. For at skabe ligevægt mellem den afskrækkende virkning af afgifter og sanktioner for manglende opfyldelse af enhver forpligtelse, der følger dels af anvendelsen af denne sektorlovgivning for landbruget og dels af en smidig anvendelse af ordningen, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 vedrørende regler og betingelser for følgende:
 - a) suspension af retten til at deltage i en støtteordning, udelukkelse fra og suspension af betalinger eller nedsættelse af støtte, betalinger eller refusioner eller enhver anden sanktion, navnlig hvis tidsfrister ikke er blevet overholdt, hvis produkt, størrelse eller mængde ikke svarer til ansøgningen, hvis en ordning ikke er blevet evalueret, hvis der ikke er blevet meddelt oplysninger, eller hvis de meddelte oplysninger ikke er korrekte eller ikke er meddelt rettidigt
 - b) nedsættelse af betalingen til medlemsstaterne vedrørende deres landbrugsudgifter, hvis tidsfristerne for inddrivelse af bidrag til betaling af overskudsafgiften ikke er blevet overholdt, eller suspension af de månedlige betalinger, hvis de oplysninger, medlemsstaterne skal indsende til Kommissionen, ikke indsendes, ikke indsendes rettidigt eller er urigtige
 - c) ekstrabeløb, tillægsafgifter eller rentesatser, der anvendes i tilfælde af svig, uregelmæssigheder, manglende bevis for, at en forpligtelse er blevet opfyldt, eller for sent indsendte anmeldelser
 - d) betingelserne for indgivelse, frigivelse og fortabelse af sikkerhedsstillelse, samt nedsættelsessatser ved frigivelse af sikkerhedsstillelser i forbindelse med refusion, licenser, tilbud, bud eller specifikke ansøgninger, når en forpligtelse

omfattet af den pågældende sikkerhedsstillelse kun er blevet delvis eller slet ikke opfyldt

- e) medlemsstaternes tilbageholdelse af de beløb, der er inddrevet som sanktioner
- f) udelukkelse af en aktør eller ansøger fra offentlig intervention og privat oplagring, fra licensansøgningsordningen eller fra toldkontingentordningerne i tilfælde af svig eller indsendelse af urigtige oplysninger
- g) tilbagetrækning eller suspension af en godkendelse eller en anerkendelse, især hvis en aktør, producentorganisation, sammenslutning af producentorganisationer, producentsammenslutning eller brancheorganisation ikke længere overholder eller opfylder betingelserne, herunder manglende indsendelse af anmeldelser
- h) anvendelse af passende nationale sanktioner på aktører, der producerer større mængder, end de har kvote til
- i) åbenlyse fejl, force majeure og usædvanlige omstændigheder.

2. Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter følgende:

- a) procedurer og tekniske kriterier i forbindelse med de foranstaltninger og sanktioner, der er omhandlet i stk. 1, hvis der konstateres manglende opfyldelse af de forpligtelser, der følger af anvendelsen af den relevante lovgivning
- b) regler og procedurer for den inddrivelse af uretmæssige betalinger, der følger af anvendelsen af den relevante lovgivning.

De i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3, eller i den tilsvarende artikel i henholdsvis forordning (EU) nr. xxx/xxx[DP], forordning (EU) nr. xxx/xxx[RD] eller forordning (EU) nr. xxx/xxx[sCMO].

Artikel 67 **Sikkerhedsstillelse**

- 1. Medlemsstaterne kræver, at der stilles en sikkerhed som garanti for, at en forpligtelse under sektorlovgivningen for landbrug bliver opfyldt.
- 2. Undtagen i tilfælde af *force majeure* fortabes sikkerheden helt eller delvist, hvis udøvelsen af en bestemt forpligtelse ikke bliver gennemført eller kun bliver delvis gennemført.
- 3. For at sikre en ikke-diskriminerende behandling, retfærdighed og respekt for proportionalitet, når der stilles en sikkerhed, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse artikel 111 med regler om:
 - a) betydningen af betingelser til anvendelsen af i stk. 1 og 2
 - b) den ansvarlige part, i tilfælde af at en forpligtelse ikke opfyldes

- c) specifikke situationer, hvor den kompetente myndighed kan fravige kravet om sikkerhedsstillelse
 - d) de betingelser, der gælder for den sikkerhed, som skal stilles, og garanten
 - e) specifikke betingelser vedrørende den sikkerhed, som skal stilles i forbindelse med forskudsbetalinger
 - f) de primære, sekundære eller underordnede krav i forbindelse med sikkerhedsstillelse, samt konsekvenserne af at ikke at opfylde disse krav.
4. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage regler om:
- a) formen af den sikkerhed, der skal stilles, og proceduren for stillelse af sikkerhed, for accept heraf og for erstatning af den oprindelige sikkerhed
 - b) procedurene for frigivelse af en sikkerhed
 - c) de anmeldelser, som medlemsstaterne skal give Kommissionen.

De i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3, eller i den tilsvarende artikel i henholdsvis forordning (EU) nr. xxx/xxx[DP], forordning (EU) nr. xxx/xxx[RD] eller forordning (EU) nr. xxx/xxx[sCMO].

Kapitel II

Integreret administrations- og kontrolsystem

Artikel 68 **Anvendelsesområde**

1. Hver medlemsstat opretter og står for driften af et integreret administrations- og kontrolsystem (i det følgende benævnt "det integrerede system").
2. Det integrerede system anvendes på støtteordningerne i bilag I i forordning (EU) nr. xxx/xxx [DP] og på den støtte, der ydes i henhold til artikel 22, stk. 1, litra a) og b), artikel 29-32, artikel 34 og 35 i forordning xxx/xxx [RD] og i givet fald artikel 28, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. CR/xxx.

Dette kapitel anvendes dog ikke på foranstaltninger, der henvises til i artikel 29, stk. 9, i forordning (EU) nr. xxx/xxx[RD], og heller ikke på foranstaltninger under artikel 22, stk. 1, litra a) og b), i nævnte forordning, for så vidt angår etableringsomkostninger.
3. I det omfang det er nødvendigt, anvendes det integrerede system også til kontrol af krydsoverensstemmelse som fastlagt i afsnit VI.

Artikel 69
Elementer i det integrerede system

1. Det integrerede system omfatter følgende elementer:
 - a) en elektronisk database
 - b) et system til identifikation af landbrugsparceller
 - c) et system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder
 - d) støtteansøgninger
 - e) et integreret kontrolsystem
 - f) et fælles system til registrering af identiteten af hver enkelt modtager af den i artikel 68, stk. 2, omhandlede støtte, som indgiver en støtteansøgning eller en betalingsanmodning.
2. Hvor det er relevant, skal det integrerede system omfatte et system til identifikation og registrering af dyr oprettet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000⁴² og Rådets forordning (EF) nr. 21/2004⁴³.
3. Uden at dette i øvrigt indskrænker medlemsstaternes ansvar for det integrerede systems iværksættelse og anvendelse, kan Kommissionen henvende sig til personer eller organer, der er specialiserede på området, for at fremme oprettelsen, overvågningen og udnyttelsen af det integrerede system, især for at yde teknisk rådgivning til medlemsstaternes kompetente myndigheder, hvis de anmoder om det.

Artikel 70
Elektronisk database

1. Den elektroniske database registrerer for hver enkelt modtager af den i artikel 68, stk. 2, omhandlede støtte de data, der fremgår af støtteansøgninger og betalingsanmodninger.

Databasen skal især muliggøre, at der via medlemsstatens kompetente myndighed kan foretages søgninger på oplysningerne for kalender- og/eller produktionsårene fra 2000. Den skal også muliggøre direkte og umiddelbar søgning på oplysningerne for mindst de foregående fem på hinanden følgende kalenderår.
2. Medlemsstaterne kan oprette decentrale databaser, forudsat at databaserne og de administrative procedurer for registrering af og adgang til dataene udformes ensartet i hele medlemsstaten og er indbyrdes kompatible, så at der kan foretages krydskontrol.

⁴² EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.

⁴³ EUT L 5 af 9.1.2004, s. 8.

Artikel 71

System til identifikation af landbrugsparceller

Systemet til identifikation af landbrugsparceller oprettes på grundlag af kort eller matrikeldokumenter eller andre kartografiske referencer. Der anvendes elektroniske geografiske informationssystemteknikker, herunder luft- eller rum-ortofotos, med en ensartet standard, der sikrer en nøjagtighed, som mindst svarer til kartografi i størrelsesordenen 1:5000.

Artikel 72

System til identifikation og registrering af betalingsrettigheder

1. Systemet til identifikation og registrering af betalingsrettigheder skal muliggøre verifikation af rettigheder og krydskontrol med støtteansøgningerne og systemet til identifikation af landbrugsparceller.
2. Det i stk. 1 omhandlede system skal muliggøre, at der via medlemsstatens kompetente myndighed kan foretages direkte og umiddelbar søgning på oplysningerne for mindst de foregående fire på hinanden følgende kalenderår.

Artikel 73

Støtteansøgninger og betalingsanmodninger

1. Hvert år indgiver en modtager af den i artikel 68, stk. 2, omhandlede støtte en ansøgning om direkte betalinger eller en betalingsanmodning for det relevante område og dyrerelaterede foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, hvor der i givet fald er angivet:
 - a) alle bedriftens landbrugsparceller samt ikke-landbrugsområdet, som der anmodes om støtte til i henhold til artikel 68, stk. 2
 - b) betalingsrettigheder, der er anmeldt til aktivering
 - c) alle andre oplysninger, som er forudsat i nærværende forordning eller kræves med henblik på gennemførelsen af den relevante sektorlovgivning for landbruget eller af den berørte medlemsstat.

For så vidt angår den arealrelaterede betaling, fastlægger hver medlemsstat, hvilken minimumsstørrelse en landbrugsparcel skal have, for at der kan indsendes en ansøgning. Denne minimumsstørrelse må dog højst være på 0,3 ha.

Uanset første afsnit, litra a), kan medlemsstaterne beslutte, at en landbruger, som ikke ansøger om en arealbaseret direkte betaling, ikke skal anmelde sine landbrugsparceller i de tilfælde, hvor det samlede areal ikke overstiger én hektar. Den pågældende landbruger skal dog angive i sin ansøgning, at han råder over landbrugsparceller, og skal på begæring fra de kompetente myndigheder angive, hvor de ligger.

2. Medlemsstaterne tilvejebringer, bl.a. ved brug af elektroniske midler, på forhånd udarbejdede skemaer baseret på arealerne fastlagt det foregående år sammen med

grafisk materiale, der angiver de pågældende arealers beliggenhed. En medlemsstat kan beslutte, at støtteansøgningen kun skal omfatte de ændringer, der er indtrådt siden indgivelsen af støtteansøgningen det foregående år. For så vidt angår ordningen for mindre landbrugere, jf. afsnit V i forordning (EU) nr. DP/xxx, skal alle berørte landbrugere dog have denne mulighed.

3. En medlemsstat kan beslutte, at en enkelt ansøgning skal dække alle eller flere af de støtteordninger og foranstaltninger, der henvises til i artikel 68, eller andre støtteordninger og foranstaltninger.

Artikel 74

System til identifikation af støttemodtagere

Med det fælles system til registrering af hver enkelt modtager af den i artikel 68, stk. 2, omhandlede støtte sikres det, at alle støtteansøgninger og betalingsanmodninger, der indgives af den samme støttemodtager, kan identificeres som sådan.

Artikel 75

Verifikation af betingelser for støtteberettigelse og nedsættelser

1. Medlemsstaterne foretager i overensstemmelse med artikel 61 og gennem betalingsorganerne eller de af dem delegerede organer en administrativ kontrol af støtteansøgningerne for at verificere betingelserne for berettigelsen til støtten. Denne kontrol suppleres af kontrol på stedet.
2. I forbindelse med kontrol på stedet opstiller medlemsstaterne en plan for stikprøveudtagning for landbrugsbedrifter og/eller støttemodtagere.
3. Medlemsstaterne kan anvende telemålingsteknikker og GNSS-teknikker (globalt satellitbaseret navigationssystem) til udførelse af kontrol på stedet af landbrugsparceller.
4. I tilfælde af manglende opfyldelse af betingelserne for støtteberettigelse finder artikel 65 anvendelse.

Artikel 76

Betaling til støttemodtagere

1. Betalingerne under de i artikel 68, stk. 2, omhandlede støtteordninger og foranstaltninger foretages i perioden fra 1. december til 30. juni i det følgende kalenderår.

Betalingerne foretages i op til to trancher inden for denne periode.

Medlemsstaterne kan dog udbetale forskud på op til 50 % for direkte betalinger og 75 % for støtte, der er tildelt til udvikling af landdistrikterne som omhandlet i artikel 68, stk. 2, inden den 1. december og ikke før den 16. oktober.

2. De betalinger, der henvises til i stk. 1, må ikke foretages, før verifikationen af betingelserne for støtteberettigelse, som skal udføres af medlemsstaterne i henhold til artikel 75, er blevet afsluttet.

Artikel 77 **Delegerede beføjelser**

1. For at sikre, at det i dette kapitel omhandlede integrerede system bliver udført på en effektiv, sammenhængende og ikke-diskriminerende måde, som beskytter Unionens finansielle interesser, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 vedrørende:
 - a) særlige definitioner, som er nødvendige for at sikre en harmoniseret gennemførelse af det integrerede system
 - b) regler for yderligere foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe, for at dette kapitel kan blive anvendt korrekt, og aftaler om eventuel nødvendig gensidig bistand mellem medlemsstaterne.
2. For at sørge for en korrekt fordeling af midlerne, som følger af de i artikel 73 omhandlede støtteansøgninger, mellem de støtteberettigede modtagere og for at gøre det muligt at verificere, om de har opfyldt de dertil knyttede forpligtelser, fastsætter Kommissionen ved delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 følgende:
 - a) regler om den minimumsstørrelse, som landbrugsparceller skal have for at blive anmeldt, for at mindske de administrative byrder for modtagere og myndigheder
 - b) bestemmelser, der kræves til en harmoniseret definition af grundlaget for beregning af støtte, herunder regler for, hvordan eksempelvis støtteberettigede arealer med landskabstræk eller træer skal behandles
 - c) uanset Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 [af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter]⁴⁴ for at opretholde støttemodtagerenes ret til betalinger, hvis den sidste dag for indgivelse af ansøgninger eller ændringer falder på en helligdag, en lørdag eller en søndag
 - d) i tilfælde af for sen ansøgning om betaling eller om tildeling af rettigheder den allersidste ansøgningsfrist og nedsættelser som følge af forsinkelsen.
3. For at sørge for, at beregningen og anvendelsen af afslag, nedsættelser, udelukkelse og inddrivelse foretages i overensstemmelse med princippet i artikel 65 og på en effektiv, sammenhængende og ikke-diskriminerende måde, som beskytter Unionens finansielle interesser, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 vedrørende følgende:

⁴⁴ EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1.

- a) bestemmelser om afslag, nedsættelser, udelukkelser i forbindelse med ukorrekte og ufuldstændige oplysninger i ansøgningen, for eksempel anmeldelse af for store områder eller for mange dyr eller manglende anmeldelse af områder, samt i forbindelse med manglende opfyldelse af kriterierne for støtteberettigelse eller tilsagnene vedrørende betingelserne for tildeling af støtten
- b) bestemmelser, der skal sikre en harmoniseret og proportional behandling af forsætlige uregelmæssigheder, mindre fejl, akkumulering af nedsættelser og samtidig anvendelse af forskellige nedsættelser
- c) regler om ikke at anvende afslag, nedsættelser, udelukkelser i bestemte tilfælde for at sikre proportionalitet, når der anvendes nedsættelser
- d) regler om inddrivelse af uberettiget udbetalte beløb og uberettiget tildelte betalingsrettigheder.

Artikel 78 **Gennemførelsesbeføjelser**

Medlemsstaterne kan kræve, at der stilles en sikkerhed som garanti for, at en forpligtelse under sektorlovgivningen for landbrug bliver opfyldt.

- a) grundtræk, definitioner og kvalitetskrav i forbindelse med den i artikel 70 omhandlede elektroniske database
- b) grundtræk, definitioner og kvalitetskrav i forbindelse med det i artikel 71 omhandlede system til identifikation af landbrugsparceller og med det i artikel 74 omhandlede system til identifikation af modtagere
- c) grundtræk, definitioner og kvalitetskrav i forbindelse med det i artikel 72 omhandlede system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder
- d) regler om de i artikel 73 omhandlede støtteansøgninger og betalingsanmodninger og ansøgningerne om betalingsrettigheder, herunder sidste frist for indgivelse af ansøgninger, krav om de oplysninger, som ansøgningen som et minimum skal indeholde, bestemmelser om ændringer eller tilbagetrækning af støtteansøgninger, fritagelse for krav om at indgive en støtteansøgning, og bestemmelser, der giver medlemsstaterne mulighed for at anvende forenklede procedurer eller korrigere indlysende fejl
- e) regler om gennemførelse af kontrol for at verificere, at forpligtelser er overholdt, og at oplysningerne i støtteansøgningen eller betalingsanmodningen er korrekte og fuldstændige
- f) tekniske definitioner, der er nødvendige for ensartet gennemførelse af dette kapitel
- g) regler om situationer, hvor bedrifter overføres og ledsages af overførsel af en forpligtelse vedrørende støtteberettigelse med hensyn til den pågældende støtte, som endnu ikke er opfyldt

- h) regler om betaling af forskud som omhandlet i artikel 76.

De i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3, eller i den tilsvarende artikel i henholdsvis forordning (EU) nr. xxx/xxx[DP] eller forordning (EU) nr. xxx/xxx[RD].

Kapitel III

Kontrol af transaktionerne

Artikel 79

Anvendelsesområde og definitioner

1. I dette kapitel fastsættes specifikke regler for kontrol af, om de foranstaltninger, der direkte eller indirekte indgår i ordningen for finansiering gennem EGFL, rent faktisk er blevet gennemført på behørig vis, idet kontrollen foretages på grundlag af forretningspapirer fra støttemodtagerne eller de betalingspligtige eller deres repræsentanter, i det følgende benævnt "virksomheder".
2. Dette kapitel finder ikke anvendelse på foranstaltninger, der er omfattet af det integrerede system, som er omhandlet i kapitel II i dette afsnit.
3. I dette kapitel forstås ved:
 - a) "forretningspapirer": alle bøger, registre, fakturaer, bilag, regnskaber, produktions- og kvalitetsoptegnelser, og korrespondance vedrørende virksomhedens erhvervsaktivitet samt forretningsmæssige oplysninger, uanset form, inklusive elektronisk oplagrede data, hvis disse papirer eller data har direkte eller indirekte forbindelse med de i stk. 1 nævnte foranstaltninger
 - b) "tredjepart": enhver fysisk eller juridisk person, som har direkte eller indirekte forbindelse med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem EGFL.

Artikel 80

Medlemsstaternes kontrol

1. Medlemsstaterne foretager systematisk kontrol af virksomhedernes forretningspapirer, idet der tages hensyn til, hvilken type foranstaltninger der skal kontrolleres. Medlemsstaterne sørger for, at det gennem udvælgelsen af, hvilke virksomheder der skal kontrolleres, bedst muligt sikres, at foranstaltningerne til forebyggelse og afsløring af uregelmæssigheder bliver så effektive som muligt. Ved udvælgelsen tages der blandt andet hensyn til virksomhedernes finansielle betydning i dette system og andre risikofaktorer.
2. I relevante tilfælde udvides den i stk. 1 omhandlede kontrol til også at omfatte fysiske og juridiske personer, som virksomheder har tilknytning til, og enhver anden fysisk eller juridisk person, der kan være af betydning for, at de i artikel 81 omhandlede mål kan nås.

3. Kontrollen i henhold til dette kapitel berører ikke kontrol i henhold til artikel 49 og 50.

Artikel 81

Målene for kontrollen

1. Nøjagtigheden af de vigtigste kontrollerede data verificeres gennem et antal krydskontroller i forhold til den foreliggende risiko, herunder om nødvendigt af tredjeparters forretningspapirer, omfattende:
 - a) sammenholdelse med forretningspapirer fra leverandører, kunder, transportvirksomheder og andre tredjeparter
 - b) eventuelt fysisk kontrol af lagrenes størrelse og art
 - c) sammenholdelse med regnskaber vedrørende finansielle bevægelser, der har fundet sted umiddelbart før og efter de transaktioner, der er gennemført under ordningen for finansiering gennem EGFL, og
 - d) kontrol i forbindelse med bogføring eller regnskaber vedrørende finansielle bevægelser, der viser, at de dokumenter, som betalingsorganet besidder som bevis for betaling af støtte til modtageren, er korrekte.
2. Hvis virksomhederne ifølge Unionens bestemmelser eller nationale bestemmelser er forpligtet til at føre et særskilt lagerregnskab, omfatter kontrollen af dette regnskab i relevante tilfælde en specifik sammenholdelse af nævnte regnskab med forretningspapirerne og i givet fald med virksomhedens lagerbeholdning.
3. Ved udvælgelsen af de transaktioner, der skal kontrolleres, skal der tages fuldt hensyn til omfanget af den foreliggende risiko.

Artikel 82

Adgang til forretningspapirer

1. De ansvarlige for virksomheden eller en tredjepart skal sikre, at alle forretningspapirer og supplerende oplysninger er til rådighed for kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at foretage sådan kontrol. Elektronisk lagrede data leveres på et passende datamedium.
2. Kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at foretage sådan kontrol, kan kræve udskrifter eller kopier af de i stk. 1 nævnte dokumenter udleveret.
3. Hvis forretningspapirer, der opbevares af virksomheden, ved kontrollen i medfør af dette kapitel anses for uegnede i kontroløjemed, anmodes virksomheden om for fremtiden at udfærdige papirerne efter anvisning fra den medlemsstat, der er ansvarlig for kontrollen, uden at forpligtelserne i andre forordninger om den pågældende sektor herved tilsidesættes.

Medlemsstaterne fastsætter den dato, fra hvilken sådanne papirer skal udfærdiges.

Hvis alle eller en del af de forretningspapirer, der kræves kontrolleret i medfør af dette kapitel, findes hos en virksomhed, der tilhører samme koncern, selskab eller virksomhedssammenslutning under fælles ledelse som den kontrollerede virksomhed, uanset om den befinder sig inden for eller uden for Unionens område, stiller den kontrollerede virksomhed disse forretningspapirer til rådighed for kontrolpersonalet på et sted og et tidspunkt, der fastsættes af de medlemsstater, der er ansvarlige for, at kontrollen udføres.

4. Medlemsstaterne sikrer sig, at kontrolpersonalet har ret til at beslaglægge eller foranstalte beslaglæggelse af forretningspapirer. Denne ret udøves under overholdelse af de nationale bestemmelser herom og berører ikke anvendelsen af strafferetlige bestemmelser om beslaglæggelse af dokumenter.

Artikel 83 **Gensidig bistand**

1. Medlemsstaterne yder hinanden bistand i forbindelse med den i dette kapitel omhandlede kontrol i følgende tilfælde:
 - a) hvis en virksomhed eller tredjepart er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor betalingen af det pågældende beløb har eller skulle have fundet sted eller er eller skulle være modtaget
 - b) hvis en virksomhed eller tredjepart er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor de papirer og oplysninger, der er nødvendige for kontrollen, befinder sig.

Kommissionen kan samordne fælles aktioner vedrørende gensidig bistand mellem to eller flere medlemsstater.

2. I løbet af de første tre måneder efter det EGFL-regnskabsår, hvor betaling har fundet sted, sender hver medlemsstat Kommissionen en liste over de virksomheder, der er etableret i et tredjeland, og for hvilke betalingen af det pågældende beløb har eller skulle have fundet sted eller er eller skulle være modtaget i den pågældende medlemsstat.
4. Hvis virksomhedskontrol foretaget i overensstemmelse med artikel 80 kræver, at der indhentes yderligere oplysninger fra en anden medlemsstat, blandt andet i form af krydskontrol som anført i artikel 81, kan der fremsættes særlige behørigt begrundede anmodninger om kontrol. Der skal fremsendes en kvartalsoversigt til Kommissionen over disse anmodninger senest en måned efter udgangen af hvert kvartal. Kommissionen kan anmode om en kopi af individuelle anmodninger.

Anmodningen om kontrol skal være efterkommet inden seks måneder efter modtagelsen; kontrolresultaterne meddeles snarest muligt den anmodende medlemsstat og Kommissionen. Meddelelsen til Kommissionen skal være på kvartalsbasis og fremsendes senest en måned efter udgangen af hvert kvartal.

Artikel 84
Programmering

1. Hver medlemsstat opstiller et program for den kontrol, der skal foretages efter artikel 80 i den efterfølgende kontrolperiode.
2. Hvert år inden den 15. april sender hver medlemsstat Kommissionen det i stk. 1 omhandlede program med oplysning om:
 - a) hvor mange virksomheder der vil blive kontrolleret, og hvordan fordelingen pr. sektor er under hensyntagen til de involverede beløb
 - b) hvilke kriterier der er blevet lagt til grund for programmets udarbejdelse.
3. De programmer, som medlemsstaterne opstiller, og som sendes til Kommissionen, iværksættes af medlemsstaterne, medmindre Kommissionen inden otte uger har fremsat bemærkninger hertil.
4. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse på de ændringer af programmet, som foretages af medlemsstaterne.
5. Kommissionen kan på et hvilket som helt stadium kræve inddragelse af en bestemt kategori af virksomheder i en medlemsstats program.
6. Virksomheder, hvor summen af indtægter eller betalinger har været på under 40 000 EUR, kontrolleres i henhold til dette kapitel udelukkende af specifikke årsager, som medlemsstaterne skal anføre i deres årlige program, jf. artikel 1, eller som Kommissionen skal anføre i alle ændringsforslag til dette program.

Artikel 85
Særlige tjenester

1. Hver medlemsstat opretter en særlig tjeneste, der er ansvarlig for overvågning af anvendelsen af dette kapitel. Disse tjenester er især ansvarlige for:
 - a) udførelsen af den i dette kapitel omhandlede kontrol, som foretages af personale, der er direkte ansat af denne særlige tjeneste, eller
 - b) koordineringen og det almindelige tilsyn med den kontrol, som foretages af personale fra andre tjenester.

Medlemsstaterne kan også fastsætte, at kontrol, der skal udføres i henhold til dette kapitel, skal fordeles mellem de særlige tjenester og andre nationale tjenester, forudsat at førstnævnte tjeneste sørger for koordinering heraf.

2. Den eller de tjenester, der er ansvarlige for anvendelsen af dette kapitel, skal være organiseret således, at de er uafhængige af de tjenester eller afdelinger af tjenester, der er ansvarlige for betalinger og for den kontrol, der foretages inden betaling.
3. For at sikre, at dette kapitel anvendes korrekt, træffer den særlige tjeneste, der omhandles i stk. 1, alle nødvendige foranstaltninger og får alle de beføjelser af den

pågældende medlemsstat, der er nødvendige for at kunne udføre de i dette kapitel omhandlede opgaver.

4. Medlemsstaterne vedtager passende sanktionsforanstaltninger over for fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder deres forpligtelser i henhold til dette kapitel.

Artikel 86

Rapporter

1. Inden den 1. januar efter kontrolperiodens udløb sender medlemsstaterne Kommissionen en detaljeret rapport om anvendelsen af dette kapitel.
2. Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler regelmæssigt synspunkter om anvendelsen af dette kapitel.

Artikel 87

Kommissionens adgang til oplysninger og kontrol på stedet

1. I overensstemmelse med gældende national lovgivning på området har Kommissionens tjenestemænd adgang til alle dokumenter, der er udarbejdet med henblik på eller som følge af kontrol ifølge dette kapitel, og til de indsamlede data, herunder data lagret i edb-anlæg. Disse data fremsendes efter anmodning på et passende datamedium.
2. Den i artikel 80 nævnte kontrol udføres af medlemsstatens embedsmænd. Tjenestemænd fra Kommissionen kan deltage i denne kontrol. De må ikke selv udøve de kontrolbeføjelser, der er tillagt nationale embedsmænd. De skal dog have adgang til de samme lokaler og de samme papirer som medlemsstatens embedsmænd.
3. Når kontrollen finder sted efter artikel 83, kan embedsmænd fra den medlemsstat, der har fremsat anmodningen, med samtykke fra den medlemsstat, der modtager anmodningen, overvære kontrollen i denne medlemsstat og få adgang til de samme lokaler og de samme papirer som den pågældende medlemsstats embedsmænd.

Embedsmænd fra den anmodende medlemsstat, der overværer kontrollen i den medlemsstat, som modtager anmodningen, skal til enhver tid kunne godtgøre, at de er embedsmænd. Kontrollen foretages altid af embedsmænd i den medlemsstat, der modtager anmodningen.

4. Med forbehold af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1073/99 og (EF) nr. 2185/96, og for så vidt nationale strafferetlige bestemmelser forbeholder udførelsen af visse handlinger for særlige embedsmænd udpeget i henhold til national lovgivning, deltager hverken Kommissionens tjenestemænd eller embedsmænd fra den i stk. 3 nævnte anmodende medlemsstat i disse handlinger. De deltager under ingen omstændigheder navnlig i husundersøgelser eller formel afhøring af personer i henhold til medlemsstatens straffelovgivning. De har dog adgang til de oplysninger, der er indhentet i den forbindelse.

Artikel 88

Kommissionens beføjelser

1. For at udelukke, at dette kapitel anvendes på foranstaltninger, som ud fra deres karakter er uegnet til efterfølgende kontrol i form af kontrol af forretningspapirer, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 om opstilling af en liste over andre foranstaltninger, som denne forordning ikke gælder for, og om ændring af tærsklen på 40 000 EUR som omhandlet i artikel 84, stk. 6.
2. Kommissionen vedtager om nødvendigt ved gennemførelsesretsakter de bestemmelser, der tilsigter at opnå en ensartet anvendelse af denne forordning i Unionen, navnlig med hensyn til følgende:
 - a) udførelsen af den i artikel 80 omhandlede kontrol, for så vidt angår udvælgelsen af virksomheder, hyppighed og tidsplan for kontrollen
 - b) opbevaring af forretningspapirer og typen af papirer, der skal opbevares, eller data, der skal registreres
 - c) udførelsen og samordningen af fælles aktioner, der er omhandlet i artikel 83, stk. 1
 - d) nærmere oplysninger og specifikationer vedrørende indhold, form og fremgangsmåde for fremsendelse af anmodninger, indhold, form og fremgangsmåde for anmeldelse, fremsendelse og udveksling af de oplysninger, der er påkrævet inden for rammerne af dette kapitel
 - e) betingelser og fremgangsmåde for offentliggørelse eller særlige regler og betingelser for Kommissionens udbredelse eller tilrådighedsstillelse til medlemsstaternes kompetente myndigheder af de oplysninger, der er påkrævet inden for rammerne af denne forordning
 - f) beregning af referencebeløbet omhandlet i artikel 85
 - g) indholdet af de i artikel 86 omhandlede rapporter.

De i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3.

Kapitel IV

Andre bestemmelser om kontrol

Artikel 89

Anden kontrol ved markedsforanstaltninger

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at de produkter, der omhandles i bilag I til forordning (EU) nr. xxx/xxx[sCMO], og som ikke er mærket i overensstemmelse med bestemmelserne i pågældende forordning, ikke bringes i omsætning, eller at det trækkes tilbage fra markedet.

2. Med forbehold af eventuelle særlige bestemmelser, som Kommissionen kan vedtage, skal indførsel i Unionen af de produkter, der er nævnt i artikel 129, stk.1, litra a) og b), i forordning (EU) nr. xxx/xxx [sCMO]

, kontrolleres for at fastslå, om betingelserne i stk. 1 i den pågældende artikel er overholdt.

3. Medlemsstaterne foretager kontrol på grundlag af en risikoanalyse for at verificere, om de i bilag I til forordning (EU) nr. xxx/xxx [sCMO] omhandlede produkter opfylder reglerne i del II, afsnit II, kapitel I, afdeling I, i forordning (EU) nr. xxx/xxx [sCMO], og anvender i givet fald administrative sanktioner.
4. For at beskytte Unionens midler og Unionens vines identitet, herkomst og kvalitet tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 vedrørende:
 - a) oprettelse af en analysedatabank for isotopdata, der kan gøre det lettere at afsløre svig, og som skal opbygges på basis af prøver, som medlemsstaterne udtager, samt regler for medlemsstaternes egne databanker
 - b) regler for kontrolinstanser og gensidig bistand mellem dem
 - c) regler om fælles brug af medlemsstaternes resultater
 - d) regler om anvendelse af sanktioner i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder.

Artikel 90

Kontrol vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at bringe ulovlig anvendelse af beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser som omhandlet i forordning (EU) nr. xxx/xxx[sCMO] til ophør.
2. Medlemsstaten udpeger den kompetente myndighed, som er ansvarlig for at kontrollere de forpligtelser, der er fastlagt i del II, afsnit II, kapitel I, afdeling II, i forordning (EU) nr. xxx/xxx[sCMO], i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004⁴⁵, og sikrer, at alle aktører, der opfylder disse forpligtelser, er berettiget til at blive omfattet af en kontrolordning.
3. Inden for Unionen kontrolleres overholdelsen af produktspecifikationen under fremstillingen og under og efter aftapningen af vinen en gang om året af den i stk. 2 omhandlede kompetente myndighed eller af et eller flere kontrolorganer som defineret i artikel 2, stk. 2, nr. 5), i forordning (EF) nr. 882/2004, der fungerer som produktcertificeringsorgan i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i artikel 5 i nævnte forordning.
4. Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter følgende:

⁴⁵ EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1.

- a) meddelelser, som medlemsstaterne skal give Kommissionen
- b) regler for den myndighed, der er ansvarlig for kontrollen af overholdelsen af produktspecifikationen, herunder hvis det geografiske område er i et tredjeland
- c) tiltag, som skal gennemføres af medlemsstaterne for at forhindre ulovlig brug af beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser
- d) kontrol, som medlemsstaterne skal udføre, herunder undersøgelser.

De i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3, eller i den tilsvarende artikel i forordning (EU) nr. xxx/xxx[sCMO].

AFSNIT VI

KRYDSOVERENSSTEMMELSE

Kapitel I

Anvendelsesområde

Artikel 91

Almindeligt princip

1. Hvis en modtager omhandlet i artikel 92 ikke for bedriftens vedkommende overholder reglerne om krydsoverensstemmelse som fastlagt i artikel 93, anvendes der en sanktion over for modtageren.
2. Den i stk. 1 omhandlede sanktion anvendes kun, i det omfang at
 - a) den manglende overholdelse er resultatet af en handling eller udeladelse, som direkte kan tillægges den pågældende modtager
 - b) den manglende overholdelse har tilknytning til modtagerens landbrugsaktivitet, og
 - c) modtagerens bedriftsområde er berørt.

For skovområder finder denne sanktion dog ikke anvendelse, såfremt der ikke er anmodet om støtte til det pågældende område i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, litra a), og artikel 31 og 35 i forordning (EU) nr. xxx/xxx[RD].
3. I dette afsnit forstås ved "bedrift" alle de produktionsenheder og områder, som forvaltes af den i artikel 92 omhandlede modtager, og som er beliggende i den samme medlemsstats område.

Artikel 92

Berørte modtagere

Artikel 91 anvendes på modtagere, der modtager direkte betalinger i henhold til forordning (EU) nr. xxx/xxx[DP], betalinger i henhold til artikel 44 og 45 i forordning (EU) nr. xxx/xxx[sCMO] og den årlige pris i henhold til artikel 22, stk. 1, litra a) og b), artikel 29-32 og artikel 34 og 35 i forordning (EU) nr. xxx/xxx[RD].

Artikel 91 anvendes dog ikke på modtagere, der deltager i ordningen for mindre landbrugere, der er omhandlet i afsnit V i forordning (EU) nr. xxx/xxx[DP], og på modtagere, der modtager støtte i henhold til artikel 29, stk. 9, i forordning (EU) nr. RD/xxx.

Regler om krydsoverensstemmelse

Reglerne om krydsoverensstemmelse er de lovgivningsbestemte forvaltningskrav i henhold til Unionens lovgivning og standarderne for god landbrugs- og miljømæssig stand af jord, der fastsættes på nationalt plan som anført i bilag II, vedrørende følgende områder:

- a) miljø, klimaforandring og god landbrugsmæssig stand af jord
- b) folke-, dyre- og plantesundhed
- c) dyrevelfærd.

Retsakterne i bilag II vedrørende lovgivningsbestemte forvaltningskrav anvendes i den nuværende version, og, når det gælder direktiver, således som de er gennemført i medlemsstaterne.

Direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger vil blive anset for at være en del af bilag II, når først dette direktiv er gennemført i alle medlemsstater og de forpligtelser, som direkte gælder for landbrugere, er blevet identificeret. For at tage hensyn til disse elementer tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 med henblik på at ændre bilag II inden for tolv måneder startende det øjeblik, hvor den sidste medlemsstat har givet meddelelse til Kommissionen om gennemførelsen af direktivet.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider vil blive anset for at være en del af bilag II, når dette først direktiv er gennemført i alle medlemsstater og de forpligtelser, som direkte gælder for landbrugere, er blevet identificeret. For at tage hensyn til disse elementer tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 med henblik på at ændre bilag II inden for tolv måneder startende det øjeblik, hvor den sidste medlemsstat har givet meddelelse til Kommissionen om gennemførelsen af direktivet, herunder forpligtelserne vedrørende integreret bekæmpelse af skadegørere.

Desuden skal, for så vidt angår 2014 og 2015, reglerne om krydsoverensstemmelse også omfatte opretholdelse af permanente græsarealer. De medlemsstater, der var medlem af Unionen pr. 1. januar 2004, sikrer, at arealer, der var permanente græsarealer på datoen for ansøgningerne om arealstøtte for 2003, forbliver permanente græsarealer inden for fastlagte grænser. De medlemsstater, der blev medlem af Unionen i 2004, sikrer, at arealer, der var permanente græsarealer pr. 1. maj 2004, forbliver permanente græsarealer inden for fastlagte grænser. Bulgarien og Rumænien sikrer, at arealer, der var permanente græsarealer pr. 1. januar 2007, forbliver permanente græsarealer inden for fastlagte grænser.

Ovenstående afsnit gælder ikke for permanente græsarealer, der skal tilplantes med skov, hvis skovrejsningen er forenelig med miljøet, og med udelukkelse af beplantning med juletræer og hurtigt voksende arter i kort omdrift.

For at tage hensyn til elementerne i ovenstående to afsnit tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 med regler om bevaring af permanente græsarealer, navnlig for at sikre, at der træffes foranstaltninger for at bevare jord hos den enkelte landbruger, herunder individuelle forpligtelser, der skal

overholdes, som for eksempel forpligtelsen til at omdanne områder til permanente græsarealer, når det fastslås, at andelen af jord som permanente græsarealer er faldende.

Endvidere vedtager Kommissionen ved gennemførelsesretsakter metoder til fastlæggelse af, hvor stor en andel af permanente græsarealer og landbrugsland der skal bevares. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3.

Artikel 94

Medlemsstaternes forpligtelser vedrørende god landbrugs- og miljømæssig stand

Medlemsstaterne sikrer, at alle landbrugsarealer, herunder arealer, der ikke længere anvendes til produktionsformål, holdes i god landbrugs- og miljømæssig stand. Medlemsstaterne fastlægger på nationalt eller regionalt plan minimumsstandarder for modtagerne for god landbrugs- og miljømæssig stand på grundlag af bilag II, idet der tages hensyn til de pågældende områders særlige karakteristika, herunder jordbunds- og klimaforhold, eksisterende landbrugssystemer, arealanvendelse, vekseldrift, landbrugspraksis og landbrugsstrukturer. Medlemsstaterne skal ikke fastlægge minimumskrav, som ikke er fastsat i bilag II.

Artikel 95

Oplysninger til modtagere

Medlemsstaterne sender - i givet fald ved anvendelse af elektroniske midler - de berørte modtagere listen over reglerne om krydsoverensstemmelse og hertil hørende information.

Kapitel II

Kontrolsystem og sanktioner i forbindelse med krydsoverensstemmelse

Artikel 96

Kontrol af krydsoverensstemmelse

1. Medlemsstaterne anvender, hvor det er relevant, det integrerede system, der er omhandlet i afsnit V, kapitel II, og især de elementer, der henvises til i artikel 69, stk. 1, litra a), b), d), e) og f).

Medlemsstaterne kan anvende deres eksisterende administrations- og kontrolsystemer til at sikre, at reglerne om krydsoverensstemmelse overholdes.

Disse systemer, og navnlig systemet til identifikation og registrering af dyr oprettet i overensstemmelse med Rådets direktiv 2008/71/EF af 15. juli 2008 om identifikation og registrering af svin⁴⁶ og forordning (EF) nr. 1760/2000 og (EF) nr. 21/2004, skal være forenelige med det integrerede system, der henvises til i afsnit V, kapitel V, i nærværende forordning.

⁴⁶ EUT L 213 af 8.8.2008, s. 31.

2. Afhængigt af de pågældende krav, standarder, retsakter eller krydsoverensstemmelsesområder kan medlemsstaterne beslutte at foretage administrativ kontrol, herunder navnlig kontrol, der allerede indgår som led i kontrolsystemerne for de respektive krav, standarder, retsakter eller krydsoverensstemmelsesområder.
3. Medlemsstaterne foretager kontrol på stedet for at efterprøve, om en modtager overholder forpligtelserne i dette afsnit.
4. Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter regler om udførelsen af kontrol for at verificere, om forpligtelserne i dette afsnit er overholdt.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3.

Artikel 97

Anvendelse af sanktioner

1. De i artikel 91 omhandlede sanktioner anvendes, når reglerne om krydsoverensstemmelse ikke er overholdt på ethvert tidspunkt i et givet kalenderår (i det følgende benævnt "det pågældende kalenderår"), og den pågældende manglende overholdelse kan tilskrives den modtager, som har indgivet støtteansøgningen eller betalingsanmodningen i det pågældende kalenderår.

Første afsnit finder tilsvarende anvendelse på modtagere, som det konstateres ikke har overholdt reglerne om krydsoverensstemmelse på ethvert tidspunkt i tre år fra den 1. januar i året efter det kalenderår, hvor den første betaling blev tildelt under støtteprogrammerne for omstrukturering og omstilling, eller på ethvert tidspunkt i ét år fra den 1. januar i året efter det kalenderår, hvor betalingen blev tildelt under støtteprogrammerne for grøn høst, som der henvises til i forordning (EU) nr. [sCMO] (i det følgende benævnt "de pågældende år").

2. I tilfælde af at jord overdrages i løbet af det pågældende kalenderår eller de pågældende år, finder stk. 1 også anvendelse, hvis den pågældende manglende overholdelse skyldes en handling eller undladelse, der direkte kan tilskrives den person, til eller fra hvem landbrugsjorden blev overdraget. Hvis den person, som direkte kan tilskrives handlingen eller undladelsen, har indgivet en støtteansøgning eller betalingsanmodning i det pågældende kalenderår eller de pågældende år, anvendes sanktionen som en undtagelse på grundlag af summen af de betalinger, der henvises til i artikel 92, som er tildelt eller skal tildeles denne person.

I dette stykke forstås ved "overdragelse" alle former for transaktioner, hvorved landbrugsjord ophører med at være til overdragerens rådighed.

3. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte ikke at pålægge en sanktion pr. modtager pr. kalenderår, hvis sanktionsbeløbet er på 100 EUR eller mindre, dog med forbehold af de regler, der skal vedtages i medfør af artikel 101.

Hvis en medlemsstat beslutter at gøre brug af den mulighed, der er nævnt i første afsnit, træffer den kompetente myndighed for tilfældigt udvalgte modtagere i det følgende år de foranstaltninger, der er nødvendige for at verificere, at modtageren har

afhjulpet de konstaterede manglende overholdelser. Modtageren underrettes om resultatet heraf og om forpligtelsen til at træffe afhjælpende foranstaltninger.

4. Sanktionerne har ingen indflydelse på lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, som nedsættelsen eller udelukkelsen anvendes på.

Artikel 98

Anvendelse af sanktioner i Bulgarien og Rumænien

For Bulgariens og Rumæniens vedkommende anvendes de i artikel 91 omhandlede sanktioner senest fra den 1. januar 2016 for så vidt angår de lovgivningsbestemte forvaltningskrav på området dyrevelfærd, der er omhandlet i bilag II.

Artikel 99

Beregning af sanktioner

1. De i artikel 91 omhandlede sanktioner anvendes ved hjælp af nedsættelse eller udelukkelse af summen af de i artikel 92 anførte betalinger, som er tildelt eller skal tildeles den pågældende modtager for det pågældende kalenderår eller de pågældende år.

Til beregning af disse nedsættelser og udelukkelse tages der hensyn til, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den konstaterede manglende overholdelse er, og til kriterierne i stk. 2, 3 og 4.

2. I tilfælde af manglende overholdelse må nedsættelsesprocenten ikke overstige 5 % og ved gentagen manglende overholdelse 15 %.

I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne beslutte ikke at anvende nogen nedsættelse, hvis den manglende overholdelse betragtes som værende af mindre alvorlig, omfattende og varig karakter. Tilfælde af manglende overholdelse, der udgør en direkte risiko for menneskers eller dyrs sundhed, kan dog ikke betragtes som mindre væsentlige. Modtageren underrettes om resultatet heraf og om forpligtelsen til at træffe afhjælpende foranstaltninger.

3. I tilfælde af forsætlig manglende overholdelse må nedsættelsesprocenten principielt ikke være mindre end 20 %, og den kan i yderste konsekvens resultere i fuldstændig udelukkelse fra en eller flere støtteordninger i et eller flere kalenderår.
4. Under alle omstændigheder må det samlede beløb for nedsættelser og udelukkelse for ét kalenderår ikke overstige det samlede beløb, der henvises til i stk. 1, første afsnit.

Artikel 100

Beløb fremkommet som følge af krydsoverensstemmelse

Medlemsstaterne kan tilbageholde 10 % af de beløb, der fremkommer ved anvendelsen af de nedsættelser og udelukkelse, der henvises til i artikel 99.

Artikel 101
Delegerede beføjelser

1. For at sikre en korrekt fordeling af midlerne mellem de støtteberettigede modtagere tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 til at fastlægge et harmoniseret grundlag til beregning af sanktioner som følge af krydsoverensstemmelse, idet der tages hensyn til nedsættelser som følge af finansiell disciplin.
2. For at sikre, at krydsoverensstemmelsen udføres på en effektiv, sammenhængende og ikke-diskriminerende måde, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse artikel 111 vedrørende beregningen og anvendelsen af sanktioner.

AFSNIT VII

FÆLLES BESTEMMELSER

Kapitel I

Kommunikation

Artikel 102

Meddelelse af oplysninger

1. Ud over de oplysninger, der skal fremsendes i henhold til bestemmelserne i de sektorbestemte forordninger, sender medlemsstaterne Kommissionen følgende oplysninger, erklæringer og dokumenter:
 - a) vedrørende de godkendte betalingsorganer og godkendte koordineringsorganer:
 - i) godkendelsesdokumentet
 - ii) deres funktion (godkendt betalingsorgan eller godkendt koordineringsorgan)
 - iii) i givet fald, tilbagetrækningen af godkendelsen
 - b) vedrørende godkendelsesorganerne:
 - i) navnet på dem
 - ii) adresse-mæssige oplysninger
 - c) vedrørende foranstaltninger i forbindelse med tiltag, der finansieres af EGFL og ELFUL:
 - i) udgiftsanmeldelser, der også har gyldighed som betalingsanmodninger, attesteret af det godkendte betalingsorgan eller af det godkendte koordineringsorgan, ledsaget af de krævede oplysninger
 - ii) overslag over deres finansielle behov, for så vidt angår EGFL, og, for så vidt angår ELFUL, en ajourføring af de forventede udgiftsanmeldelser såvel i det løbende som det følgende regnskabsår
 - iii) en sammenfatning på nationalt plan af alle forvaltningserklæringer og revisionsudtalelserne hertil fra godkendelsesorganerne senest den 15. februar i året efter afslutningen af det pågældende regnskabsår, hvis en medlemsstat har godkendt mere end ét betalingsorgan
 - iv) forvaltningserklæringen og de godkendte betalingsorganers årsregnskaber

- v) en oversigt over resultatet af de foreliggende revisioner og kontroller udført efter den tidsplan og de nærmere bestemmelser, der er fastlagt i sektorspecifikke regler.

De godkendte betalingsorganers årsregnskaber vedrørende ELFUL's udgifter fremsendes for hvert enkelt programs vedkommende.

2. Medlemsstaterne underretter udførligt Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre den i artikel 94 omhandlede gode landbrugs- og miljømæssige stand, og om detaljerne i det bedriftsrådgivningssystem, der henvises til i afsnit III.
3. Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om anvendelsen af det integrerede system, der henvises til i afsnit V, kapitel II. Kommissionen tilrettelægger udveksling af synspunkter med medlemsstaterne herom.

Artikel 103 **Fortrolighed**

1. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre fortroligheden af de oplysninger, der er meddelt eller indhentet i forbindelse med kontrolforanstaltninger og regnskabsafslutning, der er gennemført i henhold til denne forordning.

Reglerne i artikel 8 i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁴⁷ finder anvendelse på disse oplysninger.

2. Med forbehold af nationale bestemmelser om retlige procedurer skal oplysninger, der indsamles i forbindelse med kontrol som omhandlet i afsnit V, kapitel III, omfattes af tavshedspligt. De må kun meddeles personer, der i kraft af deres funktion i medlemsstaterne eller i Unionens institutioner skal have kendskab til de pågældende oplysninger for at kunne udøve deres funktion.

Artikel 104 **Kommissionens beføjelser**

Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter vedtage regler vedrørende:

- a) form og indhold, hyppighed og frister for fremsendelsen og tilvejebringelsen til Kommissionen af:
 - i) udgiftsanmeldelser og overslag over udgifter samt ajourføringer af disse, herunder formålsbestemte indtægter
 - ii) forvaltningserklæringer og årsregnskaber fra betalingsorganerne samt resultaterne af alle tilgængelige udførte revisioner og kontroller
 - iii) rapporterne om godkendelse af regnskaberne

⁴⁷ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

- iv) oplysninger til identificering af de godkendte betalingsorganer, de godkendte koordineringsorganer og godkendelsesorganerne
 - v) de nærmere regler for hensyntagen til og betaling af udgifter finansieret af EGFL og ELFUL
 - vi) indberetninger om finansielle tilpasninger, som medlemsstaterne har foretaget inden for rammerne af landdistriktudviklingsoperationer eller -programmer, og oversigterne over de inddrivelsesprocedurer, som medlemsstaterne har indledt på grund af uregelmæssigheder
 - vii) oplysninger om foranstaltninger truffet i medfør af artikel 60.
- b) de nærmere regler for udveksling af oplysninger og dokumenter mellem Kommissionen og medlemsstaterne og etablering af informationssystemer med angivelse af, hvilken type oplysninger disse systemer skal behandle, og deres form og indhold, og regler for opbevaringen af dem
 - c) medlemsstaternes meddelelse til Kommissionen af oplysninger, dokumenter, statistikker og rapporter, samt frister for og metoder til meddelelse heraf.

De i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3.

KAPITEL II

Brug af euroen

Artikel 105

Almindelige principper

1. De beløb, der er anført i Kommissionens afgørelser om vedtagelse af programmer for udvikling af landdistrikterne, beløbene vedrørende Kommissionens forpligtelser og betalinger, beløbene for attesterede eller bekræftede udgifter samt medlemsstaternes udgiftsanmeldelser udtrykkes og udbetales i euro.
2. De priser og beløb, der er fastsat i sektorlovgivningen for landbrug, angives i euro.

De tildeles eller indsamles i euro i de medlemsstater, som har vedtaget euroen og i national valuta i de medlemsstater, som ikke har vedtaget euroen.

Artikel 106

Vekselkursen og den udløsende begivenhed

1. De priser og beløb, der henvises til i artikel 105, stk. 2, omregnes i de medlemsstater, som ikke har vedtaget euroen, til den nationale valuta ved hjælp af en vekselkurs.
2. Den udløsende begivenhed for vekselkursen er:

- a) afslutningen af toldformaliteter ved henholdsvis indførsel eller udførsel for så vidt angår de beløb, der opkræves eller ydes i forbindelse med samhandelen med tredjelande
 - b) i alle øvrige tilfælde den begivenhed, hvorved det økonomiske mål for den pågældende transaktion nås.
3. Når en direkte betaling som omhandlet i forordning (EU) nr. DP/xxx foretages til en modtager i en anden valuta end euro, omregner medlemsstaterne støttebeløbet udtrykt i euro til national valuta på basis af den sidste vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank har fastsat inden den 1. oktober forud for det regnskabsår, i løbet af hvilket støtten er tildelt.
4. For EGFL's vedkommende anvender medlemsstater, som ikke har vedtaget euroen, den samme vekselkurs, som den de anvendte til at foretage betalinger til modtagere eller til at modtage indtægter, i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel.
5. For at specificere den udløsende begivenhed, der henvises til i stk. 2, eller for at fastlægge den på grund af særlige hensyn til markedsordningen eller det pågældende beløb tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse artikel 111 med regler om disse udløsende begivenheder og den vekselkurs, der skal anvendes. Den specifikke udløsende begivenhed bestemmes ud fra følgende kriterier:
- a) faktisk anvendelse af vekselkursændringerne så hurtigt som muligt
 - b) ensartede udløsende begivenheder for tilsvarende transaktioner udført under markedsordningen
 - c) indbyrdes overensstemmelse mellem de udløsende begivenheder for de forskellige priser og beløb under markedsordningen
 - d) muligheden for en effektiv kontrol med anvendelsen af korrekte vekselkurser.
6. For at undgå, at de medlemsstater, der ikke har vedtaget euroen, anvender forskellige vekselkurser ved bogføring af modtagne indtægter eller støtte betalt til modtagere i en anden valuta end euroen på den ene side og ved udarbejdelse af udgiftsanmeldelser foretaget af betalingsorganet på den anden side, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 med regler om, hvilken vekselkurs der skal anvendes i forbindelse med udarbejdelse af udgiftsanmeldelser og registrering af offentlige oplagringsforanstaltninger i betalingsorganets regnskaber.

Artikel 107

Beskyttelsesforanstaltninger og undtagelser

1. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter vedtage foranstaltninger for at beskytte anvendelsen af Unionens lovgivning, hvis den kan blive skadet af usædvanlig monetær praksis. Disse foranstaltninger kan om nødvendigt afvige fra eksisterende regler.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger meddeles straks Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne.

2. Hvis der er en usædvanlig monetær praksis i forbindelse med en national valuta, som vil kunne skade anvendelsen af Unionens lovgivning, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111, som afviger fra denne afdeling, navnlig i følgende tilfælde:
 - a) hvis et land anvender unormale former for vekselteknik, f.eks. multiple valutakurser, eller anvender clearing-aftaler
 - b) hvis lande har valutaer, der ikke noteres på de officielle valutamarkeder, eller for hvilke udviklingen vil kunne medføre forstyrrelser i samhandelen.

Artikel 108

Anvendelse af euroen af medlemsstater uden for eurozonen

1. Hvis en medlemsstat, som ikke har vedtaget euroen, beslutter at betale de udgifter, der følger af sektorlovgivning for landbruget, i euro i stedet for i sin nationale valuta, træffer den foranstaltninger for at sikre, at anvendelsen af euroen ikke fører til en systematisk fordel sammenlignet med anvendelsen af national valuta.
2. Medlemsstaten giver Kommissionen meddelelse om de påtænkte foranstaltninger, inden disse får virkning. Medlemsstaten må ikke bringe dem i anvendelse, før Kommissionen har meddelt sit samtykke.

KAPITEL III

Indberetning og evaluering

Artikel 109

Årlig finansrapport

Inden udgangen af september i det år, der følger efter det pågældende regnskabsår, udarbejder Kommissionen en finansrapport om forvaltningen af EGFL og ELFUL i det forløbne regnskabsår og sender den til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 110

Overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik

1. Der fastlægges en fælles ramme for overvågning og evaluering med henblik på at måle resultaterne af den fælles landbrugspolitik. Den skal omfatte alle instrumenter med tilknytning til overvågning og evaluering af foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik og især af de direkte betalinger, der er omhandlet i forordning (EU) nr. DP/xxx, markedsforanstaltninger, der er omhandlet i forordning (EU) nr. CMO/xxx, foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der er omhandlet i

forordning (EU) nr. RD/xxx, og anvendelsen af krydsoverensstemmelsen, der er omhandlet i nærværende forordning.

For at sikre en effektiv måling af resultater tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111 vedrørende indhold og opbygning af disse rammer.

2. Indvirkningen af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik måles i forhold til følgende målsætninger:
 - a) holdbar fødevareproduktion, med fokus på landbrugsindkomst, landbrugsproduktivitet og prisstabilitet
 - b) bæredygtig forvaltning af naturressourcer og klimatiltag, med fokus på drivhusgasemissioner, biodiversitet, jordbund og vand
 - c) balanceret områdeudvikling, med fokus på beskæftigelse i landdistrikter, vækst og fattigdom i landdistrikter.

Kommissionen fastlægger ved gennemførelsesretsakter en række indikatorer for de målsætninger, der henvises til i første afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne overvåge og evaluere de pågældende foranstaltninger.

Kommissionen tager hensyn til databehovene og synergierne mellem potentielle datakilder, navnlig deres anvendelse i statistisk øjemed, når det er relevant.

Kommissionen vedtager ved delegerede retsakter regler om de oplysninger, som medlemsstaterne skal fremsende, samt om databehovene og synergierne mellem potentielle datakilder. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 112, stk. 3.

4. Kommissionen forelægger en rapport om gennemførelsen af denne artikel for Europa-Parlamentet og Rådet hvert fjerde år. Den første rapport forelægges senest den 31. december 2017.

AFSNIT VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 111

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel anførte betingelser.
2. Den i denne forordning omhandlede delegation af beføjelser, tillægges Kommissionen på ubestemt tid fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.
3. Den i denne forordning omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne forordning, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 112

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg benævnt "Komitéen for Landbrugsfondene". Dette udvalg er et udvalg som defineret i forordning (EF) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 113

Ophævelse

1. Forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 ophæves.

Artikel 44a i forordning (EF) nr. 1290/2005 finder dog fortsat anvendelse.

2. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 114

Overgangsbestemmelser

For at sikre en glidende overgang fra de ordninger, der er omhandlet i de ophævede forordninger, der henvises til i artikel 113, til de i denne forordning fastlagte tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 111.

Artikel 115

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Dog finder følgende bestemmelser anvendelse fra den 16. oktober 2013:

- a) artikel 7, 8 og 9
- b) artikel 18, 42, 43 og 45, for så vidt angår udgifter, der er afholdt fra den 16. oktober 2013

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Minimumsomfang for bedriftsrådgivningssystemet inden for afbødning af og tilpasning til klimaforandring, biodiversitet, vandbeskyttelse, anmeldelse af dyre- og plantesygdomme og innovation, som fastlagt i artikel 12, stk. 2, litra c)

Krav eller tiltag og rådgivning på modtagerniveau som fastlagt af medlemsstaterne i givet fald under:

Klimaændringer – afbødning og tilpasning:

- Oplysninger om forudsigelige indvirkninger af klimaændringer i de relevante regioner, af drivhusgasemissioner fra relevante landbrugsmetoder og om landbrugssektorens bidrag til afbødning gennem bedre landbrugs- og skovlandbrugsmetoder og gennem udvikling af projekter om vedvarende energi på bedriften og forbedring af energieffektivitet på bedriften.
- Investering i fysiske aktiver som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].
- Genopretning af potentialet i landbrugsproduktionen og indførelse af passende forebyggende foranstaltninger som omhandlet i artikel 19 i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].
- Skovrejsning og skabelse af skove som omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].
- Indførelse af skovlandbrugssystemer som omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].
- Forebyggelse og genopretning af skader som følge af skovbrande og naturkatastrofer som omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].
- Investering til forbedring af robusthed og miljømæssige værdier i skovøkosystemer som omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].
- Investering i nye skovteknologier og i forarbejdning og markedsføring af skovprodukter som omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra e), i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].
- Agromiljøforanstaltninger til afbødning af og tilpasning til klimaændringer som omhandlet i artikel 29 i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].
- Økologisk landbrug til afbødning af og tilpasning til klimaændringer som omhandlet i artikel 30 i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].
- Skovmiljøtjenester og bevaring af skove til afbødning af og tilpasning til klimaændringer som omhandlet i artikel 35 i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].

Biodiversitet:

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF om beskyttelse af vilde fugle.

- Rådets direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.
- Investering i fysiske aktiver som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].
- Indførelse af skovlandbrugssystemer som omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].
- Investering til forbedring af fleksibilitet og miljømæssige værdier i skovøkosystemer som omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].
- Agromiljøforanstaltninger vedrørende biodiversitet som omhandlet i artikel 29 i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].
- Økologisk landbrug vedrørende biodiversitet som omhandlet i artikel 30 i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].
- Skovmiljøtjenester og bevaring af skove vedrørende biodiversitet som omhandlet i artikel 35 i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].

Beskyttelse af vand:

- Artikel 11, stk. 3, i direktiv 2000/60/EF om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger.
- Korrekt anvendelse af plantebeskyttelsesmidler som fastlagt i artikel 55 i forordning (EF) nr. 1107/2009, navnlig overholdelsen af de generelle principper om integreret bekæmpelse af skadegørere som omhandlet i artikel 14 i direktiv 2009/128/EF om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider.
- Investering i fysiske aktiver til vandforvaltning som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].
- Agromiljøforanstaltninger vedrørende vandforvaltning som omhandlet i artikel 29 i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].
- Økologisk landbrug og vandforvaltning som omhandlet i artikel 30 i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].

Anmeldelse af dyre- og plantesygdomme:

- Rådets direktiv 2003/85/EF af 29. september 2003 om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovsyge.
- Rådets direktiv 92/119/EØF af 17. december 1992 om generelle fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse dyresygdomme samt om specifikke foranstaltninger vedrørende blæreudslæt hos svin.
- Rådets direktiv 2000/75/EF af 20. november 2000 om vedtagelse af specifikke bestemmelser vedrørende foranstaltninger til bekæmpelse og udryddelse af bluetongue hos får.

- Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet.

Innovation:

- Oplysninger om tiltag rettet mod innovation.
- Udbredelse af aktiviteter inden for rammerne af netværket for det [europæiske innovationspartnerskab] som omhandlet i artikel 53 i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].
- Samarbejde som omhandlet i artikel 36 i forordning (EU) nr. xx/xxx [RD].

BILAG II

Regler om krydsoverensstemmelse i medfør af artikel 93

SMR Lovgivningsbestemte forvaltningskrav

GAEC: Standarder for god landbrugs- og miljømæssig stand for jord

Område	Hovedgenstand	Krav og standarder		
Miljø, klimaforandring, god landbrugs-mæssig stand for jord	Vand	SMR 1	Rådets direktiv 91/676/EØF af 12.12.1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1)	Artikel 4 og 5
		GAEC 1	Anlæggelse af bræmmer langs søer og vandløb ⁴⁸	
		GAEC 2	Hvor brug af vand til vanding skal godkendes, overholdelse af godkendelsesprocedurer	
		GAEC 3	Beskyttelse af grundvand mod forurening; forbud mod direkte udtømning i grundvand og foranstaltninger til forebyggelse af indirekte forurening af grundvand gennem udtømning på jorden og infiltrering gennem jordbunden af farlige stoffer som anført i bilaget til direktiv 80/68/EØF	
	Jordbund og kullager	GAEC 4	Minimumsjorddække	
		GAEC 5	Minimumsarealforvaltning, der afspejler lokalitetsbestemt stand, for at begrænse erosion	
		GAEC 6	Bevaring af jordens indhold af organiske stoffer, herunder forbud mod afbrænding af stubmarker	
		GAEC 7	Beskyttelse af vådområder og kulstofrig jordbund, herunder forbud mod første pløjning ⁴⁹	

⁴⁸ GLM-bræmmerne skal både inden for og uden for sårbare zoner udpeget i henhold til artikel 3, stk. 2, i direktiv 91/676/EØF, mindst overholde kravene vedrørende betingelserne for tilførsel af gødning til jorden nær vandløb, jf. punkt A.4, i bilag II til direktiv 91/676/EØF, som skal anvendes i overensstemmelse med de handlingsprogrammer, medlemsstaterne har fastsat i henhold til artikel 5, stk. 4, i direktiv 91/676/EØF.

⁴⁹ Pløjning af vådområder og kulstofrig jord, som er blevet defineret senest i 2011 som agerland i overensstemmelse med artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1120/2009, og som er i overensstemmelse med definitionen på agerland som fastlagt i artikel 4, litra f), i forordning (EU) nr. DP/xxx, betragtes ikke som første pløjning.

Område	Hovedgenstand	Krav og standarder		
	Biodiversitet	SMR 2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7)	Artikel 4, stk. 1, litra a) Artikel 3, stk. 1, litra a) Artikel 2, stk. 4, litra b)
		SMR 3	Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7)	Artikel 6, stk. 1 og 2
	Landskab, minimumsniveau for vedligeholdelse:	GAEC 8	Bevarelse af landskabstræk, herunder eventuelt hække, vandhuller, grøfter og træer i rækker, i grupper eller enkeltstående og markbræmmer og terrasser, og herunder forbud mod klipning af hække og træer i yngletid samt mulige foranstaltninger til at undgå invasive arter og skadegørere	
Folkesundhed, dyresundhed og plantesundhed	Fødevaresikkerhed	SMR 4	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EUT L 31 af 1.2.2002, s. 1)	Artikel 14 og 15, artikel 17, stk. 1 ⁵⁰ , og artikel 18, 19 og 20
		SMR 5	Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3)	Artikel 3, litra a), b), d) og e), og artikel 4, 5 og 7
	Identifikation og registrering af dyr	SMR 6	Rådets direktiv 2008/71/EF af 15. juli 2008 om identifikation og registrering af svin (EUT L 213 af 8.8.2005, s. 31)	Artikel 3, 4 og 5
		SMR 7	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter (EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1)	Artikel 4 og 7

⁵⁰

Som især gennemført ved:

- forordning (EØF) nr. 2377/90: artikel 2, 4 og 5
- forordning (EF) nr. 852/2004: artikel 4, stk. 1, og bilag I, del A (II 4 litra g), h) og j), 5, litra f) og h), 6; III 8, litra a), b), d) og e), 9, litra a) og c),
- forordning (EF) nr. 853/2004: artikel 3, stk. 1, og bilag III, afsnit IX, kapitel I (I-1, litra b), c), d) og e); I-2, litra a), nr. i, ii og iii), litra b), nr. i og ii), litra c); I-3; I-4; I-5; II-A, 1, 2, 3 4; kapitel II-B 1, litra a) og d), 2, 4, litra a) og b), bilag III, afsnit X, kapitel I (1),
- forordning (EF) nr. 183/2005: artikel 5, stk. 1, og bilag I, del A (I-4, litra e) og g); II-2, litra a), b) og e), artikel 5, stk. 5, og bilag III (1 og 2), artikel 5, stk. 6,
- forordning (EF) nr. 396/2005: Artikel 18.

Område	Hovedgenstand	Krav og standarder		
		SMR 8	Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 8)	Artikel 3, 4 og 5
	Dyresygdomme	SMR 9	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatiser (EUT L 147 af 31.5.2001, s. 1)	Artikel 7, 11, 12, 13 og 15
	Plantebeskyttelsesmidler	SMR 10	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1)	Artikel 55, første og andet punktum
Dyrevelfærd	Dyrevelfærd	SMR 11	Rådets direktiv 2008/119/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (EUT L 10 af 15.1.2009, s. 7)	Artikel 3 og 4
		SMR 12	Rådets direktiv 2008/120/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (EFT L 47 af 18.2.2009, s. 5)	Artikel 3 og 4
		SMR 13	Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål (EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23)	Artikel 4

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

1. Forordning (EØF) nr. 352/78	
Forordning (EØF) nr. 352/78	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 45, stk. 1, litra e)
Artikel 2	Artikel 45, stk. 1, indledning
Artikel 3	Artikel 48, stk. 1
Artikel 4	-
Artikel 5	-
Artikel 6	-
2. Forordning (EF) nr. 2799/98	
Forordning (EF) nr. 2799/98	Denne forordning
Artikel 1	-
Artikel 2	Artikel 105, stk. 2, og artikel 106
Artikel 3	Artikel 106
Artikel 4	-
Artikel 5	-
Artikel 6	-
Artikel 7	Artikel 107
Artikel 8	Artikel 108
Artikel 9	-
Artikel 10	-
Artikel 11	-
3. Forordning (EF) nr. 814/2000	
Forordning (EF) nr. 814/2000	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 47, stk. 1

Artikel 2	Artikel 47, stk. 2
Artikel 3	-
Artikel 4	-
Artikel 5	-
Artikel 6	-
Artikel 7	-
Artikel 8	Artikel 47, stk. 5
Artikel 9	-
Artikel 10	Artikel 47, stk. 4, og artikel 112
Artikel 11	-
4. Forordning (EF) nr. 1290/2005	
Forordning (EF) nr. 1290/2005	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 102
Artikel 9	Artikel 60
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 16
Artikel 13	Artikel 19
Artikel 14	Artikel 17

Artikel 15	Artikel 18
Artikel 16	Artikel 42
Artikel 17	Artikel 43, stk. 1
Artikel 17a	Artikel 43, stk. 2
Artikel 18	Artikel 24
Artikel 19	Artikel 26
Artikel 20	Artikel 27
Artikel 21	Artikel 28
Artikel 22	Artikel 31
Artikel 23	Artikel 32
Artikel 24	Artikel 33
Artikel 25	Artikel 34
Artikel 26	Artikel 35
Artikel 27	Artikel 43, stk. 1
Artikel 27a	Artikel 43, stk. 2
Artikel 28	Artikel 36
Artikel 29	Artikel 37
Artikel 30	Artikel 53
Artikel 31	Artikel 54
Artikel 32	Artikel 56 og 57
Artikel 33	Artikel 56 og 58
Artikel 34	Artikel 45
Artikel 35	-
Artikel 36	Artikel 50
Artikel 37	Artikel 49
Artikel 38	-

Artikel 39	-
Artikel 40	-
Artikel 41	Artikel 112
Artikel 42	-
Artikel 43	Artikel 109
Artikel 44	Artikel 103
Artikel 44a	Artikel 113, stk. 1
Artikel 45	Artikel 105, stk. 1, og artikel 106, stk. 3 og 4
Artikel 46	-
Artikel 47	Artikel 113
Artikel 48	Artikel 114
Artikel 49	Artikel 115
5. Forordning (EF) nr. 485/2008	
Forordning (EF) nr. 485/2008	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 79
Artikel 2	Artikel 80
Artikel 3	Artikel 81
Artikel 4	-
Artikel 5	Artikel 82, stk. 1, 2 og 3
Artikel 6	Artikel 82, stk. 4
Artikel 7	Artikel 83
Artikel 8	Artikel 103, stk. 2
Artikel 9	Artikel 86
Artikel 10	Artikel 84
Artikel 11	Artikel 85
Artikel 12	Artikel 106, stk. 3

Artikel 13	-
Artikel 14	-
Artikel 15	Artikel 87
Artikel 16	-
Artikel 17	-

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik
- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)
- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)
- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik
- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 73/2009, for så vidt angår anvendelsen af direkte betalinger til landbrugere for 2013
- Forslag til Rådets forordning om foranstaltninger til fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter
- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007, for så vidt angår enkeltbetalingsordningen og støtte til vinavlere

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen⁵¹

Politikområde 05 under udgiftsområde 2.

1.3. Forslagets/initiativets art (lovgivningsramme for den fælles landbrugspolitik efter 2013)

☒ Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning**

☐ Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**⁵²

☒ Forslaget/initiativet drejer sig om **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

☒ Forslaget/initiativet drejer sig om **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

⁵¹ ABM: Activity Based Management (aktivitetsbaseret ledelse). ABB: Activity Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

⁵² Jf. artikel 49, stk. 6, litra a) og b), i finansforordningen.

1.4. Mål

1.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

For at fremme effektiv udnyttelse af ressourcerne med henblik på intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst inden for EU's landbrug og udvikling af landdistrikterne i overensstemmelse med Europa 2020-strategien har den fælles landbrugspolitik følgende mål:

- levedygtig fødevareproduktion
- bæredygtig forvaltning af naturressourcer og klimapolitik
- ligevægtig rumlig udvikling.

1.4.2. *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

Specifikke mål for politikområde 05:

Specifikt mål nr. 1:

At levere offentlige miljøgoder

Specifikt mål nr. 2:

At kompensere for vanskelige produktionsvilkår i områder med specifikke naturlige begrænsninger

Specifikt mål nr. 3:

At sætte ind på modvirkning af klimaændringer og tilpasning til dem

Specifikt mål nr. 4:

At forvalte EU-budgettet (den fælles landbrugspolitik) i overensstemmelse med høje standarder for finansiel forvaltning

Specifikt mål for ABB 05 02 - Interventioner på landbrugsmarkeder:

Specifikt mål nr. 5:

At forbedre landbrugets konkurrenceevne og øge dets andel af værditilvæksten i fødevarekæden

Specifikt mål for ABB 05 03 - Direkte støtte:

Specifikt mål nr. 6:

At bidrage til landbrugsindkomsterne og begrænse indkomstsvingningerne

Specifikke mål for ABB 05 04 – Udvikling af landdistrikter:

Specifikt mål nr. 7.

At nære grøn vækst via innovation

Specifikt mål nr. 8:

At støtte beskæftigelsen og bevare den sociale struktur i landdistrikterne

Specifikt mål nr. 9.

At forbedre økonomien i landdistrikterne og fremme diversificering

Specifikt mål nr. 10.

At åbne mulighed for strukturelt forskelligartede driftssystemer i landbruget

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at fastsætte kvantitative mål for effektindikatorerne. Politikken kan pege i en bestemt retning, men de overordnede økonomiske, miljømæssige og sociale resultater, der kan måles med sådanne indikatorer, vil i den sidste ende også afhænge af en række ydre faktorer, som ifølge de seneste erfaringer hverken er ubetydelige og forudsigelige. Der arbejdes videre med analyser, som bliver klar til perioden efter 2013.

Hvad angår direkte betalinger får medlemsstaterne mulighed for til en vis grad at bestemme, hvordan de vil implementere visse af komponenterne i ordningen for direkte betalinger.

Hvad angår udvikling af landdistrikter vil de ventede resultater og virkninger afhænge af de programmer for udvikling af landdistrikter, som medlemsstaterne forelægger Kommissionen. Medlemsstaterne vil blive anmodet om at fastsætte mål i deres programmer.

1.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

Forslagene indebærer, at der oprettes en fælles overvågnings- og evalueringsramme, hvormed virkningerne af den fælles landbrugspolitik kan måles. I ramme skal indgå alle instrumenter, der benyttes i overvågningen og evalueringen af foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik, især direkte betalinger, markedsforanstaltninger, foranstaltninger til udvikling af landdistrikter og anvendelse af krydsoverensstemmelse.

Virkningerne af disse foranstaltninger skal holdes op mod følgende mål:

- a) en levedygtig fødevareproduktion med fokus på landbrugernes indkomst, landbrugets produktivitet og prisstabilitet
- b) bæredygtig forvaltning af naturressourcerne og klimapolitik med fokus på udledning af drivhusgasser, biodiversitet, jord og vand
- c) ligevægtig rumlig udvikling med fokus på beskæftigelse, vækst og fattigdom i landdistrikterne.

Kommissionen skal ved hjælp af gennemførelsesretsakter definere, hvilket sæt af indikatorer der er specifikt for disse mål og områder.

Dertil kommer, at der inden for udvikling af landdistrikter foreslås en styrkelse af det fælles overvågnings- og evalueringssystem. Systemet skal sigte mod: a) at påvise fremskridt og resultater af politikken for udvikling af landdistrikterne og vurdere virkningen, effektiviteten og relevansen af indgreb i politikken for udvikling af landdistrikterne; b) at bidrage til en mere målrettet støtte til udvikling af landdistrikterne; c) at støtte en fælles læreproces vedrørende overvågning og evaluering. Kommissionen vil ved hjælp af en gennemførelsesretsakt opstille en liste over fælles indikatorer med tilknytning til politiske prioriteter.

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt

Forslagene skal fastlægge de retlige rammer for den fælles landbrugspolitik for tiden efter 2013, således at denne politiks flerårige strategiske mål, der er en direkte udløber af Europa 2020-strategien for de europæiske landdistrikter, og de relevante krav i traktaten bliver opfyldt.

1.5.2. Merværdien ved en indsats fra EU's side

Den fremtidige fælles landbrugspolitik bliver ikke blot en politik, der styrer en mindre, omend central del af EU's økonomi, men også en politik med strategisk betydning for fødevarerikthed, miljø og territorial ligevægt. Den fælles landbrugspolitik vil derfor som en ægte fælles politik udnytte de budgetmæssige ressourcer så effektivt som muligt til at bevare et bæredygtigt landbrug overalt i EU, behandle tværnationale emner såsom klimaændringer og styrke solidariteten mellem medlemsstaterne.

Som nævnt i Kommissionens meddelelse "Et budget for Europa 2020"⁵³ er den fælles landbrugspolitik en ægte europæisk politik. I stedet for at have 27 særskilte landbrugspolitikker og -budgetter har medlemsstaterne lagt deres ressourcer sammen i én fælles europæisk politik med ét fælles europæisk budget. Det betyder naturligvis også, at den fælles landbrugspolitik tegner sig for en meget stor del af EU's budget. Men denne tilgang er både mere effektiv og økonomisk end ukoordinerede nationale tilgange.

1.5.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

Der er foretaget en omfattende konsekvensanalyse på grundlag af en vurdering af de aktuelle politikrammer, en vidtfavnende høring af interesserede parter og en analyse af fremtidige udfordringer og behov. Der er mere herom i den konsekvensanalyse og begrundelse, der ledsager de enkelte lovgivningsforslag.

⁵³

KOM(2011) 500 endelig af 29. juni 2011.

1.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

De lovgivningsforslag, som denne finansieringsoversigt vedrører, skal anskues i sammenhæng med forslaget om én rammeordning med fælles regler for fondene under den fælles strategiske ramme (ELFUL, EFRU, ESF, Samhørighedsfonden og EMFF). Den forordning vil medvirke kraftigt til at reducere de administrative byrder, udnytte EU-midlerne effektivt og gøre forenkling til virkelighed. Det understøtter også det nye princip om en fælles strategisk ramme for alle disse fonde og de kommende partnerskabsaftaler, som også kommer til at omfatte disse fonde.

Den fælles strategiske ramme, som bliver skabt, skal omsætte mål og prioriteter i Europa 2020-strategien til prioriteter for ELFUL samt EFRU, ESF, Samhørighedsfonden og EMFF, hvorved der sikres integreret brug af disse fonde til at nå fælles mål.

Den fælles strategiske ramme fastlægger desuden koordinationsmekanismer med andre relevante EU-politikker og -instrumenter.

Endvidere vil der for den fælles landbrugspolitik vedkommende blive opnået betydelige synergi- og forenklingsevner ved, at forvaltnings- og kontrolreglerne for landbrugspolitikken første (EFRU) og anden (ELFUL) søjle harmoniseres og bringes på linje med hinanden. Den nøje tilknytning mellem EFRU og ELFUL bør bevares, og eksisterende strukturer i medlemsstaterne bør støttes.

1.6. **Varighed og finansielle virkninger**

x Forslag/initiativ af **begrænset varighed (for forordningerne om direkte betalinger, udvikling af landdistrikter og overgangsordning)**

- x Forslag/initiativ gældende fra 01/01/2014 til 31/12/2020
- x Finansielle virkninger i den periode, den flerårige finansielle ramme omfatter. For udvikling af landdistrikter, virkninger for betalinger frem til 2013.

x Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed (for forordningen om den fælles markedsordning og den horisontale forordning)**

- Iværksættelse fra 2014.

1.7. **Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)**⁵⁴

X **Direkte central forvaltning** ved Kommissionen

☐ **Indirekte central forvaltning** ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:

- ☐ gennemførelsesorganer
- ☐ organer oprettet af Fællesskaberne⁵⁵

⁵⁴

Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

- ☐ nationale offentligretlige organer/organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver
- ☐ personer, som har fået pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. artikel 49 i finansforordningen

x **Delt forvaltning** sammen med medlemsstaterne

☐ **Decentral forvaltning** sammen med tredjelande

☐ **Fælles forvaltning** sammen med internationale organisationer (*angives nærmere*)

Bemærkninger

Der er ikke tale om nogen væsentlig ændring i forhold til den aktuelle situation. Størsteparten af de udgifter, som lovgivningsforslagene om reform af landbrugspolitikken vedrører, vil blive forvaltet ved delt forvaltning med medlemsstaterne. En ganske lille del vil dog fortsat blive forvaltet centralt direkte af Kommissionen.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Kommissionen vil hvert fjerde år forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om kontrol og evaluering af den fælles landbrugspolitik, første gang senest i 2017.

Dette bliver suppleret af særbestemmelser på alle landbrugspolitikens områder, idet der i gennemførelsesbestemmelserne bliver fastsat detaljerede krav til rapportering og underretning.

Hvad angår udvikling af landdistrikter er der tillige regler for kontrol på programniveau, som bliver rettet ind med de andre fonde, og som vil blive koblet til ex ante-evalueringer, løbende evalueringer og ex post-evalueringer.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. *Konstaterede risici*

Den fælles landbrugspolitik tilgodeser mere end syv millioner støttemodtagere, der er omfattet af en lang række forskellige støtteordninger, som hver har deres detaljerede og undertiden komplekse kriterier for tildeling af støtte

Den faldende fejlrate inden for den fælles landbrugspolitik område kan allerede nu betegnes som en tendens. Således bekræfter den seneste fejlrate på 2 % den generelt positive vurdering af de foregående år. Det er hensigten at fortsætte bestræbelserne, således at man kan nå ned på en fejlrate på mindre end 2 %.

2.2.2. *Påtænkt(e) kontrolmetode(r)*

Lovgivningspakken, især forslaget til forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik, påregner, at det nuværende system, der er oprettet ved forordning (EF) nr. 1290/2005 videreføres og styrkes. Der er tale om en tvungen administrativ struktur på medlemsstatsniveau, der som kerne har akkrediterede betalingsorganer, som har ansvaret for at udføre kontrollen på støttemodtagerniveau ifølge principperne i punkt 2.3. Hvert år skal chefen for det enkelte betalingsorgan fremlægge en revisionserklæring, som bekræfter, at årsregnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige, at de interne kontrolsystemer fungerer korrekt, og at de bagvedliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Et uafhængigt revisionsorgan skal afgive udtalelse om alle tre elementer.

Kommissionen vil fortsætte sin revision af landbrugsudgifterne ifølge en risikobaseret metode, således at revisionerne bliver rettet mod de områder, hvor risikoen er størst. Påvises det ved denne revision, at der er afholdt udgifter i strid med EU-reglerne, udelukker Kommissionen ved den efterprøvende regnskabsafslutning de pågældende beløb fra EU-finansiering.

Omkostningerne til kontrol er analyseret i detaljer i bilag 8 til konsekvensanalysen af de enkelte lovgivningsforslag.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Lovgivningspakken, især forslaget til forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik, påregner at de nuværende detaljerede kontrolsystemer og sanktioner, betalingsorganerne skal anvende, videreføres og styrkes, idet de har nogle fælles hovedtræk og nogle særregler, der er tilpasset til den enkelte ordning. Generelt indebærer systemerne fuldstændig administrativ kontrol af 100 % af støtteansøgningerne, krydskontrol med andre databaser, hvis det anses for hensigtsmæssigt, samt kontrol på stedet af et minimum af transaktioner, som afhænger af den risiko, den pågældende ordning er behæftet med. Påvises der ved kontrollen på stedet mange uregelmæssigheder, skal der foretages yderligere kontrol. I den forbindelse er det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) langt det vigtigste, idet det i regnskabsåret 2010 dækkede ca. 80 % af alle udgifter under EGFL og ELFUL. Kommissionen får beføjelse til at nedsætte antallet af kontroller på stedet i de medlemsstater, hvor kontrolsystemerne fungerer korrekt og fejlratene er lave.

Ifølge pakken skal medlemsstaterne endvidere forebygge, afsløre og korrigere uregelmæssigheder og svig, pålægge sanktioner, som er effektive, virker afskrækkende og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, i overensstemmelse med EU-lovgivningen og den nationale lovgivning samt inddrive uberettiget udbetalte beløb med renter. Der er en mekanisme for automatisk afslutning af sager om uregelmæssigheder, idet ikke inddrevne beløb dækkes af medlemsstaten, hvis tilbagebetalingen ikke har fundet sted senest fire år efter datoen for tilbagebetalingsanmodningen, dog otte år, hvis anmodningen er indbragt for retten. En sådan mekanisme vil være et stærkt incitament for medlemsstaterne til at opkræve uretmæssigt udbetalte beløb hurtigst muligt.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

Beløbene i denne finansieringsoversigt er anført i løbende priser og som forpligtelser.

I tillæg til de ændringer, der følger af lovgivningsforslagene, og som er anført i tabellerne nedenfor, medfører lovgivningsforslagene andre ændringer, som ikke har finansielle virkninger.

For alle år i perioden 2014-2020 kan anvendelsen af finansiell disciplin dog ikke udelukkes i denne fase. Dette afhænger dog ikke af reformforslagene som sådan, men af andre faktorer, som f.eks. gennemførelse af direkte støtte eller den fremtidige udvikling på landbrugsmarkederne.

Hvad angår direkte støtte, er de udvidede nettolofter for 2014 (kalenderåret 2013) i forslaget om overgangsordningen højere end de beløb til direkte støtte, der er angivet i tabellerne nedenfor. Formålet med denne forhøjelse er at sikre en fortsættelse af den nuværende lovgivning i et scenarie, hvor alle andre elementer forbliver uændrede, jf. dog et eventuelt behov for anvendelse af ordningen for finansiell disciplin.

Reformforslagene indeholder bestemmelser, der sikrer medlemsstaterne en fast grad af fleksibilitet med hensyn til deres tildelinger til henholdsvis direkte støtte og udvikling af landdistrikterne. Hvis medlemsstaterne beslutter at udnytte denne fleksibilitet, vil dette have finansielle konsekvenser inden for de givne finansielle rammer, som ikke kan kvantificeres på nuværende tidspunkt.

Denne finansieringsoversigt omfatter ikke eventuel brug af krisereserven. Det skal understreges, at de beløb, der medregnes under markedsrelaterede udgifter, forudsætter, at der ikke i nogen af sektorerne gennemføres offentlige opkøb til intervention og andre kriseforanstaltninger.

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

Tabel 1: Beløb til den fælles landbrugspolitik, herunder supplerende beløb i henhold til forslagene vedrørende den flerårige finansielle ramme og reform af den fælles landbrugspolitik

i mio. EUR (løbende priser)

Regnskabsår	2013	2013 justeret (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT 2014- 2020
I forslag til flerårig finansielle ramme										
Udgiftsområde 2										
Direkte støtte og markedsrelaterede udgifter (2) (3) (4)	44 939	45 304	44 830	45 054	45 299	45 519	45 508	45 497	45 485	317 193
Anslåede formålsbestemte indtægter	672	672	672	672	672	672	672	672	672	4 704
P1 Direkte støtte og markedsrelaterede udgifter (med formålsbestemte indtægter)	45 611	45 976	45 502	45 726	45 971	46 191	46 180	46 169	46 157	321 897
P2 Udvikling af landdistrikter (4)	14 817	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	101 157
I alt	60 428	60 428	59 953	60 177	60 423	60 642	60 631	60 620	60 608	423 054
Udgiftsområde 1										
Landbrugsforskning og -innovation under den fælles	Ikke	Ikke	682	696	710	724	738	753	768	5 072
Socialt dårligst stillede personer	Ikke	Ikke	379	387	394	402	410	418	427	2 818
I alt	Ikke	Ikke	1 061	1 082	1 104	1 126	1 149	1 172	1 195	7 889
Udgiftsområde 3										
Fødevarer sikkerhed	Ikke	Ikke	350	350	350	350	350	350	350	2 450
Uden for forslag til flerårig finansielle ramme										
Reserve til kriser i landbruget	Ikke	Ikke	531	541	552	563	574	586	598	3 945
Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen										
Heraf maksimalt tilgængelig for landbruget: (5)	Ikke	Ikke	379	387	394	402	410	418	427	2 818
I ALT										
I ALT Kommissionens forslag (i forslag til flerårig finansielle ramme + uden for forslag til flerårig finansielle ramme) +	60 428	60 428	62 274	62 537	62 823	63 084	63 114	63 146	63 177	440 156

I ALT Forslag til flerårlig finansiell ramme (dvs. ekskl. reserve og EGF) + formålsbestemte indtægter	60 428	60 428	61 364	61 609	61 877	62 119	62 130	62 141	62 153	433 393
---	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------

Bemærk:

- (1) Det betyder, at den frivillige gradueringsordning for Det Forenede Kongerige og artikel 136 "ikke-anvendte beløb" ikke gælder efter udgangen af 2013.
- (2) Beløbene vedrører det foreslåede årlige loft for den første søjle. Det skal dog også bemærkes, at negative udgifter i henhold til forslaget flyttes fra regnskabsafslutning (aktuelt under budgetpost 05 07 01 06) til formålsbestemte indtægter (under post 67 03). Se tabellen med indtægtsoverslaget nedenfor.
- (3) I tallene for 2013 indgår beløb til dyre- og plantesundhedsforanstaltninger samt markedsforanstaltninger i fiskerisektoren.
- (4) Beløbene i tabellen ovenfor er i overensstemmelse med beløbene i Kommissionens meddelelse "Et budget for Europa 2020" (KOM(2011) 500 endelig af 29. juni 2011). Det er dog endnu ikke besluttet, om den flerårige finansielle ramme kommer til at afspejle den foreslåede overførsel af én medlemsstats rammebeløb til det nationale omstrukturingsprogram for bomuld til udvikling af landdistrikter fra 2014, hvilket vil indebære en justering (4 mio. EUR om året) af beløbene til henholdsvis EGFL-delloftet og søjle 2. I tabellerne i de følgende afsnit er beløbene overført, uanset om de bliver afspejlet i den flerårige finansielle ramme.
- (5) I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse "Et budget for Europa 2020" (KOM(2011) 500 endelig) stilles der et beløb på op til 2,5 mia. EUR til rådighed under Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen til at støtte de landbrugere, der lider tab som følge af globaliseringen. I ovenstående tabel er fordelingen på de enkelte år i løbende priser kun **vejledende**. Forslaget til interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetsamarbejde og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM/2011/0403 endelig af 29. juni 2011) fastsætter et maksimalt årligt beløb til EGF på 429 mio. EUR i 2011-priser.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

Tabel 2: Indtægts- og udgiftsoverslag for politikområde 05 under udgiftsområde 2

In million EUR (current prices)

Regnskabsår	2013	2013 justeret	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT 2014- 2020
INDTÆGTER										
123 - Sukkerproduktionsafgift (egne ressourcer)	123	123	123	123						246
67 03 - Formålsbestemte indtægter	672	672	741	741	741	741	741	741	741	5 187
heraf: Tidligere 05 07 01 06 - Regnskabsafslutning	0	0	69	69	69	69	69	69	69	483
I alt	795	795	864	864	741	741	741	741	741	5 433
UDGIFTER										
05 02 - Markeder (1)	3 311	3 311	2 622	2 641	2 670	2 699	2 722	2 710	2 699	18 764
05 03 - Direkte støtte (uden reduktion) (2)	42 170	42 535	42 876	43 081	43 297	43 488	43 454	43 454	43 454	303 105
05 03 - Direkte støtte (med reduktion) (2)	42 170	42 535	42 876	42 917	43 125	43 303	43 269	43 269	43 269	302 027
05 04 - Udvikling af landdistrikter (uden reduktion)	14 817	14 451	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	101 185
05 04 - Udvikling af landdistrikter (med reduktion)	14 817	14 451	14 455	14 619	14 627	14 640	14 641	14 641	14 641	102 263
05 07 01 06 - Regnskabsafslutning	-69	-69	0	0	0	0	0	0	0	0
I alt	60 229	60 229	59 953	60 177	60 423	60 642	60 631	60 620	60 608	423 054
NETTOBUDGET efter formålsbestemte indtægter			59 212	59 436	59 682	59 901	59 890	59 879	59 867	417 867

Bemærk:

- (1) For 2013 foreløbigt overslag baseret på budgetudkast 2012 under hensyntagen til allerede vedtagne justeringer for 2013 (f.eks. vinloft, afskaffelse af kartoffelstivelsespræmie og tørret foder) samt planlagte tiltag. For alle år forudsættes det i overslagene, at der ikke er yderligere behov for finansiering til støtteforanstaltninger på grund af markedsforstyrrelser eller kriser.
- (2) Beløbet for 2013 omfatter et overslag for vinrydning i 2012.

Tabel 3: Forslagenes finansielle konsekvenser for hvert budgetkapitel (indtægter og udgifter)

In million EUR (current prices)

Regnskabsår	2013	2013 justeret								I ALT 2014- 2020
			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
INDTÆGTER										
123 - Sukkerproduktionsafgift (egne ressourcer)	123	123	0	0	0	0	0	0	0	0
67 03 - Formålsbestemte indtægter	672	672	69	69	69	69	69	69	69	483
heraf: Tidligere 05 07 01 06 - Regnskabsafslutning	0	0	69	69	69	69	69	69	69	483
I alt	795	795	69	69	69	69	69	69	69	483
UDGIFTER										
05 02 - Markeder (1)	3 311	3 311	-689	-670	-641	-612	-589	-601	-612	-4 413
05 03 - Direkte støtte (uden reduktion) (2)	42 170	42 535	-460	-492	-534	-577	-617	-617	-617	-3 913
05 03 - Direkte støtte – Resultat af den anslåede nedsættelse, som skal overføres til udvikling af landdistrikter			0	-164	-172	-185	-186	-186	-186	-1 078
05 04 - Udvikling af landdistrikter (uden reduktion)	14 817	14 451	4	4	4	4	4	4	4	28
05 04 - Udvikling af landdistrikter – Resultat af den anslåede nedsættelse, som skal overføres til direkte støtte			0	164	172	185	186	186	186	1 078
05 07 01 06 - Regnskabsafslutning	-69	-69	69	69	69	69	69	69	69	483
I alt	60 229	60 229	-1 076	-1 089	-1 102	-1 115	-1 133	-1 144	-1 156	-7 815

NETTOBUDGET efter formålsbestemte indtægter			-1 145	-1 158	-1 171	-1 184	-1 202	-1 213	-1 225	-8 298
--	--	--	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------

Bemærk:

- (1) For 2013 foreløbigt overslag baseret på budgetudkast 2012 under hensyntagen til allerede vedtagne justeringer for 2013 (f.eks. vinloft, afskaffelse af kartoffelstivelsespræmie og tørret foder) samt planlagte tiltag. For alle år forudsættes det i overslagene, at der ikke er yderligere behov for finansiering til støtteforanstaltninger på grund af markedsforstyrrelser eller kriser.
- (2) Beløbet for 2013 omfatter et overslag for vinrydning i 2012.

Tabel 4: Forslagenes konsekvenser for de markedsrelaterede udgifter

In million EUR (current prices)

REGNSKABSÅR		Retsgrundlag	Udgiftsover slag	Ændringer i forhold til 2013							I ALT 2014- 2020
			2013 (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Ekstraordinære foranstaltninger: strømlinet og udvidet anvendelsesområde for retsgrundlag		Artikel 154, 155 og 156	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm
Afskaffelse af intervention for hård hvede og sorghum		Tidligere artikel 10	pm	-	-	-	-	-	-	-	-
Fødevarerhjælp til de socialt darligst stillede	(2)	Tidligere artikel 27 i	500.0	-500.0	-500.0	-500.0	-500.0	-500.0	-500.0	-500.0	-3 500.0
Privat oplagring (hørfibre)		Artikel 16	Ikke relevant	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm
Støtte til bomuld - omstrukturering	(3)	Tidligere artikel 5 i forordning nr.	10.0	-4.0	-4.0	-4.0	-4.0	-4.0	-4.0	-4.0	-28.0
Etablering af sammenslutninger for frugt- og grøntsagsproducenter		Tidligere artikel 117	30.0	0.0	0.0	0.0	-15.0	-15.0	-30.0	-30.0	-90.0
Skolefrugtordning		Artikel 21	90.0	60.0	60.0	60.0	60.0	60.0	60.0	60.0	420.0
Afskaffelse af humle-PO		Tidligere artikel 111	2.3	-2.3	-2.3	-2.3	-2.3	-2.3	-2.3	-2.3	-15.9
Fakultativ privat oplagring af skummetmælkspulver		Artikel 16	Ikke relevant	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm
Afskaffelse af støtte til brug af skummetmælkspulver som foder/kasein og brug af kasein		Tidligere artikel 101 og 102	pm	-	-	-	-	-	-	-	-
Fakultativ privat oplagring af smør	(4)	Artikel 16	14.0	[-1.0]	[-14.0]	[-14.0]	[-14.0]	[-14.0]	[-14.0]	[-14.0]	[-85.0]
Afskaffelse af afgift til fremme af forbruget af mælk		Tidligere artikel 309	pm	-	-	-	-	-	-	-	-
I ALT 05 02											
Nettovirkning af reformforslag (5)				-446.3	-446.3	-446.3	-461.3	-461.3	-476.3	-476.3	-3 213.9

Bemærk:

- (1) Behovene for 2013 er anslået på grundlag af Kommissionens budgetforslag for 2012, dog ikke for a) frugt- og grøntsagssektoren, hvor behovene er baseret på finansieringsoversigterne for de respektive reformer, og b) alle retlige ændringer, der allerede er aftalt.
- (2) Beløbet for 2013 svarer til Kommissionens forslag KOM(2010) 486. Med virkning fra 2014 finansieres foranstaltningen under udgiftsområde 1.
- (3) Rammen for Grækenlands omstrukturingsprogram for bomuld (4 mio. EUR/år) overføres til udvikling af landdistrikterne fra 2014. Rammen for Spanien (6,1 mio. EUR/år) overføres til enkeltbetalingsordningen fra 2018 (allerede vedtaget).
- (4) Anslået virkning, hvis foranstaltningen ikke anvendes.
- (5) Ud over udgifter under kapitel 05 02 og 05 03 forventes det, at direkte udgifter under kapitel 05 01, 05 07 og 05 08 vil blive finansieret af de indtægter, der tildeles EGFL.

Tabel 5: Reformforslagenes konsekvenser for den direkte støtte

In million EUR (current prices)

REGNSKABSÅR	Rets- grundlag	Udgiftsoverslag		Ændringer i forhold til 2013							I ALT 2014-2020
		2013 (1)	2013 justeret (2)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Direkte støtte		42 169.9	42 535.4	341.0	381.1	589.6	768.0	733.2	733.2	733.2	4 279.3
- Allerede vedtagne ændringer:											
Indfasning EU-12				875.0	1 133.9	1 392.8	1 651.6	1 651.6	1 651.6	1 651.6	10 008.1
Bomulds- omstrukturering				0.0	0.0	0.0	0.0	6.1	6.1	6.1	18.4
Sundhedstjek				-64.3	-64.3	-64.3	-90.0	-90.0	-90.0	-90.0	-552.8
Tidligere reformer				-9.9	-32.4	-32.4	-32.4	-32.4	-32.4	-32.4	-204.2
- Ændringer som følge af nye forslag til reform af den fælles landbrugspolitik				-459.8	-656.1	-706.5	-761.3	-802.2	-802.2	-802.2	-4 990.3
heraf: reduktion				0.0	-164.1	-172.1	-184.7	-185.6	-185.6	-185.6	-1 077.7
I ALT 05 03											
Nettovirkning af reformforslag				-459.8	-656.1	-706.5	-761.3	-802.2	-802.2	-802.2	-4 990.3
UDGIFTER I ALT		42 169.9	42 535.4	42 876.4	42 916.5	43 125.0	43 303.4	43 268.7	43 268.7	43 268.7	302 027.3

Bemærk:

- (1) Beløbet for 2013 omfatter et overslag for vinrydning i 2012.
- (2) Det betyder, at den frivillige gradueringsordning for Det Forenede Kongerige og artikel 136 "ikke-anvendte beløb" ikke gælder efter udgangen af 2013.

Tabel 6: Komponenter af direkte støtte

In million EUR (current prices)

REGNSKABSÅR	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT 2014-2020
Bilag II	42 407.2	42 623.4	42 814.2	42 780.3	42 780.3	42 780.3	256 185.7
Betaling for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet (30 %)	12 866.5	12 855.3	12 844.3	12 834.1	12 834.1	12 834.1	77 068.4
Maksimumsbeløb, der kan tildeles betaling til unge landbrugere (2 %)	857.8	857.0	856.3	855.6	855.6	855.6	5 137.9
Grundbetalingsordning, betaling til landbrugere i områder med særlige naturbetingede begrænsninger, frivillig koblet støtte	28 682.9	28 911.1	29 113.6	29 090.6	29 090.6	29 090.6	173 979.4
Maksimumsbeløb, der kan tages fra ovennævnte linjer til finansiering af ordningen for små landbrugere (10 %)	4 288.8	4 285.1	4 281.4	4 278.0	4 278.0	4 278.0	25 689.3
Vinoverførsler omfattet af bilag II ⁵⁶	159.9	159.9	159.9	159.9	159.9	159.9	959.1
Reduktion	-164.1	-172.1	-184.7	-185.6	-185.6	-185.6	-1 077.7
Bomuld	256.0	256.3	256.5	256.6	256.6	256.6	1 538.6
POSEI/mindre øer i Det Ægæiske Hav	417.4	417.4	417.4	417.4	417.4	417.4	2 504.4

⁵⁶

I den direkte støtte i perioden 2014-2020 indgår et overslag over vinoverførsler til enkeltbetalingsordningen, som bygger på medlemsstaternes beslutninger vedrørende 2013.

Tabel 7: Reformforslagenes konsekvenser for overgangsforanstaltningerne for ydelse af direkte støtte i 2014

In million EUR (current prices)

REGNSKABSÅR	Rets- grundlag	Udgiftsoverslag		Ændringer i forhold til 2013
		2013 (1)	2013 justeret	2014 (2)
Bilag IV til forordning (EF) nr. 73/2009		40 165.0	40 530.5	541.9
Indfasning EU-10				616.1
Sundhedstjek				-64.3
Tidligere reformer				-9.9

I ALT 05 03				
UDGIFTER I ALT		40 165.0	40 530.5	41 072.4

Bemærk:

- (1) Beløbet for 2013 omfatter et overslag for vinrydning i 2012.
- (2) I de udvidede nettolofter indgår et overslag over vinoverførsler til enkeltbetalingsordningen, som bygger på medlemsstaternes beslutninger vedrørende 2013.

Tabel 8: Reformforslagenes konsekvenser for udviklingen af landdistrikter

i mio. EUR (løbende priser)

REGNSKABSÅR		Rets- grundlag	Tildeling til udvikling af landdistrikter		Ændringer i forhold til 2013							I ALT 2014-2020
			2013	2013 justeret (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Programmer for udvikling af landdistrikterne			14 788.9	14 423.4								
Støtte til bomuld - omstrukturering	(2)				4.0	4.0	4.0	4.0	4.0	4.0	4.0	28.0
Resultat af reduktion af direkte støtte						164.1	172.1	184.7	185.6	185.6	185.6	1 077.7
Ramme for udvikling af landdistrikter, ekskl. teknisk bistand	(3)				-8.5	-8.5	-8.5	-8.5	-8.5	-8.5	-8.5	-59.4
Teknisk bistand	(3)		27.6	27.6	8.5	3.5	3.5	3.5	3.5	3.5	3.5	29.4
Præmie for innovativt lokalt samarbejde	(4)		Ikke relevant.	Ikke relevant.	0.0	5.0	5.0	5.0	5.0	5.0	5.0	30.0

I ALT 05 04												
Nettovirkning af reformforslag					4.0	168.1	176.1	188.7	189.6	189.6	189.6	1 105.7
UDGIFTER I ALT (uden reduktion)			14 816.6	14 451.1	14 455.1	14 455.1	14 455.1	14 455.1	14 455.1	14 455.1	14 455.1	101 185.5
UDGIFTER I ALT (med reduktion)			14 816.6	14 451.1	14 455.1	14 619.2	14 627.2	14 639.8	14 640.7	14 640.7	14 640.7	102 263.2

Bemærk:

- (1) Tilpasninger i overensstemmelse med eksisterende lovgivning gælder kun indtil udgangen af regnskabsåret 2013.
- (2) Beløbene i tabel 1 (afsnit 3.1) er i overensstemmelse med beløbene i Kommissionens meddelelse "Et budget for Europa 2020" (KOM(2011) 500 endelig). Det er dog endnu ikke besluttet, om den flerårige finansielle ramme kommer til at afspejle den foreslåede overførsel af én medlemsstats rammebeløb til det nationale omstrukturingsprogram for bomuld til udvikling af landdistrikter fra 2014, hvilket vil indebære en justering (4 mio. EUR om året) af beløbene til henholdsvis EGFL-delloftet og søjle 2. I tabel 8 er beløbene overført, uanset om de bliver afspejlet i den flerårige finansielle ramme.
- (3) Beløbet for 2013 til teknisk bistand er fastsat med udgangspunkt i den indledende ramme for udvikling af landdistrikter (overførsler fra søjle 1 er ikke medtaget).
Teknisk bistand for 2014-2020 er fastsat til 0,25 % af den samlede ramme for udvikling af landdistrikter.
- (4) Omfattet af beløbet til teknisk bistand.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	5	"Administrationsudgifter"
---	----------	---------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

Bemærk: Det skønnes, at forslagene ikke får nogen virkninger for bevillingerne til administration, dvs. at det er hensigten, at lovgivningen skal implementeres med de nuværende menneskelige ressourcer og administrationsudgifter.

		År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	I ALT
GD: AGRI									
• Menneskelige ressourcer		136.998	136.998	136.998	136.998	136.998	136.998	136.998	958.986
• Andre administrationsudgifter		9.704	9.704	9.704	9.704	9.704	9.704	9.704	67.928
I ALT GD AGRI	Bevillinger	146.702	146.702	146.702	146.702	146.702	146.702	146.702	1 026.914

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	146.702	146.702	146.702	146.702	146.702	146.702	146.702	1 026.914
--	--	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År N ⁵⁷	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1 - 5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser								
	Betalinger								

⁵⁷ År N er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- x Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Der angives mål og resultater ↓			År 2014		År 2015		År 2016		År 2017		År 2018		År 2019		År 2020		I ALT	
	RESULTATER																	
	Type resultater	Resultaternes gnsntl. omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Samlede resultater (antal)	Samlede omkostninger
SPECIFIKT MÅL nr. 5: At forbedre landbrugets konkurrenceevne og øge dets andel af værditilvæksten i fødevarekæden																		
- Frugt og grøntsager: Afsætning via producentorganisationer ⁵⁸	Andel af værdien af den produktion, der afsættes via producentorganisationerne			830.0		830.0		830.0		830.0		830.0		830.0		830.0		5 810.0

⁵⁸

Baseret på den hidtidige gennemførelse og skøn i budgetforslaget 2012. For producentorganisationerne i frugt- og grøntsagssektoren er beløbene i overensstemmelse med reformen af sektoren, og som anført i aktivitetsredegørelserne i 2012-budgetforslaget vil resultaterne ført være kendt hen mod slutningen af 2011.

	r i forhold til den samlede produkt ion																	
- Vin: National bevillingsramme – omstrukture- ring58	Antal hektar		54 326	475.1	54 326	475.1	54 326	475.1	54 326	475.1	54 326	475.1	54 326	475.1	54 326	475.1		3 326.0
- Vin: National bevillingsramme – investering58			1 147	178.9	1 147	178.9	1 147	178.9	1 147	178.9	1 147	178.9	1 147	178.9	1 147	178.9		1 252.6
- Vin: National bevillingsramme – destillation af biprodukter58	Hekto- liter		700 000	98.1	700 000	98.1	700 000	98.1	700 000	98.1	700 000	98.1	700 000	98.1	700 000	98.1		686.4
- Vin: National bevillingsramme – konsumalkohol5 8	Antal hektar		32 754	14.2	32 754	14.2	32 754	14.2	32 754	14.2	32 754	14.2	32 754	14.2	32 754	14.2		14.2
- Vin: National bevillingsramme – anvendelse af koncentreret most58	Hekto- liter		9	37.4	9	37.4	9	37.4	9	37.4	9	37.4	9	37.4	9	37.4		261.8
- Vin: National bevillingsramme – salgsfremstød58				267.9		267.9		267.9		267.9		267.9		267.9		267.9		1 875.3
- Andet				720.2		739.6		768.7		797.7		820.3		808.8		797.1		5 452.3
Subtotal for specifikt mål nr. 5				2 621.8		2 641.2		2 670.3		2 699.3		2 721.9		2 710.4		2 698.7		18 763.5

SPECIFIKT MÅL nr. 6: At bidrage til landbrugsindkomsterne og begrænse indkomstsvingningerne																		
- Direkte indkomstsøtte ⁵⁹	Antal støttede hektar (mio.)		161.014	42 876.4	161.014	43 080.6	161.014	43 297.1	161.014	43 488.1	161.014	43 454.3	161.014	43 454.3	161.014	43 454.3	161.014	303 105.0
Subtotal for specifikt mål nr. 6				42 876.4		43 080.6		43 297.1		43 488.1		43 454.3		43 454.3		43 454.3		303 105.0
OMKOSTNINGER I ALT																		

Bemærk: Ffor de specifikke mål nr. 1-4 og 7-10 er resultatmålene endnu ikke fastsat (se punkt 1.4.2).

⁵⁹ Baseret på potentielt støtteberettigede arealer i 2009.

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- x Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	I ALT
--	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer ⁶⁰	136.998	136.998	136.998	136.998	136.998	136.998	136.998	958.986
Andre administra- tionsudgifter	9.704	9.704	9.704	9.704	9.704	9.704	9.704	67.928
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre administra- tionsudgifter								
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								

I ALT	146.702	146.702	146.702	146.702	146.702	146.702	146.702	1 026.914
--------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

⁶⁰ Baseret på en gennemsnitlig omkostning på 127 000 EUR for stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte).

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- x Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Bemærk: Det skønnes, at forslagene ikke får nogen virkninger for bevillingerne til administration, dvs. at det er hensigten, at lovgivningen skal implementeres med de nuværende menneskelige ressourcer og administrationsudgifter. Tallene for perioden 2014-2020 bygger på situationen i 2011.

Overslag angives i hele tal (eller med højst en decimal)

	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
XX 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034
XX 01 01 02 (i delegationer)	3	3	3	3	3	3	3
XX 01 05 01 (indirekte forskning)							
10 01 05 01 (direkte forskning)							
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter)⁶¹							
XX 01 02 01 (KA, V, UNE under den samlede bevillingsramme)	78	78	78	78	78	78	78
XX 01 02 02 (KA, V, UED, LA og UNE i delegationerne)							
XX 01 04 yy	i hovedsædet						
	i delegationerne						
XX 01 05 02 (KA, V, UNE – indirekte forskning)							
10 01 05 02 (KA, V, UNE – direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT⁶²	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115

⁶¹ KA: kontraktansatte, V: vikarer, UED: unge eksperter ved delegationerne, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter.

⁶² Omfatter ikke delloftet på budgetpost 05.010404.

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i GD'et, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	
Eksternt personale	

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- ☒ Forslaget/initiativet er foreneligt med **FORSLAGENE TIL** den flerårige finansielle ramme **FOR 2014-2020**
- ☐ Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.
- ☐ Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres.

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.
- ☒ Forslaget vedrørende udvikling af landdistrikter (ELFUL) indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	I alt
Organ, som deltager i samfinansieringen (angives)	MS	MS	MS	MS	MS	MS	MS	MS
Samfinansierede bevillinger I ALT ⁶³	Endnu ikke fastlagt	Endnu ikke fastlagt	Endnu ikke fastlagt	Endnu ikke fastlagt	Endnu ikke fastlagt	Endnu ikke fastlagt	Endnu ikke fastlagt	Endnu ikke fastlagt

⁶³ Dette fastsættes i de programmer for udvikling af landdistrikter, som medlemsstaterne forelægger.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- ☐ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- x Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - x for egne indtægter
 - x for diverse indtægter

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁶⁴						
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	Indsæt så mange kolonner som nødvendigt for at vise varigheden af virkningerne (jf. punkt 1.6)		

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Se tabel 2 og 3 i punkt 3.2.1.

⁶⁴

Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told, sukerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløbene, hvorfra opkrævningsomkostningerne på 25 % er fratrasket.

